

Sláva Hostela
Svatého Svatége
Apostola Páně,

30.

Sláva Kostela
Svatýho Katege

Apostola Páně,

po vypršených Dsmi Stech-Létech

od

prvního Založení na Sfarce

za Pruzskau Bránau

w Rakownickým Kráji

w nově založeném, přestaveném,

a

od Nedyštogněššého Wsyoce Brozenýho

Pána Pána

Jana Ondřege, Antonjina Kayser

z Milosti Boží, a Apostolské Stolice Biskupa Themis-
cyrenského, vždy wěrné wsyoce - důstogné Kapitoli hlavního

Kostela Sw. Wita PRÆLATO SCHOLASTICO,

Nedyšwyceněššého

Knížete, a Pána Pána

Antonjina Petra

Náměstka Wesměšného, OFFICIALI, ET SUFFRAGANEO
poswěcením

Chrámu Páně

s wětšší Slawností

obnowená.

Při Slawném Wwedení Chřekownjm do téhož Farnjho

Chrámu prvního Welebnýho Faráře

Pána

Frantiska Šognera

Sláva Kostela Svatého Matěje

Apoštola Páně,

po vypršených Osmi Stech Létech

od

prvního založení na Šárce

za Pruskou Bránou,

v Rakovnickém kraji

v nově založeném přestaveném,

a

od Nejdůstojnějšího Vysoce Urozeného

Pána Pána

Jana Ondřeje, Antonína Kaiser

z Milosti Boží, a Apoštolské Stolice Biskupa Themis-
-cyrenského, vždy věrné vysoce–důstojné Kapitoly hlavního

Kostela Sv. Víta PRÆLATO SCHOLASTICO,

Nejosvícenějšího

Knížete, a Pána Pána

Antonína Petra

Náměstka Vesměsného, OFFICIALI, ET SUFFRAGANEO

posvěcením

Chrámu Páně

s větší Slavnosti

obnovená.

Při Slavném Uvedení Církevním do téhož Farního

Chrámu prvního Velebného Faráře

Pána

Františka Högnera

Skrze

Nejdůstojnějšího / a Výsoce Urozeného

Pána Pána

Františka Xaveria Kasimíra

z Starožitného Rodu Rytířův

Pánův Strachowských ze Strachowic,**Svaté Římské Říše Rytíře,**

in Universitate Carolo-Ferdinandæa Pragensi

Svatého Písma Doktora,in Facultate Theologica **Císařo–Královského Presesa, a Direktora,****Slavné Komisi Censuræ, a Rektifikace Přisedícího,**Protonotaria **Apoštolského Přisazného,****Království Českého prvního Preláta,****hlavního Kostela Sv. Víta, Nejdůstojnější, a vždy věrné Kapitoli****Probošta,**

Pána na Dejvicích / Volini, a Nehošovicích,

tohoto Kostela druhého Zakladatele, a Patrona nejmilostivějšího,**usazeného, a Farní Obci představeného**

na Den,

na Místě zasvěcený, vejš jmenovaného

Svatého Apoštola Matěje

25. Února tohoto Roku přestupného 1772.

Kazatelskou Vejmluvností vyhlášená,

Od

**Matěje Václava Jana Nepomuckého
Konrád,**

v Mílo-Mudrctvu, v Písmě Svatým, a Duchovních Práv vysoce

Učeného, v Svatých Apoštolův Filippa a Jakuba u samé Prahy / před Ou-

jezdskou Bránou tehdejšího Faráře, z Počtu a Jednoty důstojně-

Velebných P. P. Farářův Pražských zč. zč.

Cum Auctoritate, & atprobatione Ordinarii

~~~~~

Vytištěno v Praze / u Johanny Prušovy Vdovy /**skrz Fillipa Nickeš, tehdáž Faktora.**

Strze

Neydůstogněgššyho / a Wýsoce Brozenýho

Pána Pána

Frantiska Kawerya Kasymira

z Starozitnýho Rodu Kytirum

Pánim Strachowšých ze Strachowic,

~~Swatě Římské Říše Kytire,~~

in Universitate Carolo-Ferdinandæa Pragensi

Swatěho Pisma Doktora,

in Facultate Theologica Císarö-Králowskýho Profesa, a Direktora,

Slavné Komíššy Censuræ, a Rektifikace Přisědichho,

Protonotaria Apóstolskýho Přisaznýho,

Králowský Czešského prvniho Preláta,

hlavního Kostela Sw. Wíta, neydůstogněgššy, a wždy wěrné Kapitoli

Probosta,

Pána na Deywých / Wolini, a Nehossowich,

tohoto Kostela druhýho Zakládatele, a Patrona neymilostiwěgššyho,

vsazenýho, a Farnj Dbcy představenýho

na Den,

na Místě zasvěcený, wěgšš gmenowanýho

Swatýho Apóstola Swatěge

25. Bnora tohoto Roku přestupnýho 1772.

Kazatelškau Weymluwnosti wyhlášená,

o

Swatěge Wáclawa Jana Stepomuckýho

Jonrád,

w Milo = Mudrectwu, w Pismě Swatým, a Duchowních Práto wýsoce

Wěcnýho, v Swatých Apóstolím Filippa a Jakuba v samé Prahy / před Au-

gezškau Bránau tehdegššyho Faráře, z Poctu a Sednoti důstogně-

Welebných P. P. Farárůw Pražských zc. zc.

Cum Auctoritate, & adprobatione Ordinarii.

Wytisštěno w Praze / w Johanny Prussowj Wdowj /

strz; Filippa Nickels, tehdaš Faktora.

P r i p i s

wegs gménowanému Pánu Pánu (pl.tic.) Zakládátelei.

Nendůstogněgššy, a Nemilostiwěgššy Pane Pane P r o b o s t e.

Ne gedna, ale mnohonásobné Přěciny wděčnost Mysle mé nabyzej, abych
Kazatelstau Řeč při Slawnosti skwošněgššyho Dwedeni prwotnyho
welebnyho Faráře Frantiska Högnera do nowotného w Chrámú Páně
w farnj tepřiw wyzdwoženeho na Wřsttu před Sta Lěti Starka Lessa tak na-
zwaného k Počtē diwotwornyho Swatýho Matěge potomneho Včedlnjka Bry-
stoweho w Judstwu / Macedonyi, a Mauřenjnské Zemi (*) Aposstola založe-
ného, žádnému ginššymu / než toliko Wassy Přednostenské Milosti co ney-
uctiwěge připisugie přiwolaštnil, a slawným Gménem ozdobenau pobožnému Swě-
tu předocnil.

Patři ona práwém Strachowské Wznessenosti, aby se neywyššým Ná-
pisem honosyl; nebo w sobě obsahuge takowé Wybornosti / který se s osobními
Dary Božjmi / a Wěnami Wassy Důstognosti srownáwagi; gedná o neypředs-
něgššym a neyswětěgššym Stawu Aposstolským, o geho ustanoweni / o Řizdite-
lůw Cyrkwe Seslání, o Wladárstwj / Wchnostenstwj, a Mocnosti: což wse-
do sworchowaný Bůh w swěho Frantiska wšnesl.

Prozřetedlnost Božská wedla hnedky z mládj w nepleššým Wěku a Bwě-
tu Žiwobyti newinného od rytjřského Trostu od Ctnosti k Ctnosti / a to ne
sprostý, ale wyborný / a hrdinský wegs a wegs k Swátosti; od Vmění wzdy
wznesseném cybrským a Brálowským Bonwyktu k Vmění / až k neywyššymu
Stupňj / Swřsttu. Sfygi ozdobilá Maudrost / Pohled Priwětiwost, Srd-
ce zapalila Pobožnost / w celý Osobě papřstowalo Swate Náboženstwj, ney-
horliwěgššy Láška Boha k Blžnjho Prospěchu hned z prwo Počátku smětugj-
cý; tak: že Pobožnost s Vměním o Záwod běžela / a obě dvě o Wěnc se
drali / pochybnost zanechawše: přewysšugeli Pobožnost Vmění, a Včenost k cyli
Vmění s Včenosti Pobožnost?

Z Náwěstj obogjho possel Prospěch neywětššy: nebo sworchowaný Bůh
ráčil dlé swěho Předzwdění / a Předřzenj do neydoxonalegššyho / a neyswětěg-
ššyho Stawu Aposstolského (an Sláwu Božj na neywegš po wesškerým Swě-
te rozinnožuge / a spasenj Dussy wyhledáwa) powolati.

W němžto celosti Žiwota Losnáčého, neb Cyrkewnjho Wtjpem / čjpernosti /
a zpusobnosti mnohy spolu Včence předcházela až k zawšsti nemohaucy se wy-
rownati. Honosy se po dnes Univerlitas Pražská s Wassy Proboststkau
Milosti / která wčitelstkau Borunau oděgje, ne takle ydůstogněgššy Osobu ozdo-
bila / gačo mnohém wjce gegjm wysokým Vměním ozdobena, a obgasněná byla.

Wčitelským Důstogenstwjím se gž skwaucý Strachowška Wznessenost
gač na Sláwu Božj / tak na Spasenj Blžnjho wjce šla. Wypčowala newmněli / a
newnacwitedlně w Cyrkwj Božj wěrný Lid / Straz nad njm na Winjcy Pána
Zástupřiw držic. Napřed w Brassełowě v Swateho Wawřince w farnj Os-
bradě / kde lowila w Moři Sweta tohoto Ryby mrawnj mnohé šěššjnsky Sytj
Słowa Božjho / zwětšugje gjm Neprawosti gegjch / a ge k Bohu swemu obrás-
tic. Potom w krátkým Čjase z Brassełowa (nebo tu Duch horliwosti po spa-
[en]

Přípis

Vejš jmenovanému Pánu Pánu (pl. tit.) Zakládátelei.

* * *

Nejdůstojnější a Nejmilostivější Pane Pane Probošte.

Ne jedna, ale mnohonásobné Příčiny vděčnost Mysle mé nabízejí, abych Kazatelskou Řeč při Slavnosti skvostnějšího Uvedení prvotního velebného Faráře Františka Högnera do novotného v Chrámu Páně v Farní tepřiv vyzdviženého na Vršku před Sta Léty Šárka Leša tak nazvaného k Poctě divotvorného Svatého Matěje potomného Učedníka Kristového v Judstvu / Macedonií, a Mouřenínské Zemi (*)¹ Apoštola založeného, žádnému jinšímu / než toliko Vaší Přednostenské Milosti co nejuctivějč připisujíc přivlastnil, a slavným Jménem ozdobenou pobožnému Světu předočnil.

Patří ona právem Strachowské Vznešenosti, aby se nejvyšším Nápisem honosila; nebo v sobě obsahuje takové Výbornosti / který se s osobními Dary Božími / a Věnamí Vaší Důstojnosti srovnávají; jedná o nejpřednější a nejsvětější Stavu Apoštolským, o jeho ustanovení / o Ředitelův Církvě Seslání, o Vladařství / Vrchnostenství, a Mocnosti: což všecko svrchovaný Bůh v svého Františka vsnesl.

Prozřetelnost Božská vedla hnedky z mládí v nejlepším Věku a Květu Živobyťí nevinného od rytířského Zrostu od Ctnosti k Ctnosti / a to nesprostý, ale výborný / a hrdinský vejš a vejš k Svátosti; od Umění vždy vznešeném císařským a Královským Konviktu k Umění / až k nejvyššímu Stupni / Svršku. Šíji ozdobila Moudrost / Pohled Přívětivost, Srdce zapálila Pobožnost / v celý Osobě paprlškovalo Svaté Náboženství. Nejhorlivější Láska Boha k Bližního Prospěchu hned z prvo Počátku směřující; tak: že Pobožnost s Uměním o Závod běžela / a obé dvě o Věnc se draly / pochybnost zanechavše: převyšuje-li Pobožnost Umění, a Učenost; čili Umění s Učeností Pobožnost?

Z Návěsti obojího posel Prospěch největší: nebo svrchovaný Bůh ráčil dle svého Předzvědění / a Předřízení do nejdokonalejšího / a nejsvětějšího Stavu Apoštolského (an Slávu Boží na nejvejš po veškerým Světe rozmnožuje / a spasení Duší vyhledává) povolati.

V němžto celosti Života Losnackého, neb Církevního Vtipem / čiperností / a způsobností mnohý spolu Učence předcházela až k závisti nemohoucích se vyrovnati. Honosí se po dnes Universitas Pražská s Vaší Proboštskou Milostí / která učitelskou Korunou odějíc, ne tak Nejdůstojnější Osobu ozdobila / jako mnohem více jejím vysokým Uměním ozdobená / a objasněná byla.

Učitelským Důstojenstvím se již skvoucí Strachowská Vznešenost jak na Slávu Boží / tak na Spasení Bližního více šla. Vyučovala neumněli / a neunavitedlně v Církví Boží věrný Lid / Stráž nad ním na Vinici Pána Zástupův držíc. Napřed v Krašelově u Svatého Vavřince v Farní Ohradě / kde lovila v Moři Světa tohoto Ryby mravní mnohé Hříšníky Sytí Slova Božího / zvěstujíc jim Nepravosti jejich / a je k Bohu svému obrátíc. Potom v krátkým Čase z Krašelova (nebo tu Duch horlivosti po spasení

¹ (*) Ludovicus Granatensis apud Jacobum de Voragine serm. I. de S. Mathia.

Lidském nemohl zaměstkaný, a zamezený býti) na vyšší **Důstojství Krajiného Města Berounského** jakožto **Děkan** dosedná; tam oučinkoval **Pastýř** dobrý svěřeného **Stáda Božího Lásku Bližního**: nestratic ani jedinké **Ovčičky Kristové** / položil **Duši** svou za **Ovce** sobě svěřené, plný **Ducha Božího** (jenž kladl **Slova** na **Jazyk**) rozptýlil / zkazil, a zrušil / všeliké **Nepravosti** vyplel; a vzdělával **Město, Obec, Lid Vesničný** vší **Příkladností**, kterou na sobě pozůstavil **Děkan** všem milostivý, přívětivý, laskavý / dobrotivý.

Co řeknu o **Povýšení** dalším? **V** tom samém **Děkanství** vysoce **Důstojná Arcibiskupská Konzistoř**, dvojnásobně v **Církvi** povážíc **Zásluhy** / jak vysokého **Umění**, tak říditelské **Církevní Prozřetelnosti**: **Vicariussa** neb **Náměstka** samého **nejosvícenějšího Knížete Arcibiskupa Pražského** v **Dílu Kraje Berounského** jakožto nejzpůsobnějšího zřídila / v kterémžto přejasném **Stupnu** tak svítil / a svatou **Záři** vydával: že množství **Zásluh** odměnil **Bůh** vyšší **Stolicí** / a **Důstojstvím** / když vždy věrný **Nejdůstojnější P. P. Preláti Pravidelníci** neb **Kanovníci Svatého Víta** celá slavná **Kapitola** a spolu **Oud** a **Bratra Losem** prozřetedlného **Volení** / vyvolila. **Jaká to Kapitola?** **Ona**: kterou slavné **Paměti Ferdinand** první **Císař Římský** in diplomate de dato **Ratisbonæ Anno 1545.** takto chválí: **Canonici Sancti Viti Catholicae Religionis in Regno Bohemiae Columnæ.** **Konovníci Svatého Víta** jsou v **Království Českém Katolického Náboženství Sloupové.** **Což** psal v **Městě Řezně**; a někdy k samému **Papežovi** nejvyššímu **Náměstkovi Kristovému Pavlovi Čtvrtému** roku 1558. dne 15. **Listopádu**: **Viri** in retinentia, ac defendenda **Fide catholica summæ integritatis, & constantiae**; per illos retit: quod catholica religio, & romanæ **Sedis** observantia non fuerit in **Regno** oppressa, & penitus extincta. **Ti Mužové** jsou v **Zadržení**, a **Obhájení Katolické Víry**, nejvyšší **Celosti**; a **Stálosti**; na těch toliko záleželo: že **Katolické Náboženství**, a **Šetrnost k Apoštolský Stolicí** nebyla v **Království** tomto potlačena, a dokona uhašená.

Ta nejzáctnější **Kapitola** **Sobě** nejhodnějšího **Rytíře** / **Peklu Strach** působícího, **Nebi milého Strachowského** přivtělila / v který z **Důstojství** na **Důstojství** jste ráčili s zláštní **Zasloužilostí** vystupovati / a v tom **Povýšení Slávu** **Kapitolní Kollaje** přejasně rozšiřovati / a zvelebovati: již **Kanovník Starší**, již **Schalasticus**, již **Arcijáhen**, a posléz za svrchovanou **Hlavu** neb **Probošta** všemi **Hlasy** vyvolený a ustanovený od **Bratrské Lásky** / a **Uznalosti**. **Kdo** tak povýšil? nežli **Probošta** hodná **Věná** / a jakotnosti.

Odkud co divného? že na **Probošství** povýšeného, **nejmilostivější Královna Císařská** a **Královská Majestátnost** za **Direktora** nejvyšším **Školám** v **Písmě Svatým**, při slavné **Komisi Rektifikaci** a **Rozsudku** užitečností svou jmenovala; když již **prvé Přednost** mezi všemi **Preláty Českého Království** s nadnášenlivém **Probošství** připadla: že nyní **Proboštská Přednost** / v nikdy dosti vychválené **Kapitoly**, **papršlkuje** / a se **třpytí** s vlastními **Papršlkami**.

Přetrhnu nit **Vejmlnuvnosti!** neb: všechny **Strachowské Ozdoby** měl **Pérem** podotknouti, ne již **Přípis**, ale celý **Knihy** bych musel psáti. **Toliko Náboženství**, které **Potomstvo Synům**, **Synové Vnukům**, **Pokolení Pokolenímu** bude povídati / nelze opominouti; nevyšel ještě z **Paměti Farní Chrám Netvorský Rodičky Boží** na **Nebe** vzaté; ne **Chrám Farní Ounětický Narození Rodičky Boží**; ne **Chrám Děkanský Svatého Apoštola Většího** opravený, a osvětlený; ne v **Tamním Městě** / a **Koste**le **Děkanským**

ni Lidským nemohl zaměstkaný, a zamezený býti) na vyšší Důstogenstwj
 Krágného Města Beraunského gakožto Děkan dosedná; tam aučinkoval Pa-
 tyř dobrý svěřeneho Stáda Božjho Lásku Bližnjho: nestratic ani gedinké
 Dwčičky Krystowé / položil Dussy swau za Owce sobě svěřene, plný Duchu Bo-
 žjho (genž kladl Slowa na Gazyl) rozptilil / zkazyl, a zrušyl / wosseliké Ne-
 rawosti wyplel; a wzdeláwal Město, Obec, Lid Wesničny wšsy Příkladno-
 sti, kterau na sobě pozustawil Děkan wšsem milostiwý, přiwětjwý, lástawý /
 dobrotwý.

Co řeknu o Powissenj dálššým? W tom samém Děkanstwj wysoce Dústog-
 á Arcybiskupská Konsystoř, dwognásobnj w Cyrkwí powážic Zásluhy / gať
 ošsokeho Dmění, tak řidjtelské Cyrkwí Prozřetedlnosti: Vicariusfa neb Ná-
 něstka sameho neyoswíceněššjho Knjzete Arcybiskupa Pražského w Djsu
 Brage Beraunského gakožto nezpůsobněššjho zřidjla / w kterémžto přegafném
 Stupnu tak swjtil / a swatau Zari wydáwal: že množstwj Zásluh odmnění Bůh
 wysšy Stolicy / a Dústogenstwj / řdyž wždy wěrný Neydústogněššý P.P.
 Prelátj Prawidelnjcy neb Kanownjcy Swateho Wjta celá slawná Kapitola
 a spolu Aud a Bratra Lofem prozřetedlného Wolenj / wywolila. Gaká to
 Kapitola? Ona: kterau slawné Pamětj Ferdinand prwnj Cýsar Řjmský in
 diplomate de dato Ratisbonæ Anno 1545. takto chwálj: Canonici Sancti Viti
 catholice Religionis in Regno Bohemice Columnæ. Kanownjcy Swateho Wj-
 ta gsau w Králowstwj Českém Katolického Náboženstwj Slaupowé. Což psal w
 Měste Řjezně; a někdy k samému Papežowi neywyššjmu Náměstkowý Krysto-
 wýmu Pawlowi Čtwwrtýmu Roku 1558. dne 15. Listopádu: Viri in retinen-
 ta, ac defendenda Fide catholica summae integritatis, & constantie; per illos
 tetit: quod catholica religio, & romanae Sedis observantia non fuerit in Reg-
 no oppressa, & penitus extincta. Ti Mužowé gsau w Zadržení, a Dbhágeni
 Katolické Wjry, neywyššj Celosti, a Stálosti; na těch toliko záleželo: že Katolické
 Náboženstwj, a Sjetrnost k Aposstolské Stolicy nebyla w Králowstwj tomto po-
 lačena, a dokona vhašena.

Ta neywzácneššj Kapitola Sobě neyhodněššjho Řytjře / Pecku Strach
 úsobycyho, Nebi milého Strachowššjho přiwotělila / w který z Dústogen-
 twj na Dústogenstwj gste ráčili s zlástnj Zaslaužilosti wystupowati / a w tom
 Powyssenj Sláwu Kapitolnj Kollege přegafně rozššřowati / a zwelebowati; gíž
 Kanownjč Starššý, gíž Scholasticus, gíž Arcyjáhen, a poslez za sworchowanau
 hlavu neb Probošsta wšsemi Zlasy wywoleny a ustanoweny od Bratrské Lá-
 sty / a Dznalosti. Bdo tak powyššyl? nezli Probošsta hodná Wěna / a gakoť
 ošti.

Odkud co diwneho? že na Probošstwj powyššenyho, neymilostiwěššj
 Králowna Cýsaršská a Králowšká Majestatnost za Direktora neywyššj Sřkos-
 am w Pjssně Swatým, při slawné Romišy Rektifikacy a Rozsudku wžitečno-
 sti swau gmenowala; řdyž gíž prwe Přednost mezy wšsemi Prelátj Českého
 Králowstwj s nadnassenlívém Probošstwj připadla: že nynj Probošstská Před-
 nost / w někdy dosti wychwálené Kapitoli, paprššluge / a se řepitj s wlástnjmi
 Daprššlkami.

Přetřhnu Njst Weymluwonosti! neb: řdybych wšsedky Strachowšské Oz-
 doby mněl Přerem podotknauti, ne gíž Připis, ale celý Řnjhy bych musel psáti.
 Toliko Náboženstwj, které Potomstwu Synum / Synowé Wnukum, Pokolenj
 Pokolenjmu bude powjdati / nelze opomjnuti; newyššel gessť z Paměti řarnj
 Chrám Networšky Rodičky BŮžj na Nebe wzaté; ne Chrám řarnj Anjetičky
 Narozenj Rodičky BŮžj; ne Chrám Děkanšky Swateho Aposstola Jakuba
 Wěššjho opraweny, a ošwětleny; ne w Tamnim Měste / a Bostele Děkanšským
 Oběť

Obětнице, neb Oltář velikého Djwotworce Swateho Jana Nepomuckýho též y Bratrstwo Nelyblahoslaweněgšy Rodičky Boží Bolestný wvedeny / neb Chrám Swateho Wawřince na Petřině wěcmi okrášlený; at to wšsedo zamlačím, na Sfarcku přítomnau nesimim zapomenauti. Bolestaw Anžje přigmim pobožný tři Chrámý Páně wystawel před Osmi Stý Lěti: na Prosyku, na Petřině / a zde na Sfarce. Na Příklad tēm Wasse Probosstka Horliwosti nečkuli tři Chrámý na Petřině obnoweny / a ozdobeny Wěcmi, na Sfarckách rozššyrený, az nowa wystaweny / též mezy Pražskýma Ždemi roztočrání v Pruzské Brány třeti Chrám k octě neyśwětěgšy Rodičky Boží od Pomocy postawila; ale y co wětššyho powáženi hodno gest: Maryi Panně čtyry Bosteli w Awtoricých / w Luněticých / v Pruzské Brány / a na Předměsti Bragnjho Města Berauna wystawěla.

Tohoto Sfareckého Chrámý Páně, kdo gest po Bolestawowi pobožným Anžjeti Českým a Wúdcy, neywětššy Dobrodinec? Dřiw než odpowjm, wjm se upamatowati: že před dwánácti Lěti giž o rozššyreni teš gmenowanýho Bostela se gednalo, Mjra wzata, Rozměra wysšetřena / y spůsob byl nawržený.

A kdo gest Půwod toho stáleho řaráte (o kterým mluwjm) než Wbysoce Brožená Probosstka Milost, a Sštedro-darnost, která po minulých Osmi Stech Lětech na wěčný Čzasý Sfarecký Lid řarátem zaopatřila / Boha oslawila, Řjmskau Cyrkwu zwolebila / a Břestianským Duffem na Wěčnost přispěla: což mluwiti bude Staweni / Bamenj, Slowárna / Břitědlnjce / Spowědlnjce / a chrámowé Ozdoby, řdyž gá omilnu; A řarnjcy Sfarecký Bratřum, Dědowé Otcum, Otcowé Synum, Wnučum Wnučowé / Prawnučum Prawnučowé, Praprawnúčum a Praprawnúčkam dál a dale wyprawowati / a Strachowstě nesmjené Dobroděgštwj slawiti budau po wšsedy wěčné Čzasý; a neyśwětěgšyho Dobrodince chwáliti. Nynj Sfarecký Chrám překrásný muže se honosyti onau z Anjhy Maudrošti Weypowědj w Bap. 8. Gá budu mjeti / řtrž Rendušstogš neaššyho Pána Probossta, Nesmrtečnosť. A neydüşstogněgšy druhý řakladatel / muže sobě přiwlastniti dáššy wyrčenj: wěčnau Památku tēm, který po mně přigdau zanechám.

Bůh rač gestě co neydil pro swau Sláwu, wždy wěrné Řapitolí zwolebenj Cyrkwě Swaté ozdobeni w Probosstěm Düşstogštwj zachowati, Swatý Matěg s Přimluwau chrániti, a Překážky odsěkati.

Nepřidám wic nic: proto že bez toho známe / a na neywegšš ctěné řšau Wěná Probosstka w neydüşstogněgšy Osobě osazena. Čtj ge wždy wěrná Řapitola / ctěgj wššyčnj Pánj Stawowé / ctěgj wššyčnj Wřchnj a Władyřkowé Český Země, gim se obdjwugi. Y neygasněgšy Čyřárowna a Brálowna ge w neywětššy Wážnosti má.

Genom mé přítomné ctinášobné Řázanj gakožto Člo / a Swědka / wěčné Octi do neymilostiwěgšy řaklauch odč řdjm, milostněmu Řjedu / a Obličegi poddávám w té Wáděgj: že naň račte milohljdným Okem dobrotiwě wřhlednauti, ho lařkawě přigmauti, a dowoliti: aby pod poswatným a neydüşstogněgšým Šměněm gako Sštjčtem proti Dšstjpacum na wětegný Swětlo wygjeti mohlo / a má Maličkost slauti

Wáššy Rendušstogněgšy Probosstěke Milosti.

Wěčný Čtitel, a Řaplan
Matěg Wácław Conrád /
v S. S. Apostollim Řiljpa a řakuba
tehgššy řaráč.

Obětnice, neb Oltář velikého Divotvorce Svatého Jana Nepomuckého / též i Bratrstvo Nejblahoslavenější Rodičky Boží Bolestný uvedený / neb Chrám Svatého Vavřince na Petříně věcmi okrášený; ať to všechno zamlčím, na Šárku přítomnou nesmím zapomenouti. Boleslav Kníže Přijmím Pobožný tři Chrámy Páně vystavěl před Osmi Sty Léty: na Prosyku, na Petříně / a zde na Šárce. Na Příklad těm Vaše Proboštská Horlivosti neřkuli tři Chrámy na Petříně obnovený / a ozdobený Věcmi, na Šárkách rozšířený, a z nova vystavený / též mezi Pražskými Zděmi roztokrásný u Pružské Brány třetí Chrám k úctě nejsvětější Rodičky Boží od Pomoci postavila; ale i co většího povážení hodno jest: Marii Panně čtyři Kostely v Netvořicích / v Ouněticích / u Pružské Brány / a na Předměstí Krajiního Města Berouna vystavila.

Tohoto Šáreckého Chrámu Páně, kdo jest po Boleslavovi pobožným Knížeti Českým a Vůdci největší Dobrodinec? Dřív než odpovím, vím se upamatovati: že před dvanácti Léty již o rozšíření teď jmenovaného Kostela se jednalo, Míra vzatá, Rozměra vyšetřená / i způsob byl navržený.

A kdo jest Původ toho stalého Faráře (o kterém mluvím) než Vysoce Urozená Proboštská Milost a Štědro-darnost, která po minulých Osmi Stech Létech na věčný Časy Šárecký Lid Farářem zaopatřila / Boha oslavila, Římskou Církev zvelebila / a Křesťanským Dušem na Věčnost přispěla: což mluvití bude Stavení, Kamení, Slovárna, Křtitedlnice, Zpovědlnice, a chrámové Ozdoby, když já umlкну; a Farníci Šárecký Bratrům, Dědové Otcům, Otcové Synům, Vnukům Vnukové, Pravnukům Pravnukové, Praprawnukům a Praprawnukám dál a dále vypravovati / o Strachowské nesmírné Dobrodějství slaviti budou po všechny věčné Časy; a nejsvětějšího Dobrodince chváliti. Nyní Šárecký Chrám překrásný může se honositi onou z Knihy Moudrosti Vejповědí v Kap. 8. Já budu míti / skrz Nejdůstojnějšího Pána Probošta, Nemsrtedlnost. A nejdůstojnější druhý Zakladatel / může sobě přivlastniti další vyrčení: věčnou Památku těm, kteří po mně přijdou zanechám.

Bůh rač ještě co nejdýl pro svou Slávu, vždy věrné Kapitoly zvelebení / Církvě Svaté ozdobení v Probošském Důstojenství zachovati, Svatý Matěj s Přímluvou chrániti, a Překážky odsekati.

Nepřidám víc nic: proto že bez toho známe / a na nejvejš ctěné jsou Věná Proboštská v nejdůstojnější Osobě osazená. Cti je vždy věrná Kapitola / ctějí všickni Páni Stavové / ctějí všickni Vrchní a Vladykové Český Země, jim se obdivují. I nejjasnější Císařovna i Královna je v největší Vážnosti má.

Jenom mé přítomné ctinásobné Kázání jakožto Clo a Svědka / věčné Úcty do nejmilostivějších Rukouch odvádím, milostnému Ředu / a Obličejí podávám v té Náději: že naň račte milohlidným Okem dobrotivě vzhlédnouti, ho laskavě přijmouti, a dovoliti; aby pod posvátným a nejdůstojnějším Jménem jako Štítem proti Uštípačům na veřejný Světlo vyjítí mohlo / a má Maličkost slouti

Vaší Nejmilostivější Proboštské Milosti.

Věčný Ctitel, a Kaplan
Matěj Václav Conrád /
V S. S. Apoštolův Fillipa a Jakuba
tehdejší Farář.

Pater – Abscondisti hæc a Sapientibus, & prudentibus & revelasti
ea Parvulis. Math. II. 25.

Otče – skryls tyto **Věci** před **Moudrými**, a **Opatrnými**, a zjevil
si je **Maličkým**. Tak dí dnešní **Svaté Evangelium**, dle **Spisu Svatého**
Evangelisty Matouše v **Kap. II. Rozdílu 25**.

Jestli kdy **Posvátnému Řečníkovi Řeč** vedsti majícímu **Katolický Křestiané** / a **Vyvolení v Kristu**
schromáždění **Posloucháči** hojnost **Slov** scházeti nemůže k **řadnější Vejmluvnosti**, tak se to
bezpochybně přichozuje, když se světí **Slavnost** uvedení do **Farní Svatyni**, a **Podílní Církev Řiditele Duší**
s přejasnou **Skvostností**, a **Baněvností**: a ten dle **Řádu Svaté Římské Katolické Církvě** / **Církevní Moci** a
Velebnosti / v **častečný Církvě** se usazuje / a uvádí; zvlášť když se k té **Slavnosti**, **vejroční Slavnost Chrámu**
Páně Svatého Nebeštana a Apoštola Matěje, **přiráží**.

Takový jak **vznešený**, tak **slavný** / a **skvostný Ouvod** do tohoto **nového Chrámu Božího** od **nejdůstojnějšího**
Pána Pana Jana Ondřeje Kaiser, z **Milosti Boží**, a **Papežské Stolice Biskupa Themiscírenského** / **Posvětitel**
Pražského, **nejvyššího Náměstka nejosvícenějšího Knížete** / a **Arcibiskupa Pražského Antonína Petra**
Přichovského Officiála, vždy **věrné Kapitoly hlavního Kostela Svatého Víta Skolastika** / **starožitné Kapitoly**
Kosmi a Damiána v Staré Boleslavi Děkana posvěceného; uhlídáte **Očmi vašemi Křestianský Posloucháči!**
Když **nejdůstojnější Pán Pan František Xaverius Kasimír**, z **starožitného Rodu Rytířského Rytířův**
Strachowských z Strachowic / **Svaté Římské Říše Rytíř in Universitate Carolo Ferdinandea Pragensi Svatého**
Písma Doktor neb **Učitel, Theolodiceæ Facultatis, Císařský a Královský Vladař a Direktor** / **Královský Českého**
první Prelát neb **Přednosta**, při **Rozsudku**, a **slavné Vejrovnosti**, neb **Rektifikaci Přisedící** / **Hlavního Kostela**
Svatého Víta, a vždy **věrné** / vždy **slavné Kapitoly Probošt** / s **Komonstvem** a **Doprovázením Církevního**
Duchovenstva v **Biskupské Okrase** / **Berli** / a **Hlavobejmu** / **velebného Pána Františka Högnera** / od **vysoce**
důstojné Arcibiskupské Konsistoře uznaného / **právně potvrzeného** / do toho **nového Stánku Božího** jakožto
prvotíného Faráře uvede / jemu **Moc**, **posvátné Práva** / **Posluhování, Klíče, Kostel, Duše svěří**, a **Katolické Farní**
Osadě, a **Církvě** při této **vejroční Slavnosti** / **veřejně představí**.

Pater- Abscondisti hæc a Sapientibus, & prudentibus & revelasti
ea Parvulis. Math. 11. v. 25.

Otce- skryls tyto Wěcy před Maudrými, a Opatrnými, a zgetwil sy
ge Malickým. Tak dj dnešní Swatě Ewangelium, dlé Spisu Swatěho
Ewangelisti Matausse w Kap. 11. Rozdilu 25.

* * *

Gestli kdy Poswatnjmu Ržečnjštwi Ržeč wedsti magjčymu Batolichý
Křestianě / a Wywolenj w Brystu shromazdění Poslaucháci hog-
nost Slow scházeti nemuže k řastněgšy weymluwnosti, tak se to
bezpochybně přichozuge, když se swětj Slawnost wweđenj do farnj
Swatjny, a Podjlny Cyrkwě Ržidjtele Duffy s přegasnau Skwošt-
nosti, a Baněwnosti: a ten dlé Ržádu Swatě Ržjmské Batoliché Cyrkwě / Cyr-
ewnj Mocy a Welebnosti / w častěčnj Cyrkwě se vsazuge / a wvádj; zwolášť
dyž se k té Slawnosti, wegročnj Slawnost Chrámu Páne Swatěho Nebesstia-
a / a Aposstola Liatěge, přirážj.

Takowý gať wznessený, tak slawný / a skwoštný Auwod do tohoto noweho
Chrámu Božjho od neyduštogněgšyho Pána Pána Jana Ondřejge Kayser, z
Milosti Božj, a Papežské Stolice Biskupa Themiscyrenského / Poswětitelě Praž-
ského, neywoyššyho Náměstka neyoswjeněgšyho Anžete / a Arcybiskupa Praž-
ského Antonjna Petra Břichowskyho Officiala, wždy wěrně Kapitoli hlawnj
ho Kostelá Swatěho Wita Skolastika / starozitně Kapitoli Swatých Božmy/
Damiána w Starě Bolestawy Děkana poswěcěneho; wbljdate Ocni wassemi
Křestianšky Poslaucháci! když neyduštogněgšy Pán Pán Frantissek Kawery-
us Kasymir, z starozitněho Rodu Rytjěského Rytjřůw Strachowskych;
Strachowic / Swatě Ržjmské Ržisse Rytjě in Universitate Carolo Ferdinan-
lea Pragenli Swatěho Dšina Doktor neb Včitel, Theologicae Facultatis, Cyr-
atšky a Brálowšky Wladat a Dyrektor / Brálowštwj Čžestěho prvonj Prelát
neb Přednostka, při Rozsudku, a slawně Wegrownosti, neb Rektifikacy Přijedjcy/
hlawnjho Kostelá Swatěho Wita, a wždy wěrně / wždy slawně Kapitoli Pros-
bost / s Romonštwěm a Doprowáženjm Cyrkwěnjho Duchowěnstwa w Biskup-
ské Okrase / Berli / a Hlawobegmu / welebněho Pána Frantisska Högnera / od
wysoce duštogně Arcybiskupské Konsystore vzaněho / práwně potworeněho /
do toho noweho Stánku Božjho gakožto prvotněho farate wweđe / gemu
Noc, poswatně Práwa / Posluhowánj, Bljče / Kostel, Duffe swětj, a Batoliché
farnj Osadě, a Cyrkwj při této wegročnj Slawnosti / wěregně předstawi.

Wše.

Wšedko za toho Swětla bude w Sfarlách gasné / wšedko skwošné / wšedko slawné. Nač gen se s tebau Křesťianská Pobožnost djuwám, z každé Oko-
lostogicnosti Pramen / a Praud Wegřecnosti, a množstwj Dúwodúw se na Mysl
mau namitá / a hrne.

Djuwáli se Oko Mysle mé na toto hornaté Mjsto w Sfarlách, na kterým
powolaný Kžečnjš a Hlásatel stogim? To bylo někdy Obydli Diablúw / Straž
držjých nad Pohanskými / w Směnu w Swatý Trogice nepokřtěnými Těli / po-
bitých Dwořanjnúw Přemislawa, a od Djuwky Sfarly z neschetného Děwčja
na Wlasti okauzlených: která Ctiradowy neppředněgššjmu kauzedný Nápoj da-
la, před Osmi Stý Lěti, Roku 771. Dwoě Stě Let potom Boleslaw druhý
welmi pobožný Wúdcce a Knjze Czešský Roku 971. tuto od Pekelné Šselmi w
spůsobu Nedwěda byl pokauššný; když se pak Swatým Křjžem zehnal / tu se
mu zgewil Nebeským Bleskem obkličěný Swatý Matěg Aposttol, rka: Sá gšem
Služebnjš a Aposttol Křysta Škřjše / Směnem Matěg; ten Swatý
Milostnjš, žoli pekelnau Šselmu wděric / zahnal / a djuwé Wěcy, které se na še-
mi stali / powšdal k nassemu Nawčenj: že Swatj w Nebi s Křystem králugjey
wědj / co se s námi na Swětě děge; tu Knjzete od pekelné Šselmi ošwobodil / a
zhostil / což widjete na Nápisu tohoto Kostela genž takto slowe: Slawné Zgewenj
Swatého Aposttola Matěge se stalo Roku 971. na tomto Mjstě Boleslawowi pobož-
nému Knjzeti, který tento Kostelicek swěmu Dšwoboditeli postavil / a Biskup Praž-
ský ho poswětíl. (b)

Ohlžimli se po tomto roztokrásným Kostele? widj Mysl ma w Lětopisých
že Osum Set Lět od Roku 971. až do Lěta 1771. genom Cyrkwjcká zde stala / a
žádným štálým zákonjm Anězem / kterýby wěrným Batolikům Dary Božské / to-
tjž Swatosti k poswěcenj Dussy nassých oštanoweni Lidnaté Wúkolnosti Šfa-
reckě posluhowal, zaopatřená negšauc; což widauce nyněgššj neyduštogněgššj
Pán Pán Frantissek Rašymir Drobosst Swatého Wštra Neyphodněgššj / Mi-
lownjš Chrámuw Božjch powěštný / býwáli Chrám Páně těsný a aužly / nemó-
haucý Lid, neywjce Čzasu zymnjho pochopiti a obegmanti; dal ho zberiti / a
tento Nákladný / překrásný Štánek Božj / wlastným Nákladem / ze Šakladu wy-
wedl, a gemu na wěčné Čzasy Pašyre Dussy zákonjho Aněze pro Šwelebenj
Cti Božské / a Pogjštěnj Špasenj Dussy přiwlastnil / a přidal. Odkud gemu
nesmrtdelné Směno / a wěčná Památka pozúštawa w potomného Swěta.

Spominámli na Osum Set wyprššěných Lět? mám Pěičjnn štarobjlau
Předkúw nassých w tomto Králowstwj Czeškem / Pobožnost / a Náboženstwj co
chwaliti.

Hledjmli na Šakládatele? prwnj geš neppředněgššj Wúdcce Czešský Bole-
slaw druhý / w počtu Sedumnáctý; Druhý Šakládatel tohoto ozdobněgššjho
Kostela gjž chwalená neywyššj Proboštštká Dústognoš.

Patřimli na prwnjho Šaráře / a Štarostu, který se wwadj / a tomuto
Šarnjmu Ošedli, za Duchownj Wřchnošt vsazuje / Wšedlošt berauc / o kterým
mluwiti mám? Ten geš welebný Frantissek Högner / Aněz Cyrkwonj Wěnamj
Šarářštkého Dústogestwj oššlechtěný / při Božské Štarosti Dussy zaslaužili.

Ššetřimli mileho Swatého / k gebožto Dctě wyšstawěný / a poswěcený geš
tento Chrám? Ten geš Rodič Betlěmšský z Pokolenj Juda narozěný, Wla-
šte

Všecko za toho Světla bude v Šárkách jasné / všecko skvostné / všecko slavné. Nač jen se s Tebou křestianská Pobožnost dívám, z každé Okolostojčnosti Pramen / a Proud Veřejčnosti, a množství Důvodův se na mysl mou namítá / a hrne.

Díváli se Oko Mysle mé na toto hornaté Místo v Šárkách, na kterým povolany Řečník a Hlásatel stojím? To bylo někdy Obydlí Diáblův / Stráž držících nad Pohanskými / v Jménu v Svatý Trojice nepokřtěnými Těli / pobitých Dvořaninův Přemyslava, a od Dívky Šárky z nešlechtného Děvčina Vlasti okouzlených: která Ctiradovi nejpřednějšímu kouzelný Nápoj dala, před Osmi Sty Léty, Roku 771. Dvě Stě let potom Boleslav druhý velmi pobožný Vůdce a Kníže Český Roku 971. tuto od Pekelné Šelmy v způsobu Medvěda byl pokoušený; když se pak Svatým Křížem žehnal / tu se mu zjevil Nebeským Bleském obklíčený Svatý Matěj Apoštol, řka (a)²: Já jsem Služebník a Apoštol Krista JEŽÍŠE / Jménem Matěj; ten Svatý Milostník, Holí pekelnou Šelmu udeřic / zahnal / a divné Věci, které se na Zemi staly / povídal k našemu Naučení: že Svatí v Nebi s Kristem kralující vědí / co se s námi na Světě děje; tu Knížete od pekelné Šelmy osvobodil / a zhostil / což vidíte na Nápisu tohoto Kostela jenž takto slove: Slavné Zjevení Svatého Apoštola Matěje se stalo Roku 971. na tomto Místě Boleslavovi pobožnému Knížeti, který tento Kostelíček svému Osvoboditeli postavil / a Biskup Pražský ho posvětil. (b)³

Ohlížímlí se po tomto roztokrásným Kostele? vidí Mysl má v Létopisých: že Osum Set Lét od Roku 971. až do Léta 1771. jenom Církvicka zde stála / a žádným stálým zákoným Knězem / který by věrným Katolíkům Dary Božské / totiž Svátostí k posvěcení Duší našich ustanovený Lidnaté Vůkolnosti Šarecké posluhoval, zaopatřena nejsou; což vidouce nynější nejdůstojnější Pán Pan František Kasimír Probošt Svatého Víta Nejhodnější / Milovník Chrámův Božích pověstný / bývalí Chrám Páně těsný a ouzký / nemohoucí Lid, nejvíce Času zimního pochopiti a obejmouti; dal ho zbořiti / a tento Nákladný překrásný Stánek Boží / vlastním Nákladem / ze Základu vyvedl, a jemu na věčné Časy Pastýře Duší zákoního Kněze pro zvelebení Cti Božské / a Pojištění Spasení Duší přivlastnil / a přidal. Odkud jemu nesmrtedlné Jméno / a věčná Památka pozůstává u potomného Světa.

Spomínámli na Osm Set vypršených let? mám Příčinu starobylou Předkův našich v tomto Království Českém / Pobožnost / a Náboženství co chváliti.

Hledím-li na Zakládatele? první jest nejpřednější Vůdce Český Boleslav druhý / v počtu Sedumnáctý; Druhý Zakladatel tohoto ozdobnějšího Kostela již chválená nejvyšší Proboštská Důstojnost.

Patřímli na prvního Faráře / a Starostu, který se uvádí / a tomuto Farnímu Osedlí, za Duchovní Vrchnost usazuje / Usedlost berouc / o kterým mluvití mám? Ten jest velebný František Högner / Kněz Církevní Věnamí Farářského Důstojenství ušlechtěný / při Božské Starosti Duší zasloužilý.

Šetřímli milého Svatého / k jehožto Úctě vystavený / a posvěcený jest tento Chrám? Ten jest Rodič Betlémský z Pokolení Juda narozený,

² (a) Venerabilis Franciscus Scharf Libro Staro-Česká Víra pag. 63.

³ (b) Rmus. Hajek in Hist, Bohemiae Fol. 86

Vlastenec Kristový; (c)⁴ když Jidáš Zrádce z Apoštolského Nebe vypadl / a Volenci mezi dvouma představenými, totiž: Jozefem spravedlivým / a Ním pro Zásluhy, Svatost, a Ctnosti nemohli rozeznati / a usouditi / kdo by byl z nich hodnější? od samého Boha Losem byl vyvolený: Padl Los na Matěje, a přičten jest k jedenácti Apoštolům. (d)⁵ Ten jest který jak klade Jozef Mansi: v Svátosti, Zásluze a Spůsobnosti všechny převyšoval. (e)⁶ Mohu povážiti / dí Diviš Kartuziánský: (f)⁷ že Svatý Matěj byl muž výborné Dokonalosti, pochválené Svátosti, jak před Bohem / tak před Lidmi. Ten jest / mluví více Kartouzský učitel (g)⁸ který v duchovní Lásce dokonalý byl, proto: že pro Boha, a Spasení Bližních celé své Živobytí vynaložil / a pro Bližního hotov byl umřítí; w Horlivosti (h)⁹ roven Matatiášovi, v Zákoně Páně nejučenější / čistého Těla, moudré Mysle, v Radě prozřetelný / v Řeči ochotný, mnohých Zázrakův Působitel Divotvorec, a posléz Mučedník roztaženým k Nebi Rukami BOhu Ducha vrátil; Ten jest který v Judstvu Makedonii / a Etiopii Ouřad Apoštolský, a Práci zastával; Ten jest Šarecký Obore Farní tvůj u Boha Hájce / Orodovník mocný / a Ochránce.

Zkoumámli dnešní Svato Svaté Evangelium / a návštějí mé Vejmluvnosti v Slovech za základ předsazených: Otče skryls tyto Věci před Moudrými / a opatrnými, a zjevils je Maličkým? Ty se takto vykládají: že Pokorným a Poníženým Nebeský Otec vyjevuje svá Tajemství / a skryté Věci svěruje, kteréžto Skrytosti / před Moudrostí a Opatrností Světa (an před Bohem, a v Boha Bláznovství sluje) skovává / a skrývá. A v pravdě ten Vejkład dosti světle na Služebníka / a Krista Ježíše Apoštola Svatého Matěje / jakož i všech Řiditele / a Pastýře Duší v Církví Boží směruje. Svatý Matěj sluje Dar BOží (i)¹⁰ dle Jména, a Horlivosti vykládá se malý, a k Otci patří maličký chovati, podle oného: Není Vůle Otce mého, aby zahynul jeden z těchto maličkých. (k)¹¹ Nejučenější / a nejponíženější / dí Abdias Babilonius (l)¹² za maličkého / a poníženého je vydával v svém celém Živobytí.

Maličký / Ponížený / miluje Nebeský Otec: proto poníženého Matěje vyvolil za Apoštola / a poddnes k řízení Církvě ponížení volí, jak Biskupy tak Faráře; těm vyšší Tajemství Nebeského Království svěruje / jimžto v Apoštolých Syn Boží všecko / co od věčného Otce slyšel, pověděl; odtud Boha Tajnosti všechny v povědomosti mají.

Pravda sice jest: že každý Křestián Tajemství Víry znáti má; (m)¹³ ale Kněžstvu Duše řídícímu vyšší a hlubší Tajemství / Náboženství, věděti jest zapotřebno.

⁴ (c) Reverendissimus Archiepiscopus Januensis Jacobus de Voragine in Sermonibus aureis Setm. 2. de S. Mathia parte 2da.

⁵ (d) Beuvelet hoc Festo Serm. 16. in exordio,

⁶ (e) Ex. Josephus Mansi disc. 3. de S. Mathia.

⁷ (f) Dyonisius Carthusianus apud reverendissimus Hammersmid in senatore Apostolico pag. 197. in fine.

⁸ (g) idem fol. 233.

⁹ (h) S. Anthonius apud Tirinum & Beuvelet I. c.

¹⁰ (i) Beuvelet I. c. initio.

¹¹ (k) Jacobus de Voragine h. f. Serm, 2. par. 2.

¹² (l) Rmus Abdias Babilonius apud eximium Hammersmid in Senat. Apost. Pag. 199.

¹³ (m) I. Cor. I. v. 27.

stenek Brystowi; (c) Když Sidás Zrádce z Aposstolského Nebe wypadl / a Wolency mezy dwauma předstawenými, totiž: Jozeffem spravedlivým / a Njm pro Zásľuby, Swatost, a Etnosti nemohli rozeznati / a vsauditi / kdo by byl z njch hodnějšy? od sameho Boha Losem byl wywoleny: Padl Los na Matege, a přičten gest k gedenácti Aposstolům. (d) Ten gest který gal klade Jozeff Mansi: w Swatosti, Zásľuze a Spůsobnosti wsecky přewyššowal. (e) Mohu powážiti / dj Dyoniss Barthusyánský: (f) že Swatý Mateg byl Muž wyborné Dokonalosti, pochwalene Swatosti, gal před Bohem / tak před Lidmi. Ten gest / mluwj wíce Barthauský Dčitel (g) který w Duchownj Lásce dokonalý byl, proto: že pro Boha, a Spasenj Bližných celý své Žiwobytyj wynaložil / a pro Bližnjho hotow byl umřiti; w Horliwosti (h) rowen Mathatiássowj, w Zátone Dáně neyvočenějšy / čistého Těla, maudré Mysle, w Radě prozřetedlný / w Ržej ochotný, mnohých Zázrakow Působitel Diwotworec, a poslez Mučedniš roztaženyma k Nebi Rukami Bohu Ducha wrátil; Ten gest který w Judstwu Macedonji / a Aethioppi Auřad Aposstolský, a Prácy zastáwal; Ten gest Sřarečy Obore farnj twóg w Boha Hágce / Orodowjš mocný / a Ochrance.

Skauámli dnešnj Swato Swaté Ewangelium / a nawěššej mé Wegmluwnosti w Slowech za Zálkad předřazených: Dčee sřyšš tyto Wěcy před Maudrymi / a opatrnými, a zgewišš ge Maličkym? Tj se takto wykládaj: že pokorným a ponjženým Nebesky Otec wygewuge swá Tagemstwj / a skryté Wěcy swěruge, kterěžto skrytošti / před Maudrosti / a Opatrnosti Swěta (an před Bohem, a v Boha Bláznowstwj sluge) stowáwá / a skrywá. A w prawdě ten Weyklad dosti swětle na Služebnjša / a Krysta Skřjšš Aposstola Swatého Matege / gakož y wsecky Ržidjtele / a Pastyre Dussy w Cřřkwi Božj směruge. Swatý Mateg sluge Dar B Džj (i) dle Gměna, a Horliwosti wykládá se malý, a k Otcy patři maličky chowati, podle oneho: Nenj Wšle Dčee mého, aby zahy uul geden z těchto maličkých. (k) Neyvočenějšy / a neyponjženějšy / dj Abdias Babilonius (l) za maličkého / a ponjženého se wydáwal w swem celem Žiwos byti.

Maličky / Ponjžený / miluge Nebesky Otec: proto ponjženého Matege wywolil za Aposstola / a poddnes křženj Cřřkwe ponjženj woli, gal Bistupi tak řaráte; tēm wyššš Tagemstwj Nebeského Kralowstwj swěruge / gimžto w Aposstolých Syn Božj wsecko / co od wěčného Dčee sřyššel, powědel; odkud Boha Tagnosti wsecky w powědomosti magj.

Prawda sřyce gest: že každý Křřstian Tagemstwj Wřy znáti má; ale Bněšřtww Dusse řidjčymu wyššš y hlubššš Tagemstwj / Naboženstwj, wědēti gest zapotřebno.

Ponjženymi wybogowal Bůh Pohansřtww: Wššš Wěcy Swěta wynwolil / aby zahanyl Gylué; (m) sřřz Ponjženj wšřšřpil Wřru mezy Národy / a Křřřstianské Etnosti rozplodil.

Pos

(c) Reverendissimus Archiepiscopus Januensis Jacobus de Voragine in Sermonibus aureis Serm. 2. de S. Mathia parte 2da. (d) Beuvelet hoc Festo Serm. 16. in exordio. (e) Ex. Josephus Mansi disc. 3. de S. Mathia. (f) Dyonisius Carthusianus apud reverendissimum Hammerimid in senatore Apostolico pag. 197. in fine. (g) idem fol. 233. (h) S. Antoninus apud Tirinum & Beuvelet l. c. (i) Beuvelet l. c. initio. (k) Jacobus de Voragine h. f. Serm. 2. par. 2. (l) Rmus Abdias Babilonius apud eximium Hammerimid in Senat. Apost. pag. 199. (m) i. Cor. 1. v. 27.

Donjzeným Cyrkewnjm Služebníkům Krysta Kržíse / neywyššího Aněže
 a Pastýře Dussy Jarátum / swěřuge swau Cyrkew častečnj, swě Dusse draze
 wykaupené, swěřuge Swátosti / wěčné Prawdy, Náboženstwí wšsecko, Blíž-
 njho Spasení; to gsau same Tagemstwí / w kterým se Břestianstwó má co ob-
 djwowati / a pro ně Boha naneywegšs welebiti: Tagemstwí gest prawá Cyr-
 kew, Tagemstwí Náboženstwí Krystowá, Tagemstwí Duchowní Spráwa
 Cyrkewe, Tagemstwí neyiwětěgšš Staw Jarátum, Duchowní Spráwcowé
 Cyrkew / Swátosti, a Spráwednosti zprawugice; nepodotknú wšsecky toliko se
 ptám: který gest ale Tagemstwí neydwjwěgšš při Řízdjtelych Swaté Cyr-
 kewe Boží? řeknú / co se mně widí: Mocnárstwí Duchowní, Dústogentwí / a
 Powolání / pro které Břestianský Swět má Jaráte welebiti / nebo předně Bož-
 ský gest geho

První: Powolání, a Sestání;

Druhé: Dústogentwí;

Třetí: Mocnost, neb Mocnárstwí;

Wšsecko Božské / nic Lidského. Tu trogi Okrasu / njzto Prozřednost swř-
 chowaneho Boha welebného Frantiska Högnera, prawnjho Sfatěče nowě wyz-
 dwjžené Jary, a Chrámu Pastýře, a Řízdjtela Dussy ozdobil / a dnes slawně
 dospazuge / řdyž k wětšš Sláwě Boží / wěčné počtě Swátoho Matěge Apossto-
 la / a Dřwotworce / zwelebení Swaté Cyrkewe / tež neyiwětěgšš Stawu Cyr-
 kewnjho, wybornému Nawčeni přitomneho Žástupu / wzáctně Přitoměnosti Po-
 slauhačůw, minjm prohlásyti z tohoto wětegného Mjsta / a Slowárny: připraw
 geden každý Srdce swě / začnú we Gmenu Páně.

Pater - abscondisti hæc a Sapientibus, & prudentibus, & revelasti
 ea parvulis. Math. 11. v. 25.

Otče - skryls tyto Wěcy před Maudrými, a Dpatrnými / a zgetwíl
 sy ge Malickým.

Zať dj dnešnj Swaté Ewangelium, dlé Spisu Swátoho Ewangelisti Matausse.
 w Kapitole 11. Rozdilu 25.

Bezčíslné Ozdoby, a Wěna Katolický Břestiane, a wywoleni w Krystu
 shromážděnj Poslauháčowé! w Swaté Řízmške Katoučce Cyrkewí w ney-
 swětěgšš Stawu Welebných Pánu Jarátum stkwigj / nuž tu Chorj Kry-
 stowu po wšsečnj Čzasy obgasnugj, kráslegj / a gal dlauho Swet stati bude /
 budau obgasnowati / w rozdelených po Králowstwí Bragnách, Městech a
 Mjstech Břestianského Swěta Jarách. Předně: Božkem Sestáním, a
 Powoláním. Za druhé: Dústogentwí Božském / wšsecky gine Dústogentwí nad
 Mjru přewyffugicým. Za třetí: Mocnárstwím, neboluzto Mocnosti Božscaw.
 Znamenegte pobožnj Břestiane to trogi rozworženi a Slowa; napřed Powoláním:
 hle prawj Dž! Dústogentwím: hle druhý Dž! Mocnosti: hle třetí Dž. Pře-
 dewššým powážme Wěno Powolání / Sestání, a Wstanoweni, kteréž Božské
 gest. První tedy Sakotnost gest Božské Powolání.

Dž I prwnj.

Pán a Spasytel náš neywyšší Aněž podle Řádu Melchysědech Krystus
 Kržíš Břestianský Poslauháč! řdyž swau Cyrkew založil / a Nábožen-
 stwí samo gedině spasyredině (které do wšskery Zeme owedl) wtworil;
 stworil taký w tom Čzase Staw gistých Osob, kteréž opustie wšsecky swědské
 a časné Obchody / by gedině hledeli Cyrkew / a Náboženstwí Katolické oštrjha-
 ti,

Poníženým Církevními Služebníkům Krista JEžíše / nejvyššího Kněze a Pastýře Duší Farářům / svěřuje svou Církev častečnĕ, své Duše draze vykoupené, svěřuje Svátosti / věčné Pravdy, Náboženství všecko, Bližního Spasení; to jsou samé Tajemství / v kterém se Křestianstvo má co obdivovati / a pro ně Boha nanejvětš velebĕti: Tajemství jest pravá Církev, Tajemství Náboženství Kristova, Tajemství Duchovní Správa Církeve, Tajemství nejsvětější Stav Farářův, Duchovní Správcové, Církev / Svátosti a Spravedlnosti zpravující; nepodotknu všechny toliko se ptám: který jest ale Tajemství nejdĕivnější při Řiditelých Svaté Církeve Boží? řeknu / co se mně vidĕ: Mocnářství Duchovní, Důstojenství / a Povolání / pro které Křestianský Svět má Faráře velebĕti / neboť před nĕ Božský jest jeho

První: Povolání a Soslání;

Druhĕ: Důstojenství;

Třetĕ: Mocnost, neb Mocnářství;

Všecko Božské / nic Lidského. Tu trojí Okrasu / nížto Prozředlnost svrchovaného Boha Velebného Františka Högnera, prvního Šarecké novĕ vyzdvyženĕ Fary, a Chrámu Pastýře, a Řiditele Duší ozdobil a dnes slavně dosazuje / když k většĕ Slávĕ Boží / věčné Poctĕ Svatého Matĕje Apoštola / a Divotvorce / zvelebenĕ Svaté Církeve / též nejsvětějšího stavu Církevního, výbornému Naučení přítomného Zástupu / vzáctné Přítomnosti Poslouchačův, míním prohlásĕti z tohoto veřejného Mĕsta a Slovárnĕ: připrav jeden každý Srdce své / začnu ve Jménu Pánĕ.

Pater – abscondisti hæc a Sapientibus, & prudentibus, & revelasti
ea parvulis. Math. II. v. 25.

**Otĕe – skryls tyto Vĕci před Moudrými, a Opatrnými, a zjevil
si je Maličkým.**

Tak dí dnešní Svaté Evangelium, dle Spisu Svatého Evangelisty Matouše
v Kapitole II. Rozdílu 25.

Bezčíslné Ozdoby, a Vĕna Katolický Křestiané, a vyvolení v Kristu shromáždĕní Poslouchačové! v Svaté Římské Katolické Církevi v nejsvětějším Stavu Velebných Pánu Farářův stkvĕjí / nimž tu Choti Kristovu po všeckni Časy objasňují, kráslejí / a jať dlouho Svět státi bude / budou objasnovati v rozdělených po Království Krajínách, Mĕstech a Mĕstech Křestianského Svĕta Farách. Předně: Božském Sosláním, a Povoláním. Za druhé: Důstojenstvím Božským / všechny jinĕ Důstojenství nad Míru převyšující. Za třetĕ: Mocnářstvím, neboližto Mocnosti Božskou Znamenejte pobožní Křestiané to trojí rozvržení a Slova; napřed Povoláním: hle první Díl! Důstojenstvím: hle druhý Díl! Mocnosti: hle třetĕ Díl! Především považme Vĕno Povolání / Soslání, a Ustanovenĕ, kteréž Božské jest. První tedy Jakotnost jest Božské Povolání.

Díl první.

Pán a Spasitel náš nejvyšší Knĕz podle Řádu Melchizedech Kristus JEžíš Křestianský Poslouchači! když svou Církev založil / a Náboženství samo jedinĕ spasitedlnĕ (kterĕ do veškerý Zemĕ uvedl) utvrdil; stvořil také v tom Času Stav jistých Dob, kteréž opustĕ všechny svĕdské a časné Obchody / by jedinĕ hledĕli Církev / a Náboženství Katolické ostříhati,

zachovati / hájiti, a rozmnožiti podlé Slova Páně: **D**osadili mně za **S**trážného na **V**inicích. **(n)**¹⁵ **A** dle Slova **P**roroka: **N**ad **Z**děmi tvými **J**eruzalém ustanovil jsem strážný / ve **D**ne v **N**oci na **V**ěky mlčeti nebudou. **(o)**¹⁶ **K**terýžto **S**tav jest od samé **C**írkev **J**méno majících **P**osluhovatelů **C**írkevních / a **Ř**iditelů / totiž **P**epeže nejsvětějšího, **B**iskupův nejdůstojnějších, **F**arářův velebných. **P**apež svrchovaná **H**lava / **C**írkev řídí v duchovních **V**ěcech veškerou **C**írkev, a veškeren **S**vět; **B**iskupové jsou vyšší a větší v **B**iskupstvích po **C**írkví všeobecné rozdělených **Ř**iditelové; **F**arářové jsou v rozlosovaných po křesťanským **S**větě **F**arách, nižší duchovní **S**tarostové v posvátném řiditedlským **Ř**ádu **C**írkev, dí vysoce důstojný **J**an **M**arangoni **K**anovník **A**nagnienský: **(p)**¹⁷ **S**vatého **K**nížetství třetí **M**ísto podle **S**tarostí, a **Ř**ízení **D**uší drzejí **F**aráři v svých **K**ostelích / a **F**arách: **O**dkud všecku **S**lávu a **Č**est, od **C**írkev dostávají, poněvadž jí samochtě sloužejí; proto se chválejí od nejslavnějšího **C**ísaře **C**onstancia: jakožto **P**ravého, a nejsvětějšího **N**áboženství **K**atolického **S**lužebníci / neb **P**osluhovatelové. **(q)**¹⁸

Nemohl ten blahoslavený **S**tav v **N**ovém **Z**ákoně ustanovený / a potvrzený býti / ani skrze **L**idi / ani skrze **A**njeli / než jedině skrz samého **S**yna **B**ožího, podle dané sobě / a propůjčené od **V**ěčného **O**tce **M**oci / jak nás **S**vatý **J**an neomylně vyučuje: **(r)**¹⁹ **O**n učinil nás **K**rálovství **B**ohu / a **O**tci **S**vému. **C**ož světlymi **S**lovy **S**vatý **K**rysostom ponavrhuje: **(s)**²⁰ nebo **K**něžstvo sice **O**uřad svůj na **Z**emi vykonává, ale mezi **N**ebeský **Ř**ády se musí počítati; a to slušně: nebo ne **Č**lověk, ne **A**nděl, ne **A**rcianděl / ale sám **U**těšitel **D**uch **S**vatý **L**idem na **S**větě pozůstávajícím **P**ůvodcem byl, aby **S**lužby **A**ndělské sobě umínili na se vzíti. **A** sám **K**ristus v **E**vangelium: **(t)**²¹ **J**akožto mě poslal **O**tec, i já posílám vás. **O**n byl od věčného **O**tce do **S**věta jakožto **A**poštol věčného **O**tce / podle oného **P**ísma vyřknuti: **(u)**²² rozvažujte **A**poštola a **B**iskupa **V**yznání našeho **J**Ežíše **K**rista / aby **S**vět a **H**říšníci skrz něho spaseni byli; a **O**n jakožto **U**stanovený **M**ístodržící věčného **O**tce, cokoliv se ztratilo, vyhledával. **O**tec posílá **S**yna svého samotného: aby všechny **Ž**idy obrátil; a **S**yn posílá jenom **D**vanáct **A**poštolův: aby veškeren **S**vět na pravou **C**estu přivedli. **N**ebeský **O**tec poslal svého **S**yna v mdlým **T**ěle, a nedovolil jemu / aby se s svou **V**šemohoucností bránil proti **N**epřátelům. **A** **B**ožský **S**yn posílá své **U**čedníky jako **O**vce / a nedává jim jenom **T**ichost a **T**rpělivost: aby ní proti **N**evěřícím bojovali / a se bránili. **K**onečně posílá **O**tec **B**ožský, **S**yna svého k divokým lítým **N**árodům / kteříž **K**rví **P**rorokův okrvácení chtěli pobíti ty, od kterých měli vyučeni býti; a **S**yn **B**ožský posílá své **A**poštoly a **U**čedníky k **P**ohanům / jenž jako **D**raví / a hltaví **V**lci / těm **S**mrť vyhrožovali / kteří jim **Ž**ivobyť dáti chtěli.

Apoštolové **K**ristovi jsou **V**elební **F**arářové, kterýž **S**yn **B**oží svého věčného **K**něžstva oučastný učinil / podle **V**yrčení **S**vatého **P**avla: **(w)**²³

¹⁵ **(n)** Cant. I. v. 5.

¹⁶ **(o)** Isaiaë 62. v. 6.

¹⁷ **(p)** Rmus Joannes Marangoni Tomo. Imo, Thesauri parochiarum Lib. I, Cap. 2. §. eminent: in ordine Hierarchico quoad directionem & Curam animarum tertium locum tenent in suis Ecclesiis, & Parochiis.

¹⁸ **(q)** Constant. in ep. ad Cæcilium Volusianum: legitimæ, & Sanctissimæ Religionis Catholicæ Ministri

¹⁹ **(r)** Apoc. I. v. 6.

²⁰ **(s)** S. Chrysostomus C. 3. de sacerdotio cap. 3. etenim Sacerdotium in Terris quidem peragitur, sed in rerum Cælestium classem, ordinemque referendum est; atque id perquam merito: quippe id non mortalis quisquam non Angelus, non Archangelus, non alia quævis creata potentia, sed ipse Paracletus ordinem disposuit, qui mortalibus hominibus etiamnum in carne manentibus Author fuit, ut Angelorum ministeria animo conciperent.

²¹ **(t)** Joan 20. v. 12.

²² **(u)** E. ad heb. 3. v. I. considerate Apostolum, & Pontificem Confessionis Nostræ JEsu Christum.

²³ **(w)** 2. ad Cor. 8. v. 23. Apostoli Ecclesiarum Gloria Christi!

ti, zachowati / hágiti, a rozmnožiti podle Slova Páně : Posadili mně za Stráž-
 nýho na Winjch. (n) A dlé Slova Proroča : Nad Zdemi twými Geruzalem
 ustanowil sem Strážnj / we Dne w Nočy na wěky mlčeti nebudau. (o) Kterýžto
 Staw gest toliko od same Cýrkwe Sméno magjcyých Posluhowatelů Cýrkewých /
 a Říždjtelů / totiž Papeže neyswětěgšýho, Biskupůw neydůstogněgšých, Farátůw
 welebnych. Papež swrchowaná Hlawa / Cýrkew řídj w duchownjch Wěcech
 weskerau Cýrkew, a weskeren Swět; Biskupowe gsau wyššý a wětšý w
 Biskupstwých po Cýrkwi wseobecne rozdělených Říždjtelowe; Farátowe gsau w
 rozlořowaných po křestianským Swětě Farách, nižšý duchownj Starostowé w
 poswatným řídjtelským Řádu Cýrkwe, dj wysoce důstogný Jan Marangoni
 Banownj Anagnjenský : (p) Swatého Knjžetstwj třetí Mjste podle Starosti, a
 Říženj Duffy, držegi Faráři w swých Kostelich / a Farách : Odkud wsecku Sláwu
 a Čest, od Cýrkwe dostáwagj, poněwadž gi samochtě slaužegi; proto se chwá-
 legi od neyslawněgšýho Cýsáře Constancya : gakožto Prawého, a neyswětěgšý-
 ho Naboženstwj Katolického Služebnjcy / neb Posluhowatelowé. (q)

Nemohl ten blahoslawný Staw w nowém Zákoně ustanowený / a potwor-
 zený býti / ani strže Lidj / ani strže Angeli / než gedině strz sameho Syna Bo-
 žjho, podle dané sobě / a propugčené od wěčneho Otce mocy / gať nás Swatý
 Jan neomilně wywčuge : (r) Du učinil nás Králowstwj Bohu / a Dtey swému.
 Tož swětlymi Slowy Swatý Krystom ponawrhuge : (s) Nebo Kněžstwo sýce
 Auřad swíg na Zemi wykonáwa, ale mezy Nebeský Řády se musý počítati; a to
 slusně : nebo ne Člowěk, ne Angel, ne Archangel / ale sám Wtěššitel Duch Swa-
 tý Lidém na Swětě pozustáwagjým Páwodcem byl, aby Služby Angelské sobě
 vmjnili na se wžyti. A sám Krystus w Ewangelium : (t) Gakož mně poslal Dtec,
 y gá posílám wás. On byl od wěčneho Otce do Swěta gakožto Apostol wěč-
 něho Otce / podle óneho Pjřina wyřknutj : (u) Rozwážugte Apostola a Biskupa
 Wyžnanj nasseho Sčjssje Krysta / aby Swět a Hřjšnjcy strz něho spaseni byli; a
 on gakožto ustanowený Mjstodržjcy wěčneho Otce, cokoliw se stratilo, wyhledáwal.
 Otec pospá Syna swěho samotneho : aby wsecky Židj pbrátil; a Syn pospá
 genom dwanáct Apostolůw : aby weskeren Swět na prawau Cestu přiwedli.
 Nebeský Otec poslal swěho Syna w mdlým Těle, a nedowolil genu / aby se s
 swau Wšemohaučností bránil proti Nepřátelům. A Božský Syn pospá swé
 Wčednjšty gako Owce / a nedáwá gjm genom Tjchost / a Třpěliwost : aby nj
 proti Newěřicým bogowali / a se bránili. Bonečně pospá Otec Božský, Syna
 swěho k dšwotým litjm Národům / kterýž Krwy Prorokůw okřwácenj chtěli
 pobitj tj, od kterých mněli wywčeni býti; a Syn Božský pospá swý Apostoli
 a Wčednjšty k Pohanům / genž gako Drawy / a hltawj Wlcy / tím Smrt wy-
 brožowali / kterj gjm Žiwobyty dáti chtěli.

Apostolowé Krystowý gsau Welebny Farátowé, kterýž Syn Božj swěho
 wěčneho Kněžstwa aucaštnj učinil / podle Wyrčenj Swatého Pawla : (w) Bra-
 tij

(n) Cant. 1. v. 5. (o) Isaia 62. v. 6. (p) Rmus Joannes Marangoni Tomo. jimo,
 Thesauri parochiarum Lib. 1, Cap. 2. §. eminent in ordine Hierarchico quoad direc-
 tionem & Curam animarum tertium locum tenent in suis Ecclesiis, & Parochiis. (q) Con-
 stant. in ep. ad Caelium Volusianum : legitimz, & Sanctissimz Religionis Catholicz Mi-
 nistri (r) Apoc. 1. v. 6. (s) S. Chrysostomus C. 3. de sacerdotio cap. 3. etenim Sacer-
 dotium in Terris quidem peragitur, sed in rerum Caelestium classem, ordinemque re-
 ferendum est; atque id perquam merito: quippe id non mortalis quisquam non Ange-
 lus, non Archangelus, non alia quavis creata potentia, sed ipse Paracletus ordinem
 disposuit, qui mortalibus hominibus etiamnum in carne manentibus Author fuit, ut An-
 gelorum ministeria animo conciperent. (t) Joan. 20. v. 17. (u) E. ad heb. 3. v. 1. con-
 siderate Apostolum, & Pontificem Confessionis Nostrz Jesum Christum. (w) 2. ad Cor. 8.
 v. 23. Apostoli Ecclesiarum Gloria Christi!

tří nashy Apóstolové Církví Sláva Krystová; a Swatýho Jarolima: (x) Kne-
 ži Sarní swíg, y Apóstolúw Auřad zastáwagi, proto Církwé Apóstolové slugi,
 magie sobě to, co Krystu gest nehmilegšh, swěčený; rozuměg: Spasený Duffy
 aby spasyli wšeckén Lid / swé Starosti odewzdáný. Krystus od wěčneho Otc-
 zřizený Spasytel celého Swěta. Farárowe gsau zřizení Spasytelowé částečnjš
 Církwí. Gednjm Slowém: gako žádný w Králowstwj nemuže ustanowit
 Říditele, a Spráwce leč Král; tak taký w Církwí nemuž žádný ustanowit
 Říditele a Spráwce w trogjm Řjzdu sporádanj / ani wyslati leč Bůh.

Gať Apóstoli, tak Vědnljcy wyslal / a seslal Krystus Skřjss do wšh
 Země / pro Spasený Duffy. Dwanácti pak Apóstolúw Směna gsau tato: prwon
 Ssymon / genž slowě Petr, a Ondřeg, Bratr geho Jakub Zebedeu, a Jan Bratr
 geho / Filip, a Bartoloměg / Tomáš / a Mataus / Jakub Alfeu, a Tadyáš
 Ssymon Bananegský, a Sidáš Yllkarpotský, kterýž y zradil ho; těch dwanác-
 té poslal Skřjss / přikazuje jim, řka: (y) Na Cestu Pohanůw nechodte, a do
 Měst Samarytánských newcházegte; ale raděgj aděte k Dwcem zahýnulým Domu
 Yzraelskýho: gduce pak kažte, řkauce: že se přibljžilo Králowstwj Nebeské. Ne-
 mocné vzdrawugte, Mrtwj křjstě, Malomocné křjstě, Diabli wymjtegte: darmo gš-
 wzali, darmo degte. Adyž do Nebe Spasytel wystaupil, zanechal Zem Apo-
 stolúw / a Vědnljkúw: Gděte do weskřerého Swěta; kterj hned, pro horliwost
 k Bazánj / Josef Swět mezy sebau rozdělili / gať swědčegj Alphonius, Tosta-
 tus, Socrates, Rufinus, Swatý Jarolim: (z) Duch Bžj ge šhromáždil, a da-
 gim Los / mocy kterého se rozdělili / geden do Indje, druhy do Španělsk, třetj do
 Řecké Země se powchylil; dostal tehdy skřz Los Swatý Petr hlawa ostatnjch
 hlawnj Město Swěta Řjm; Jan Aspi / Ondřeg Thracyi, a Achvi, Jakub
 Wětský Španělsk, Jakub Bratr Páně nazwaný Jůdsko / a Geruzalém / Fi-
 lip Scythyi a Phrygii, Bartholoměg wětský Armenyi / Mataus Ethioopyi,
 Tomáš Indyi a Persyi / Ssymon Mezopotamyi, Judas Tadyáš Egypt, Ma-
 tęg Jůdsko, Macedonj, a wostě Maurěnjnskau Zem. Potom pak dj Pisino
 (a) wywolil Pán y gjných sedumdesátě dwá; a poslal ge po dwauch před Zwár-
 swau do každého Města, y Mjsta kamž mně sám přigiti, a prawil jim: gdětež, ať
 gá pošlám wás / gako Beránty mezy Wlcy — do kteréhožkoli Města wegđete,
 vzdrawugte Nemocnj, kterýž w něm gsau, a řčete jim: přibljžil se k wám Krá-
 lowstwj Bžj: kdo wás slýšh, mně slýšh; a kdo wámi pohrdá, mnau pohrdá.
 Kdo pak mnau pohrdá, pohrdá tím, kdo mně poslal — w tu ěodinu rozweselil se w
 Duchu Swatým / a řekl: Chwáljm tě Dtee Pane Nebe y Země: že gšh tyto Wě-
 cy skrnl, před Maudřjmi, a Dpatřnjmi, a zgewilš ge Malickým. Dwšsem Dtee
 neb se tak ljwilo před tebau.

Wyteli Křestianský Poslauchačj! kdo se rozumj skřz Vědnljky Krystowé,
 a po njch postupuge / njmžto pokynuli Apóstolowé: newjtelj slýšhte Odpowěd
 Welebný Farárowe (b) kterj gž za Čzasu Apóstolskýho hned při začátku Církwé
 porozličně po Kostelch rozřazených, a w Kostelnjch Okřstlákch / a Rozšedlnákch
 vsazenj / a rozlošowanj byli, gať swědčj Rnjhá Skutkůw Apóstolských: (c) A
 řdyž zřidil jim Knežj w gedné každé Církwí, to gest: Faráre. Poručili ge Pá-
 nu, kteréhož wvěřili; odkud dj nepochýššý Věitel a Banche Parjsský: Swatý

C 2

Staw

(x) S. Hyeron. in 1. ad Cor. 1. suo & Apostolorum loco funguntur, propter quod
 Ecclesiarum Apostoli nominantur. (y) Math. 10. à v. 1. (z) apud Fumstey in Feste
 S. Xaverii: Spiritus illius congregavit eos, deditque eis Sortes, atque divisit: ut alius
 ad Indos, alius ad Hispanos, alius ad Græciam pergeret. (a) Luca 10. à v. 1. (b) Dia-
 na tomo 4. resol. 77. n. 5. (c) Act. 14. v. 22. Cum constituissent illis per singulas
 Ecclesias Presbyteros.

Bratři naši Apaštolové Církví Sláva Kristová; a Svatého Jarolíma: (x)²⁴ Kněží Farní svůj, a Apoštolův Ouřad zastávají, proto Církvě Apoštolové slují majíc sobě to, co Kristu jest nejmilejší, svěřený; rozuměj: Spasení Duší / aby spasili všecken Lid / své Starosti odevzdaný. Kristus od věčného Otce zřízený Spasitel celého Světa. Farářové jsou zřízení Spasitelové částečnou Církví. Jedním Slovem: jako žádný v Království nemůže ustanovit Řiditele, a Správce leč Král; tak taky v Církví nemůže žádný ustanovit Řiditele a Správce v trojím Řádu spořádání / ani vyslati leč Bůh.

Jak Apoštolí, tak Učedníky vyslal / a seslal Kristus JEŽÍŠ do vsí Země / pro Spasení Duší. Dvanácti pak Apoštolův Jména zvou tato: první Šimon / jenž slove Petr, a Ondřej, Bratr jeho Jakub Zebedev, a Jan Bratr jeho / Filip, a Bartoloměj / Tomáš / a Matouš / Jakub Alfeu, a Tadeáš / Šimon Kananejský, a Jidáš Iškariotský, kterýž i zradil ho; těch dvanácté poslal JEŽÍŠ / přikazuje jim, řka: (y)²⁵ Na Cestu Pohanův nechodte, a do Měst Samaritánských nevcházejte; ale raději jděte k Ovcem zahynulým Domu Izraelského: jdouce pak kažte, řkouce: že se přiblížilo Království Nebeské. Nemocné uzdravujte, Mrtvé křiste, Malomocné čiste, Diably vymítejte: darmo jste vzali, darmo dejte. Když do Nebe Spasitel vystoupil, zanechal Zem Apoštolům / a Učedníkům: Jděte do veškerého Světa; kteří hned, pro Horlivost k Kázání / Losem Svět mezi sebou rozdělili / jak svědčejí Alphonsus, Tostatus, Socrates, Ruffinus, Svatý Jerolým: (z)²⁶ Duch Boží je shromáždil, a dal jim Los / mocí kterého se rozdělili / jeden do Indie, druhý do Špaňhel, třetí do Řecké Zemi se pouchejlil; dostal tehdy skrz Los Svatý Petr Hlava ostatních, hlavní Město Světa Řím; Jan Asii / Ondřej Thrácii, a Achui, Jakub Větší Špaňheli, Jakub Bratr Páně nazvaný Judstvo / a Jeruzalém / Filip Skýtii a Frígii, Bartoloměj větší Arménii / Matouš Etiopii, Tomáš Indii a Persii / Šimon Mezopotámii, Judas Tadeáš Egypt, Matěj Judstvo, Macedonii, a vnitř Mouřenínskou Zem. Potom pak dí Písmo: (a)²⁷ vyvolil Pán i jiných sedumdesáte dvě; a poslal je po dvouch před Tvář svou do každého Města, v Místa tamž měl sám přijíti, a pravil jim: jdětež, an já posílám vás / jako Beránky mezi Vlky – do kteréhožkoli Města vejdete, uzdravujte Nemocný, kterýžto v něm jsou, a řčete jim: přiblížil se k vám Království BOŽÍ: kdo vás slyší, mně slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá: kdo pak mnou pohrdá, pohrdá tím, kdo mě poslal – v tu hodinu rozveselil se v Duchu Svatým / a řekl: Chválím Tě Otče Pane Nebe i Země: že jsi tyto Věci skryl, před Moudrými, a Opatrnými, a zjevils je Maličkým. Ovšem Otče neb se tak líbilo před tebou.

Víteli Křestianský Poslouchači! kdo se rozumí skrz Učedníky Kristové, a po nich postupuje / nimžto pokynuli Apoštolové? nevíte slyšte Odpověď Velebný Farářové (b)²⁸ kteří již za Časů Apoštolského hned při Začátku Církvě porozličně po Kostelích rozsazených, a v Kostelních Okrškách / a Rozsedlinách vsazení / a rozlosování byli, jak svědčí Kniha Skutků Apoštolských: (c)²⁹ A když zřídili jim Kněží v jedné každé Církví, to jest: Faráře. Poručili je Pánu, kteréhož uvěřili; odkud dí nejvyšší Učitel a Kanclíř Pařížský: Svatý

²⁴ (x) S. Hyeron. in I. ad Cor. I. suo & Apostolorum loco funguntur, propter quod Ecclesiarum Apostoli nominantur.

²⁵ (y) Math. 10 a v. I.

²⁶ (z) apud Fumstey in Festo S. Xaverii: Spiritus illius congregavit eos, deditque eis Sortes, atque divisit: ut alius ad Indos, alius Hispanos, alius ad Græciam pergeret.

²⁷ (a) Lucæ 10. a v. I.

²⁸ (b) Diana tomo 4. resol. 77. n. 5.

²⁹ (c) Act. 14. v. 22. Cum constituissent illis per singulas Ecclesias Presbyteros.

Stav Farářův k Bytnosti a vnitřní Jestnosti Svatého Círke Knížectví patří jako Stav Biskupův, ačkoliv jest nižší (d)³⁰ než Biskupský. A světlejc (e)³¹ dí on: Farářský Stav jest z prvotíného Krista Ustanovení pocházející, proto že Učedníci, po kterých postupují Farářové, podle Vejkładu, a Duchovních Práv byli Zpořádatelové posvátného Knížectví bezprostředně od Krista sesláni, a moc řídit / ne od Petra, ale od samého Krista dostali. Jak taký učí Svatý Beda: (f)³² Po dvanácti Apoštolích postupují Biskupové, a po sedmdesáti Učednících postupují Farářové: aby podobni byli sedmdesáti Starším Mojžíšovy k Pomoci daným. Srovnává se Svatý Tomáš de Aquino řka: (g)³³ jako máš Spůsobnost Apoštolův v Biskupích, tak máš Spůsobnost Farářův v sedmdesáti dvou Učednících. A Papežský Právo: (h)³⁴ Nižší / a nejmenší Kněžstvo v novém Zákoně od Krista Počátek vzalo, kteří Apoštoly jako větší, Učedníky jako menší Kněze ustanovil. Biskup vypodobňuje Apoštola, / Farář Učedníka Krista JEŽíše: jeden i druhý jest Losem Božím ustanovený; ba všichni Církevní od Losu se jmenují / jak učí Duchovní Právo: (i)³⁵ věříme, že Církevní proto Losnáci se nazývají, poněvadž Svatý Matěj Losem byl vyvolený. Kdo již smí pochybovati o Božském Ustanovení / a Sesláni / do Světa / a pravé Církeve Velebných Farářův?

Jakož ale sám Bůh ustanovuje / a sesílá; tak také volí Kněze; volí k Starosti Duší / aby se o jeho Lidu Spasení starali / a vybírajíce z celého Světa / a povolává. (k)³⁶ Povolání zajisté jest Čina nad přirozené Prozřetelnosti, nímžto Bůh, který vyvolil připravuje příslušnými Měnamí, tj totiž: kterýž před jinými volil. Žádný sobě tu Čest nemůže vzíti / leč kdo jest povoláný jako Aaron; tak i Kristus sám sebe neoslavil aby Biskupem byl. (l)³⁷ Žádný se nesmí samochtě vedrati do Řízení Církeve / sice by byl zavržený. Od Povolání vyšší Štěstí / neb Neštěstí; jdešli podle něho? máš Jistotu Předřízení, a Spasení. Jeden každý má Dar z Boha, jeden pak tak, jiný ale tak (m)³⁸. Stav Farský, mluví vysoce učený Dominikán Daňhel Concina / jest nadpřirozený (n)³⁹ ku kterému se žádný vlastní Rozšafností, a Práci způsobným a hodným učiniti nemůže; proto jest potřebná Prozřetelnost nadpřirozená, která by řídila, a k Pomoci přispěla takovému Konci příslušnému. Věčný Otec poslal Syna svého: Syn můj jsi ty, já jsem Dnes zplodil tebe (o)⁴⁰ Ty jsi Kněz

³⁰ (d) Rmus Joannes Gerson Consid. 2. de Stat. Cur. Status Curatorum est intrinseca, & essentialis Ecclesiae Hierarchia, sicut Status Prælatorum, quamvis inferior sit.

³¹ (e) Idem Reverendissimus Lib. De Consiliis Evangelicis: Status Curatorum est de primaria Christi institutione: quia ipsi Discipuli, quibus succedunt Curati secundum Glossam & canones fuerunt Ordinarii in Hierarchia, & immediate a Christo missi; & potestatem hierarchisandi non a Petro, sed a Christo acceperunt.

³² (f) S. Beda in cap. 10. Lucæ: Episcopi tenent statum duodecim Apostolorum in succedendo: & status Curatorum succedit statui septuaginta duorum discipulorum Christi quoad legem novam, ut in veteri lege septuaginta Senioribus Synagogæ Mosaicæ persimiles dicantur.

³³ (g) S. Thomas 2. 2, q. 184 a. 6. ad I. Sicut est in duodecim Apostolis forma Episcoporum; sic & in septuaginta duobus discipulis forma est Presbyterorum secundi ordinis.

³⁴ (h) Canone Cleros, distinctione 21. Majorum & minorum Sacerdorum discretio in novo Testamento ab ipso Christo sumsit exordium, qui duodecim Apostolos tanquam majores Sacerdotes & septuaginta duos Discipulos, tanquam minores instituit. Glossa.

³⁵ (i) Can. Cleros I. d. 21. Clericos hinc appellatos credimus: quia Mathias sorte electus est.

³⁶ (k) Eximius Daniel Concina Tom. 3. Lib. 12. disser. I. cap. 6. vocatio est actus providentiæ supernaturalis, quo Deus hos præ illis eligit, præparatque doribus consentancis.

³⁷ (l) Ad heb. 5. v. 4. & 5.

³⁸ (m) I. Cor. 7.

³⁹ (n) Daniel Concina I. 3. L. 12. Diss. I. cap. 6. Status parochialis supernaturalis est, cui nemo propria industria & labore idoneus est; ideo necessaria est providentia supernaturalis, quæ dirigit, & auxilia conferat tanto fini consentanea.

⁴⁰ (o) Ps. 2. v. 7.

Staw Farářův k Bytnosti a wnitřní Gestnosti Swatého Cyrkwe Knížetství patří jako Staw Biskupův, ačkoliw gest nižší (d) než Biskupství. A světlec (e) dj on : Farářství Staw gest z prvotního Krysta Ustanoweni pocházegich, proto že Bědlnicy, po kterých postupugau Farářowé, podle Wenkladu, a Duchowních Praw byli Zporádatelové poswatného Knížetství bezprostředně od Krysta sešlani, a moc řiditi ne od Petra, ale od sameho Krysta dostali. Tak také wčj Swatý Beda : (f) Po dwanácti Apostolích postupugau Biskupowé, a po sedumdesátj Bědlních postupugau Farářowé : aby podobni byli sedumdesátj Starším Mojžíšowj k Pomocy daným. Srownáwa se Swatý Tomáš de Aquino rka : (g) jako máš Spůsobnost Apostolůw w Biskupích, tak máš Spůsobnost Farářůw w sedumdesátj dwauch Bědlních. A Papežský Práwo : (h) Wyšší / a nejměšší Knížtowo w nowém Zákoně od Krysta Pocátek wžalo, který Apostoli jako wěšší Bědlnicy jako měšší Kněze ustanowil. Biskup wypodobnuge Apostola, Farář Bědlníka Krysta Běžíše : geden y druhy gest Losem Božim ustanoweny; ba wšykni Cyrkownj od Losu se gměnují / gal wčj Duchownj Práwo : (i) wěříme, že Cyrkownj proto Losnacy se nazývají, poněwadž Swatý Matěj Losem byl wywoleny. Kdo již smý pochybowati o Božském Ustanoweni / a Sešlání / do Swěta / a prawě Cyrkwe Welebnych Farářůw ?

Gakož ale sám Bůh ustanowuge / a sešlá ; tak také wolj Kněze ; wolj k Starosti Dussy / aby se o geho Lidu Spasenj starali / a wybírágce z celeho Swěta / a powoláwa. (k) Powolání zajiště gest Čina nad přirozené Projřetedlnosti, njmžto Bůh, který wywolil připrawuge příslušnýmá Wenami, tj totiž : který před ginými wolil. Žadný sobě tu Čest nemuže wzyti, leč kdo gest powolany jako Aaron; tak y Krystus sám sebe neoslawil aby Biskupem byl. (l) Žadný se nesmí samochtě wedrati do Řiženi Cyrkwe / syce by byl zawřzený. Od Powolání wysš Sřtěstj / neb Něžstěstj; gdesli podle něho ? máš Cistotu Předřizenj, a Spasenj. Geden každý má Dar z BŮha, geden pak tak, ginj ale tak (m). Staw Farářj, mluwj wysoce wčeny Dominján Danhel Concyna / gest nadpřirozený (n) ku kterému se žadný wlastnj Rozřasnosti, a Prácy způsobným a hodným wčiniti nemuže ; proto gest potřebná Projřetedlnost nadpřirozená, která by řidila, a k Pomocy přispěla takowému Koncy příslušnému. Wčeny Otec poslal Syna swěho : Syn můg gšy tj, gá gsem dnes zplodil tebe (o) Ty gšy Kněz
na

(d) Rmus Joannes Gerson Confid. 2. de Stat. Cur. Status Curatorum est intrinseca, & essentialis Ecclesie Hierarchia, sicut Status Prælatorum, quamvis inferior sit. (e) Idem Reverendissimus Lib. de Consiliis Evangelicis : Status Curatorum est de primaria Christi institutione: quia ipsi Discipuli, quibus succedunt Curati secundum Glossam & canones fuerunt Ordinarii in Hierarchia, & immediate a Christo missi: & potestatem hierarchicandam non a Petro, sed a Christo acceperunt. (f) S. Beda in cap. 10. Luca: Episcopi tenent statum duodecim Apostolorum in succedendo: & statu Curatorum succedunt statui septuaginta duorum discipulorum Christi quoad legem novam, ut in veteri lege septuaginta Senioribus Synagoga Mosaicæ persimiles dicantur. (g) S. Thomas 2. 2. q. 184. a. 6. ad 1. Sicut est in duodecim Apostolis forma Episcoporum; sic & in septuaginta duobus discipulis forma est Presbyterorum secundi ordinis. (h) Canone Cleros, distinctione 21. Majorum & minorum Sacerdotum discretio in novo Testamento ab ipso Christo sumpsit exordium, qui duodecim Apostolos tanquam majores Sacerdotes & septuaginta duos Discipulos, tanquam minores instituit. Glossa. (i) Can. Cleros 1. d. 21. Clericos hinc appellatos credimus: quia Mathias sorte electus est. (k) Eximius Daniel Concina Tom. 3. Lib. 12. differ. 1. cap. 6. vocatio est actus providentiæ supernaturalis, quo Deus hos prae illis eligit, prae paratque dotibus consentaneis. (l) Ad heb. 5. v. 4. & 5. (m) 1. Cor. 7. (n) Daniel Concina 1. 3. L. 12. Diff. 1. cap. 6. Status parochialis supernaturalis est, cui nemo propria industria & labore idoneus est; ideo necessaria est providentia supernaturalis, quæ dirigat, & auxilia conferat tanto fini consentanea. (o) Pl. 2. v. 7.

na wěky. (p) Syn Aposstoli: Gá gsem wywolil was (q) wólal Aposstoli / a wy
 wólil dwańacte z nich. (r) Oddělte mně Sawla / a Barnabá / (s) Což poz
 nawšse Swatý Pawel o sobě dj, a své Powolání swěděj: Pawel Služebnjš
 Sčyše Krysta powolání Aposstol, oddělení k Ewangeliu Božjmu; a ginde (t)
 který mně oddělil; Matky mé. (u) Ten we wšech swých Pšanjch powjda: že ne od
 Lidj, ale od Boha byl powoláný. Tak Swatý Barnabás / Matěg / a wšy
 dñi Sprawcowé Duffy se wolegj, kdo pak wolený a powoláný gest z skryteho
 Sardu Božjho / wšlyšy Nebeského Hospodáre řkaucýho: Příteli posednj wegš
 (w) sameho Boha / dj wysoce wčeny Dewwelt co gest wóliti: Sám Bůh wólil Slu
 žebnjšy Čyrkewnj, gako sám Bůh wděluje Milost, a Duča / aby tak gá magj pro
 své, a Lidu Spaseni své Aurady zastáwali. (x) To zagisťe swěděj Pismo: (y)
 Který wywolil Pán, přibljegi se k němu; a wyznáwa Swatý Pawel: (z) strz
 toho gšme dostali Milost, dostali gšme takj Aposstolstwj.

Boho Bůh wólá k zprawě Duffy, tomu také Spůsobnost wděluje, gá
 znamena opětowaný Vcitel Danihel Coneyna: (a) Powolání k řízenj Čyrkwě gest
 Skutek sameho Boha, nepotřebuge Lidské Rozšassnosti, ani na Čzlowěku nezálejí,
 proto: sám Bůh sobě ho zdržel. Což potworzuge Swatý Tomáš (b) / musj ř
 řícti: že Bůh tj, který k něčemu wólj, tak chystá a pripravuge, aby k tomu, k
 čemu glau wolenj, byli schopnj a spůsobnj; nebo w tom Božská Prozřetednost,
 která (gá mluwj Čyrkew) (c) W swjch Poradnosti omýlena nebjwa, wšechu
 Prozřednost Lidškau / takj Anjzat přewyššuge: že tj / ačkoliw swj poddaný k
 Auradum wčegnjm, a Službám dosazugi / Důstatečnost / Přez a Spůsobnost
 wděliti nemohau / ale tu musj dosazeny před tjm dějw sám mjtj; wšak Bůh ko
 ho k obwzřáštñ Službě / a Auradu Řidjtelštmu w Čyrkwi přigjma, negen
 gemu Moc wděluje / ale y Spůsobnost / Schopnost, Důstatečnost / a Dokona
 lost: aby Aurad sobě od geho Prozřetednosti wloženi prawě zastal. To zgewně
 Vcitel Narodůw powjda Swatý Pawel (d) / a wšyčñj welebny Sarátowe s njm
 řícti / a se honosyti mohau: Spůsobnj nás wčinił Služebnjšy noweho Zákona. Bůh /
 který nás powolal, takj nás swau Milosti řidjti / před Nastrahy Diabelštmj
 chrániti / a bezpečně wedšti bude: abychom nepoblaudili / Aurad geho w Čyr
 kwj / totjž Starost o Duffe (e) s wěššy Gistotau wlastnjho Spaseni konali.

Pravda gest: že takj do Stavůw Božská Wůle wólá / ale s tímto Řze
 telem: že w gnych Stavěch wólá k menššym Službám, menššy Swatosti, k
 menššym Zaslubám / k menššym Auradum, který tak welký pomocy Božj nepo
 třebugj / a gálotnosti, gako Sprawcowé Čyrkewnj, o njchž se ono rozumj: (f)
 Wám dáno gest znáti Zagemštwj Králowštwj Nebeského, a gnyh w Podobenštwj.
 Kdo gjz newidj Božské Vstanoweni / Božské Sestání / Božské Powolání Sará
 tůw k nejwěššym Službám Božjm / a Doctě?

D

Wes

(p) Pl. 109. v. 4. (q) Joan. 15. v. 16. (r) Luc. 6. v. 13. (s) Act. 13. v. 2. (t)
 Ad Rom. 1. v. 1. (u) Ad Gallat. 1. v. 1. (w) Luc. 14. v. 10. (x) Beuvelet de ex
 cellentia status Ecclesiastici med. 17. puncto 1. pag. 31. Solius Dei est suos eligere mi
 nistros, sicut solius Dei est illis dare gratiam, & Spiritum, quo functionibus parochia
 libus, ut oportet, pro sua, & populi salute satisfaciant. (y) Num. 16. (z) Ad Rom,
 1. v. 5. (a) Theol. mor. Christ. Lib. 12. diss. 3. cap. 6. n. 12. Tom. 3. vocatio ad regi
 mina Ecclesiae, solius Dei opus est, non requirit humanam industriam, nec ab homine
 pendet: quia Deus illam sibi reservavit. (b) S. Thomas parte 3tia. q. 27. a. 4. dicens
 dum: quod Deus illos quos ad aliquid eligit, ita preparat, & disponit: ut ad id. ad
 quod eliguntur inveniatur idonei. (c) Dominica VII. post Pentecosten: in sui dispo
 sitione non fallitur. (d) 2. Cor. 3. v. 6. fecit nos idoneos ministros novi Testamenti.
 (e) Sebastianus Abrev. lib. Instit. par. Cura animarum est officium ipsius Dei. (f) Luc.
 8. v. 10.

na věky. (p)⁴¹ Syn Apoštolí: Já jsem vyvolil vás (q)⁴² volal Apoštoly / a vyvolil dvanácte z nich. (r)⁴³ Oddělte mně Šavla / a Barnabáše. (s)⁴⁴ Což poznavše Svatý Pavel o sobě dí, a své Povolání svědčí: Pavel Služebník JEžiše Krista povolany Apoštol, oddělený k Evangelii Božímu; a jinde (t)⁴⁵ který mně oddělil z Matky mé. (u)⁴⁶ Ten ve všech svých Psaních povídá: že ne od Lidí / ale od Boha byl povolany. Jak Svatý Barnabáš / Matěj / a všichni Správcové Duší se volí, kdo pak volený a povolany jest z skrytého Soudu Božího / uslyší Nebeského Hospodáře řkoucího: Příteli posedni vejš (w)⁴⁷ samého Boha / dí vysoce učený Beuwelt co jest voliti: Sám Bůh volí Služebníky Církevní, jako sám Bůh uděluje Milost, a Ducha / aby tak jak mají pro své, a Lidu Spasení své Ouřady zastávali. (x)⁴⁸ To zajisté svědčí Písmo: (y)⁴⁹ Který vyvolil Pán, přihlížeji se k němu; a vyznává Svatý Pavel: (z)⁵⁰ skrz toho jsme dostali Milost, dostali jsme taky Apoštolství.

Koho Bůh volá k správě Duší, tomu také Důstojnost uděluje, jak znamená opětovaný Učitel Dañihel Concina: (a)⁵¹ Povolání k řízení Círky jest Skutek samého Boha, nepotřebuje Lidské Rozšafnosti, ani na Člověku nezáleží, proto: sám Bůh sobě ho zdržel. Což potvrzuje Svatý Tomáš (b)⁵² / musí se říci: že Bůh ti, který k něčemu volí, tak chystá a připravuje, aby k tomu, k čemu jsou zvoleni, byli schopni a způsobni; nebo v tom Božská Prozřetelnost, která (jak mluví Církev) (c)⁵³ V svý Pořadnosti omýlená nebývá, všecku Prozřetelnost Lidskou / taký Knižat převyšuje: že ti / ačkoliv svý poddaný k Ouřadům veřejným, a Službám dosazují / Důstatečnost / Přez a Spůsobnost udělit nemohou / ale tu musí dosazený před tím dřív sám míti; však Bůh toho k obzvláštní Službě / a Ouřadu Řiditelskýmu v Círvi přijímá, nejen jemu Moc uděluje / ale i Způsobnost / Schopnost, Důstatečnost / a Dokonalost: aby Ouřad sobě od jeho Prozřetelnosti uloženy právě zastal. To zjevně Učitel Náródův povídá Svatý Pavel (d)⁵⁴ / a všichni velební Farářové s ním řícti / a se honositi mohou: Spůsobný nás učinil Služebníky nového Zákona. Bůh / který nás povolal, taký nás svou Milostí řídit / před nástrahami Diábelkými chrániti / a bezpečně védsti bude: abychom nepobloudili / Ouřad jeho v Círvi / totiž Starost o Duše (e)⁵⁵ s větší Jistotou vlastního Spasení konali.

Pravda jest: že taký do Stavův Božská Vůle volá / ale s tímto Zřetelem: že v jiných Stavech volá k menším Službám, menší Svatosti, k menším Záslohám / k menším Ouřadům, který tak velký Pomoci Boží nepotřebují / a jakotnosti, jako Správcové Církevní, o nichž se ono rozumí: (f)⁵⁶ Vám dáno jest znáti Tajemství Království Nebeského, a jiným v Podobenství. Kdo již nevidí Božské Ustanovení / Božské Seslání / Božské Povolání Farářův k nejsvětším Službám Božím / a Poctě?

⁴¹ (p) Pf. 109. v. 4.

⁴² (g) Joan. 15 v. 16.

⁴³ (r) Luc. 6. v. 13.

⁴⁴ (s) Ask. 13. v. 2.

⁴⁵ (t) Ad Rom. I. v I.

⁴⁶ (u) Ad Gallat I. v I.

⁴⁷ (w) Luc. 14. v. 10.

⁴⁸ (x) Beuveler de excellentia status Ecclesiastici med. 17. pucto I. pag. 31. Solius Dei est suos eligere ministros, sicut solius Dei est illis dare gratiam, & Spiritum, quo functionibus parochialibus, ut oportet, pro fua, & populi salute satisfaciant.

⁴⁹ (y) Num. 16.

⁵⁰ (z) Ad Rom, I. v. 5.

⁵¹ (a) Theol. Mor. Christ. Lib. 12. diff. 3. cap. 6. n. 12. Tom. 3. vocatio ad regmina Ecclesiae, solius Dei opus est, non requirit humanam industriam, nec ab homine pendet: quia Deus illam sibi reservavit.

⁵² (b) S. Thomas parte 3tia. q. 27. a 4. ☉ dicendum quod Deus illos quos ad aliquid eligit, ita praeparat, & disponit: ut ad it. Ad quod eliguntur inveniuntur idonei.

⁵³ (c) Dominica VII. post Pentecosten: in sui dispositione non fallitur.

⁵⁴ (d) 2. Cor. 3. v. 6. fecit nos idoneos ministros novi Testamenti.

⁵⁵ (e) Sebastianus Abrev. lib. Instit. par Cura animarum est officium ipsius Dei.

⁵⁶ (f) Luc. 8 v. 10.

Velební Řiditelové Far totiž menších křesťanských Obcí! Vy jste Kněží Starší v Lidu Božím / a z vás visí Duše jejich (g)⁵⁷; totiž na vás záleží Život Křesťanův Vejmuvnosti vaší Srdce jejich pozdvihněte k Bohu; vám patří Ouřad Krista / který proto na Svět přišel, aby ctil Otce svého, jak sám svědčí: (h)⁵⁸ Já ctím Otce svého; k tomu zvouce svý Apoštoly, dí: (i)⁵⁹ Již vás nebudu nazývati Služebníky; nebo Služebník neví, co by činil Pán jeho. Ale vás jsem nazval Přáteli: nebo všechny Věci, kteréžkoli jsem slyšel od Otce mého, známé jsem vám učinil; a k Otci: (k)⁶⁰ Já jsem oslavil tebe na Zemi, oznámil jsem Jméno tvé Lidem. Vy v Náboženství Katolické hájíte / zakládáte v Rozmnožení Cti Boží Svaté Živobyti trávíte / z té Příčiny v Papežských i Císařských právěch: Nejjasnější, slujete (l)⁶¹. Vás nejprozřetelnější Bůh sadil v Církvě / jak neomylně svědčí svatý Pavel k Efesům písi: (m)⁶² Zajisté postavil Bůh v Církvě některý Pastýře, a Učitele k Dokonání Svatých, k Skutku Posluhování, k Vzdělávání Těla Kristového, který Slova vykládajíc Svatý Jerolím / od Paulína otázaný: jsouli Pastýřové jedno s Učiteli? Odpověděl: (n)⁶³ Pastýřové a Učitelové, který Uctivost nejvíc rozeznati chtěla, dle mého Zdání, jedno jsou. Kdežto se nerozumějí Učitelové vypučené Učeností, neb vytroubení; ale ti / kteří jsou způsobilí, a mocní, mohoucí napomínati Učením Zdravým. (o)⁶⁴

Bohu milé Křesťanstvo! chval Boha, Díky vzdávej / veleb Jméno Svaté jeho: že tobě dosazuje takový Řiditele podle Srdce svého zdravím Uměním / a Učením řídití mohoucí; k kterým dnes přistupuje velebný Pán František Högner oddělený k Evangelium, ustanovený / a povoláný Apoštolský Muž Šáreckému Osedlí seslaný: aby Království Kristovo rozšířil / Hříchy zkazil, a Křesťanské Ctnosti v Srdci věřících osadil. Jakto? Slovem Božím / Svátostmi / Apoštolskými Ouřady / který všechny Božské jsou; jak dosvědčuje Právo Duchovní (p)⁶⁵. Svatý Sozimus Papež. (q)⁶⁶ Svatý Tomáš de Aquino (r)⁶⁷ Svatý, Diviš, (s)⁶⁸ Starost Duší Božská, (t)⁶⁹ a Sněm Trydentinský. (u)⁷⁰

Božský jest Ouřad Kazatelský Faráři patřící (w)⁷¹ obyčejné Krista a Faráře dí Biskup Rutenenský nejdůstojnější Ábelly; Povolání jest vésti Lid to / co věřiti má / a co činiti pro Spasení (x)⁷² Kazatelský Ouřad ve Farářích jest / nejobyčejnější, a nejaučendlivější Prostředek, který Bůh vyvolil pro obrácení Hříšníkům / pro který sesílá Faráře / aby Chudým zvěstovali Svaté Evangelium, jako Kristus (y)⁷³ an o sobě praví: Kázati Evangelium Chudým poslal mně, uzdravovati skroušené Srdcem.

Všem Farářům přikazuje Bůh skrz Proroka Izaiáše: (z)⁷⁴ Jako Trouba povíš Hlasu tvého. Heře! Rád bych věděl: proč se přirovnává Hlas Kajícího k Troubě? slyšte Odpověď K. P. z Písma Svatého: Žádný Město divnějc nebylo vybojovaný / a dobývaný / jako Město Jerycho, totiž:

⁵⁷ (g) Judith 8. v. 21.

⁵⁸ (h) Joan. 8. v. 49.

⁵⁹ (i) Joan. 15. v. 15.

⁶⁰ (k) Joan. 17. v. 4. & 6.

⁶¹ (l) Beuvelt de excellentia status Ecclesiastici med. 3. p. 2. peg. 6. Religiosissimi in sacris canonibus, imo & in legibus vocantur.

⁶² (m) Ad Ephes. 4. v. 11.

⁶³ (n) ep. II. ad Paulinum: Pastores, & Doctores, quos reverentia tua maxime discernere voluit, eosdem esse puto.

⁶⁴ (o) Ad Titum 1. v. 9.

⁶⁵ (p) Canone si officia 2. d. 59.

⁶⁶ (q) Sozimus. Ep. ad Ilichium Salonitanum Episcopum.

⁶⁷ (r) 2. 2. q. 184. a. 8. in ☉.

⁶⁸ (s) Cap. 6 Hier. Eccles.

⁶⁹ (t) S. Ivo par. 5. cap. 105.

⁷⁰ (u) Sess. 23. cap. 2. Divina res est Sancti Sacerdotii ministerium.

⁷¹ (w) Prædicare ex officio solis Episcopis & Parochis competit. S. Thomas 2. 2. q. 184. a. I. – S. Ivo par. 7. cap. 151.

⁷² (x) Reverendissimus Abelly in Anno Christiano pag. 48. Cons. I. ordinaria Christi, & Parochi vocatio est docere populum, eique credenda, atque pro æterna salute facienda exponere.

⁷³ (y) Luc. 4.

⁷⁴ (z) Isaia 58. v. I.

bezowšy Zbraně, bezowšeho Nutoku a Chytrosti; genom přikázal Bůh Wůd-
 cy Jozue: aby s Anězmi při Zvuku Traub / sedumkrát Město obessel (a) řkau:
 ce: Bezmau sedum Traub, a sedumkráte obegděte Město; a hlé, řdyž w sedmém
 Obcházenj Aněžj traubili. Ssance neb Weywrchy, Wěže / Perwonosti / Jdy wšse-
 čto se zborilo / a zůstala toliko Hromada Kamenj / a Město se do Ručauč a Pod-
 danosti Izrahelitůw dostalo. Strž Město Jerycho wyrozumjwá neydustog-
 něgšy Biskup Abulenšy Alphonus Tostatus Swět / a Diábla (b) Slowa geho
 gsau: Město Jerycho wyznaimenává Město Diábla. Wěže, Ohrady, Obsady a
 Ssance / gsau zly Žádosti a Nesslechetnosti / totiž: Pegcha, Lakomstwj / Smil-
 stwo / Hněwowe / Bauzly / Žáwyst / Lenost / Sauložnjctwj; gať se to Hnjzdo
 zbori / a rozbori? Welebný Pane Frantisku Hognere! zatrub na Traubu slowa
 Božjho; toť tobě radj Swatý Augustin w Slowech: (c) gako řdy žneli kněžšy
 Trauby / Jdy Jerycha padli; tak Pegcha Swěta s swými Wěžmi wstawicným
 Zvukem Hlasuw Farátuw poslaupneg / tčeho se porázi / skazy; wyřkyneli se
 Nádhernost w twým Farnjm Okřštku: at se skazy. Wlaubili se do něho
 Chlipnost / Bezštudnost? at se skazy. Wypleteli Nessprawednost, Křiwoda,
 Pohaněnj? at se skazy; probauřnali Prokljnanj / Školagjenost? at se skazy;
 wznjknauili Powěry / Bauzly / Čzary / Hádky / Hádanj / Swary / Nenáwřstj,
 Křiwé Přisahánj? at se skazy. Škaz! shlad! wymež wšseliké Hřichy; netrp
 ani Štjn Hřichůw na žadnym Mjště; zabroz Hřjssnjtům Žaknem Paně (d):
 Žakon Paně gest neposřtwněnj obracugjej Duffe. Opausřtjm přemnohé ginj Au-
 rady od Boha daněho Faráte s nemalem Důstogenstwj w Cyrkwj oslawenyho /
 ktere wyswětli druby Dřl mé Katolické Řzečj.

Dřl druhý.

Sedá se zapřiti Břestiansšy Poslauchačj: že Božške Wolenj, a Sessánj Pa-
 řšyre Duffy ř řizenj Cyrkwe Nebesře, anobřz y Božške sebau přinášy Dů-
 stogenstwj / wšsečy Swěta tohoto Důstognosti přewyřšugjcy / ktere swj-
 tá z mnoho stran; gednát z tobo: že Farátowé gsau wstanowenj za Strážnj Cho-
 ti Kryřtowé / Swato - Řjmské Katolické Cyrkwe; gednát: že gsau Slaupowé
 geho Naboženstwj: oni gsau, dáwá se šyřřeti Prwosta Aquitánšy Biskup
 Řbegienšy Swatý Prořšper: Dni gsau Dždoba Cyrkwe (e), w kterch se wice
 řtkwj Cyrkw: oni Slaupowé nenyepwěngšy, na kterj se podpjrá wšsecko množštwj
 Wěřicch: oni gsau Bránj wěčneho Měřta, řřz kterj wšřeknj, kterj w Kryřtu
 wěřegi, ř Kryřtu přichážegi: oni gsau Brátnj, kterjm dany gsau Křjce Nebesřeho
 Králowřtwj: oni gsau také Rozdávatelowé Králowřřeho Domu / podle řegjchžto
 Wřudku se rozdělugj Štupně, a Aurady gednoho každěho žlářřt. Eřhle! ř gate-
 mu Důstogenstwj / a Čti gsau powyřřenj w ty Cyrkwonj Šakotnosti? Odkud,
 gestli Cyrkw gest dobře šporádany wogensšy Žástup? oni gsau podle Štupňu
 řweho Šetnjcy; geli zaopatřená / napěchowaná Loď? oni gsau Wessáři; gestli
 wzněšřený Dřm / kterj sobě wystawěla Maudrost? oni gsau Piliřowé / gestli
 gest Wěž Dawidowa newyřbogowatedlná? oni gsau Partan / Perwonosti, Šag-
 cowé, a Bránitelowé: hágegj Čžest Šřžjřse Nazaretřeho, a držegj Štraž
 Domu Božjho.

D 2

Ro.

(a) Josue 6. v. 4. (b) Abulensis apud Barziam Seru. 31. §. 1. (c) S. Augustinus
 Seru. 106. de tempore. (d) Pl. 2. (e) S. Prořšper l. 2. de vita actiwa cap. 2. ipsi sunt
 Ecclesie decus, in quibus amplius fulget Ecclesia; ipsi columnę firmissimę, quibus in
 Christo fundatis nititur omnis multitudo credentium; ipsi janux civitatis aternę, per
 quas omnee qui credunt in Christum, ingrediuntur ad Christum; ipsi janitores, quibus
 datę sunt claves Regni Cęlorum; ipsi etiã dispensatores regiz domus, quorum ar-
 bitrio in aula Regis aterni dividuntur gradus, & officia singulorum.

bezevší **Zbraně**, bezevšeho **Outoku** a **Chytrosti**; jenom přikázal **Bůh Vůdci Jozue**: aby s **Kněžmi** při zvuku **Troub** / sedumkrát **Město** obešel (**a**)⁷⁵ řkouce: **Vezmau** sedum **Troub**, a sedumkráté obejděte **Město**; a hlé, když v sedmém **Obcházení** **Kněží** troubili, **Šance** neb **Vejevrychy**, **Věže** / **Pevnosti** / **Zdi** všecko se zbořilo / zůstala tolika **Hromada Kamení** / a **Město** se do **Rukouch** a **Poddanosti** **Izraelitům** dostalo. **Skrz Město** **Jerycho** vyrozumívá nejdůstojnější **Biskup Ubulenský Alfonsus Tostatus Svět** / a **Diábla** (**b**)⁷⁶ **Slova** jeho jsou: **Město Jericho** vyznamenává **Město Diábla**. **Věže**, **Ohrady**, **Obsady** a **Šance** / jsou zlý **Žádosti** a **Nešlechtnosti** / totiž: **Pejcha**, **Lakomství** / **Smilstvo** / **Hněvové** / **Kouzli** / **Závist** / **Lenost** / **Souložnictví**; jak se to **Hnízdo** zboří / a rozboří? **Velebný Pane Františku Högnere!** zatrub na **Troubu** slova **Božího**; toť tobě radí **Svatý Augustýn** v **Sloveh**: (**c**)⁷⁷ jako kdy zněly **Kněžský Trouby** / **Zdi Jericha** padly; tak **Pejcha Světa** s svými **Věžmi** ustavičným **Zvukem Hlasův Farářův** posloupně / tvého se poráží / skazí; vyskytneli se **Nádhernost** v tvém **Farním Okršlíku**? **Ať se skazí**. **Vloudíli** se do něho **Chlípnost** / **Bezstudnost**? **Ať se skazí**. **Vypleteli** **Nespravedlnost**, **Křivda**, **Pohanění**? **ať se skazí**; **prohoustneli** **Proklínání** / **Zlolajčnost**? **ať se skazí**; **křivé Přisáhání**? **ať se skazí**. **Zkaž!** shlad! vymez všeliké **Hříchy**; netrp ani **Stín Hříchův** na žádným **Místě**; zahroz hříšníkům **Zákonem Páně** (**d**)⁷⁸: **Zákon Páně** jest neposkvrněný obracející **Duše**. **Opouštím** přemnohé jiné **Ouřady** od **Boha** daného **Faráře** s nemalém **Důstojenství** v **Církvi** oslaveného / které vysvětlí druhý **Díl Katolické Řeči**.

Díl druhý.

Nedá se zapřít **Křestianský Poslouchači**: že **Božské Volení**, a **Seslání Pastýře Duší** k řízení **Církve Nebeské**, anobř i **Božské** sebou přináší **Důstojenství** / všechny **Světa** tohoto **Důstojnosti** převyšující / které svítá z mnoho stran; jednak z toho: že **Farářové** jsou ustanovení za **Strážné Choti Kristové** / **Svato-Římské Katolické Církve**; jednak: že jsou **Sloupové** jeho **Náboženství**: oni jsou, dává se slyšeti **Prvosta Aquitánský Biskup Rýnský Svatý Prosper**: **Oni** jsou ozdoba **Církve** (**e**)⁷⁹, v kterých se více stkví **Církve**: oni **Sloupové** nejpevnější, na který se podpírá všecko množství **Věřících**: oni jsou **Brány věčného Města**, skrz který všichni, kteří v **Kristu** věřejí, k **Kristu** přicházejí: oni jsou **Vrátný**, kterým dány jsou **Klíče Nebeského Království**: oni jsou také **Rozdávatelové Královského Domu** / podle jejichžto **Úsudku** se rozdělují **Stupně**, a **Ouřady** jednoho každého zvlášť. **Ejhle!** k jakému **Důstojenství** / a **Cti** jsou povýšeni v ty **Církevní Jakotnosti**? **Odkud**, jestli **Církev** jest dobře spořádaný vojenský **Zástup**? **Oni** jsou podle **Stupňů** svého **Setníci**; jeli zaopatřená / napěchovaná **Lod**? oni jsou **Veslaři**; jestli vznešený **Dům** / který sobě vystavěla **Moudrost**? oni jsou **Pilířové** / jestli jest **Věž Davidova** nevybojovatedlná? oni jsou **Parkán** / **Pevnosti**, **Hájcové**, a **Bránitelové**: hájejí **Čest Císaře Nazaratského**, a držejí **Stráž Domu Božího**.

⁷⁵ (a) Josue 6. v. 4.

⁷⁶ (b) Abulensis apud Barziam Sem. 31. §. I.

⁷⁷ (c) S. Augustinus Serm. 106. de tempore.

⁷⁸ (d) Ps. 2.

⁷⁹ (e) S. Prosper I. 2. de vira activa cap. 2. ipsi sunt Ecclesiae decus, in quibus amplius fulget Ecclesia; ipsi solumnæ firmissimæ, quibus in Christo fundatis nititur omnis multitudo credentium; ipsi januae civitatis æternæ, per quas omnee qui credunt in Christum, ingrediuntur ad Christum; ipsi janitores, quibus datæ sunt claves Regni Cælorum; ipsi etiam dispensatores regiae domus, quorum arbitrio in aula Regis æterni dividuntur gradus, & officia singulorum.

Roste mnohem víc **Důstojnost** jejich z **Pokladů** / který jim **Bůh** svěřil. **Který** jest to **Poklad**? nejdražší! nad který **Bůh** na **Zemi** nic dražšího nemá / totiž: **Duše**, které **Cenu** celého **Světa** převyšují / a z těch ne jedna toliko / ale mnohé **Farářům** vzlášt a vzlášt se svěřují: aby jako sám **Kristus Spasení** jejich vyhledávali / a k **Skutku** vykoupení / pro který z **Nebe** zestoupil, dopomáhali / moha řícti: **(g)**⁸⁰ **BOha** Pomocníci jsme. **Při Stvoření** neměl žádného **Pomocníka**; při **Vykoupení** má **Pomocníky** **Faráře**, který **Svatý Pavel** **Pomocníky** **Krista** **JEžíše** jmenuje / to jest: že jest ti zanechal **Zemi** jako **Místo** držící / aby jako on **Ouřad** **Prostředlníka** / mezi **BOhem** a **Lidem** konali. **O** čemž **Svatý Chrisostom** veřejně píše: **Farář** stojí v prostřed mezi **BOhem** a **Lidskou** **Přirozeností**, odtud od **Boha** přicházející **Dobrodiní** k nám přinášejíc naše **Žádosti** tam k **BOhu** donášejíc, obojí **Přirozeností** nás / kteří jsme rozhněvali vytrhujíc z jeho **Rukouch**. **(h)**⁸¹ **Z** toho následuje: že **Svatý Pavel** mluvíc v **Osobě** **Pastýřův**, dí: místo **Krista** na **Místě** **Kristovém** **Poselství** konáme **(i)**⁸². **Proto** **Svatý Otcové**, a **Učitelové** **Církve** nepochybují nazývati **Správce** **Far**: **Spasitele**, **Vykupitele** / **Pastýře**, **Lékaře**, **Duchovní** **Otce** **Křestianův**. **Ba** bezčíslnými **Jména** **Chválu** vzdávajíc je ozdobují z příčiny: že když **Křestiané** **Milost** z **Nebe** dosahují, oni jim je dáti musejí / a tak skrz ně je dostávají / následovně skrz ně od **Hříchů** zhoštění bývají.

Řekněte mě medlé **Křestianský** **Poslouchači**! kdo čistí **Obce** od všelikých **Hříchův**, **Vír**, **Nepravostí**, **Nešlechtnosti**, a **Poklisek**, než **Farářové**; kdo osvěcuje v **Křestianských** **Ctnostech**? než **Farářové**; kdo činí dokonalý **Křestiane** skr **Posluhování** **Svátostí** **Božskou** **Milost** v sobě obohacující / a udělující? než **Farářové**; kdo dodává **Křestianstvu** **Dokonalost**? jistě **Farářové**. **To** všechno zřejmě vypisuje vysoce důstojný **Jan Gerson** **Div** **Božského** **Umění** těmito **Slovy**: **Stav** **Farářův** **(k)**⁸³ nejenom nabývá z **Posluhování** **Svátostí** největší **Dokonalost** pro sebe / ale v jiným uděluje: jehožto **Povinnost** je **Duše** **Bohu** vrátiti skrze tři **Svato-Knížetčí** **Ředitelské** **Činy**, který slují: očištění, osvěcení, dokonání. **A** zase: **Vyšší** jest v **Knížectví** **Církve** nad **Stav** sprostých **Řeholníkův**, jak soudějí v předešlím **Rozjímání** **Diviš** a **Jarolým**. **(l)**⁸⁴ **Ještě** zjevnějc mluví v jiný **Knize**: **Prelátům** druhého **Řádu**, jací jsou **Farářové** z **Stavu**, a pořádného **Práva** / příslušejí tři **Činy** posvátného **Knížectví**; předně: bytně, vlastně, a bezprostředně od **Krista** daný; kteréžto jsou: očišťovati skrz napravení; osvěcovati skrz **Vyučování** a **Kázání**; dokonávati skrz **Posluhování** / a udělení **Svátosti**.

Dokonalost uděliti částeční **Církvy** v tom **Boha** následovati / aby se **Farníci** štíastně k poslednímu **Konci** dostali / jest **Oučinkování** a **Obchod** **Faráře**: **(m)**⁸⁵ **Oddělíš-li** co drahého jest od chatrného, dí **Bůh** skrz **Proroka** **Jeremijáše**,

⁸⁰ **(g)** 1. Cor. 3. v. 9.

⁸¹ **(h)** **Homo II.** in illud **Isaiaë**, Anno pro mortuus est **Rex Osias**: medius stat **Parochus Sacerdos** inter **Deum**, & naturan humanam, inde venientia beneficia ad nos deferens, & nostras petitiones illuc perferens, **Dominum iratum** reconcilians, utrique naturæ nos, qui offendimus, eripiens ex illium manibus.

⁸² **(i)** 2. ad Cor. 5. v. 20.

⁸³ **(k)** **Reverendissimus Gerson** **Consid. S. de Statu Curatorum**: Status **Parochorum** est perfectionis non solum acquirendæ, cum sibi competat, tam auctoritas, quam obligatio reducenti animas ad **Deum** secundum hierarchios actus, qui purgare illuminare, & persicere nominantur.

⁸⁴ **(l)** **Idem c. be. Confid.** 6ta Superior est hierarchiæ **Ecclesiæ** ad statum simplicium religiosorum, sicut **Dyonisius** & **Hyeroimus** in præcedentis considerationis determinant ratione.

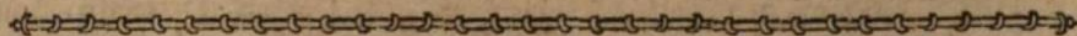
⁸⁵ **(m)** **Jerem.** 15. v. 19.

Kofte mnohém wic Dústognoſt gegich z Pokladú / který gim Bůh ſwětil. Který geſt to Poklad ? neydražſſý ! nad který Bůh na Zemi nic dražſſýho nemá / totiž : Duſſe, které Cenu celehó Swěta přewyſſugj / a z těch ne gedna toliko / ale mnohé ſarátúw wzláſt a wzláſt ſe ſwěruj : aby gačo ſám Kryſtus Spafenj gegich wyhledáwali / a k Skutku wykaupenj / pro který z Nebe zſtaupil, dopomáhali / mocha třeti : (g) Bſha Pomocnjey gſme. Při Stwórenj nemněl žádného Pomocnjka ; při Wykaupenj má Pomocnjky ſaráte, který Swatý Pawel Pomocnjky Kryſta G. Ziffſe gmenuge / to geſt : že geſt tj zanechal na Zemi gačo Miſto držjey / aby gačo on Auřád Proſtřednjka / mezy Bſhem a Lidém konali. O čemž Swatý Chryſoſtom weregne piſſe : ſarát ſtoji v proſtřed mezy Bſhem a Lidſkau Půrozenoſti, odtud od Bſha přicházejjey Dobrodjni k nám přináſſejjey naſſe Žadoſti tam k Bſhu donáſſejjey, wboji Půrozenoſti náſ / který gſme rozhněwali wytrhugj z geho Kůtauch. (h) Z toho naſleduge : že Swatý Pawel mluwoic w Oſobě Paſtyřúw, dj : miſto Kryſta na Miſtě Kryſtowem Poſelſtwj konáme (i). Proto Swatý Otcowé, a Dčitelowé Cůrkwe nepochybugau názywati Spráwce ſar : Spafytele, Wykupitele / Paſtyře, Lčkáře, Duchownj Dce Křeſtianiúw. Ba bezčſſnými Gmenami Chwálu wzdáwugj ge ozdobugau z přičiny : že kdýž Křeſtiane Miſto z Nebe doſáhugj, oni gim ge dáti muſejj / a tať ſkrz ně ge doſtáwugj / náſledowně ſkrz ně od Hřichů z hoſtenj býwugj.

Ažekněte mně medlé Křeſtianiſký Poſlauchačj ! kdo čijſi Obce od wſſeljkých Hřichůw / Wjř, Neprawoſti, Neſlechetnoſti, a Pokliſek, než ſarátowé ; kdo oſwěcuge w Křeſtianiſkých Ctnoſtech ? než ſarátowé ; kdo činj dokonali Křeſtiane ſkrz Poſluhowánj Swátoſti Božſkau Miſto w ſobě obſáhugjey / a wdělugjey ? než ſarátowé ; kdo dodáwá Křeſtianiſtwu Dokonaloſt ? giſte ſarátowé. To wſſečo zregně wypisuge wyſoče důſtodný Jan Gerſon Djw Božſkého Vměnj tčmíto Slowy : Staw ſarátúw (k) neagenom nabýwá z Poſluhowánj Swátoſti nehwtčſſj Dokonaloſt pro ſebe / ale y giným wdělugě ; gehožto Powinoſt geſt Duſſe Bohu wrátiti ſkrze tři Swato - Knjžetey řídítelſké činy, který ſlugj : očijſtění, oſwicení, doknání. A zaſe : Wyſſj geſt w Knjžetwj Cůrkwe nad Staw ſproſtých Řeholnjtůw, gať ſauděgj w předčſſim rozgjmám Dnjwſſ, a Jarolim. (l) Geſte zgewněge mluwj w giný Knjze : Prelátum druhého Řádu, gacy gſau ſarátowé z Stawu, a porádného Práwa / přijluſſejjey tři Činj poſwatnýho Knjžetſtwj ; předně : bytně, wlaſtně, a bezproſtředně od Kryſta daný ; kterežto gſau : očijſtiowati ſkrz naprawenj ; oſwěcowati ſkrz Wypčowánj a Bázanj ; doknáwati ſkrz Poſluhowánj / a wdělenj Swátoſti.

Dokonaloſt wdělití čaſtecnj Cůrkwi w tom Boha náſledowati / aby ſe ſarátowé ſſriáſtně k poſlednjmu Roncy doſtali / geſt Aučinkowánj a Obchod ſarátowé : (m) Odděliffli co draheho geſt od chatrneho, dj Bůh ſkrz Proroka Geremyáſſe, gačo

(g) 1. Cor. 3. v. 9. (h) Homō II. in illud Iſaia, Anno pro mortuus eſt Rex Oſias : medius ſtat Parochus Sacerdos inter Deum, & naturam humanam, inde venientia beneficia ad nos deferens, & noſtras petitiones illuc perferens, Dominum iratum reconcilians, utrique naturę nos, qui offendimus, eripiens ex illius manibus. (i) 2. ad Cor. 5. v. 20. (k) Reverendiſſimus Gerſon Conſid. S. de Statu Curatorum : Status Parochorum eſt perfectionis non ſolum acquirendę, cum ſibi comperat, tam auctoritas, quam obligatio reducendi animas ad Deum ſecundum hierarchios actus, qui purgare illuminare, & perficere nominantur. (l) Idem c. be. conſid. 6ta Superior eſt hierarchię Eccleſię ad ſtatum ſimplicium religioſorum, ſicut Dyoniſius & Hyeroimus in præcedentis conſiderationis determinant ratione. (m) Jerem. 15. v. 19.

gako Wsta má budeš; Což Swatý Chrysofom takto wykládá: (n) Kdo z Bludu k Pravdě za Kuku weđe / neb z Hřichu k Etnosti Bliznjho přivádí, dlé možnosti mně následuge. Swatý Jakub Apostol prawj: kdo to působí / že se Hřisnj obrátí z bludné Cesti / spasy Dussy geho / a přitryge množstwj Hřichůw; to gest: shladj taký vlastnj Hřichy své. To činj Farár ne bez nesmjrné Zasluby / a Vžitku wětšj Gistory svého Spasenj / gať saudj podobnutý wegsse Swatý Chrysofom Včitel Cýrkwe, a Řečnjš Zlatovstý (o): To bude Důwod našeho Spasenj, y Příležitost, když nekuli sami o sebe starostliwj, ale y Bliznjmu vžitečnj budeme geg na Cestu Pravdy rukowedaučj. A dybychom nesmjrné drabně Bohatstwi, mezy Chudj rozdali / přec wyc učinjme / když gednu Dussy zegstáme; nebo gať poznamenal Swatý Řehoř (p): Žádná Bůhu Wšemohaučjmu není tak milá Dbět, gako Horlivosť po Spasenj Dussy. Gedjnká Dusse mluwj swatý Jan Zlatovstý: (q) Gedjnká Dusse, kterau zegstáme, muže bezecňsljch Hřichůw tjž shladiti, a nás wykaupti w Den Saudnj. To gest Konec Faráře: Hřisnjš; Ka Obrácenj / Poswěcenj / Wššjepenj Sláwy Božšj / a Hřichůw zmařenj. Ten Aurad / ta Powinnosť / tj Skutkowé Důstognosť; málem mnoho řkauc: (r) Přicházegili Křestiane k Spasenj? to pocházj z Auradů Farárůw, a Posluhowanj; wěru / wěru bez těch žádný Peklu nevgde / ani se do Nebe nedostane; newětššsť slyš Swatýho Chrysofoma (s): Bez gegich Příspěnj, Slowa gsau swatýho Chrysofoma, nemuže kdo Pekelnému Dni vgiti, ani složenau w Nebi Korunu dostjhnauti. Svđ nynj pobožná Dusse: necinili ten Aurad Swatý Swaw Farárůw welebně - důstogný, a důstogně - Welebný?

Arcy! a syc tak: že dlé Vsudků chwaleneho, Sw. Jan Zlatovsteho wznesse nosť Farňjho Aněžstwa bezewššeho Přirownánj wššeky zemšj Důstognosťi přewyššuge. Poslechněme ho: Knjzetctwo gest / mluwj bizuntinský Biskup, a Pastyrarcha (t) Knjzetctwo Pastyrůw Dussy welebněgšj nad Brálowšj a wětšj; nemluw mně nic o Sfarlatu, neb Koruně / neb zlatým Brogi / to wššekto gest genom Stejn, lechčj nad garnj Bwjšj / a Bytky; Brál posluhuge genom časnj Wěcy / Farárové Duchownj / a nadpřirozený, kterýž gsau wznesšeněgšj nad telesné / a to nepřirownátedlně; Bráli gsau genom swěrená samotná Těla / Farárj Dusse; Brál shlazuge Posskwrny Tělesnj / Farár Posskwrny Hřichůw; Brál nutj / Farár býwá vprosseny; On Mussenjnj násylným / tento Daddau; On má Zbraň čjtedlnau / a porážegjcy / tento Duchownj; On boguge s barbaršjmi Národy / tento boguge proti Diablům. Farár posleze za Brále a Lid se modlj. Neřády Mysle plakne / mjsto Břysta Hřichy odpaussť / držj Blijce Brálowšwj Nebeskeho / a otwjrá ho řagjčjm; Křest / a giný Swatosti prawém přisluhuge / a slowém Božjm Lid pase. Musy tedy wětššj Anjzetšwj býti Farárůw, proto: že Brálowé tj neywyššj Zemške Anjzata se w Kuce Farárůw / a Prawou gegich w Swědomj podrobugj. Pročeg Swatý Řehoř welký Papež takto psal: (u) Wysoť / a Čžest těch Pastyrůw Dussy Farárůw žádným Podobensťwj se

ne

ne

(n) Hom. 3. in Genesim. (o) Hom. 3. in Genesim: hoc nostræ salutis argumentum erit, & occasio; si non solum pro nobis ipsis solliciti, sed & proximo utiles fuerimus, ipsum ad viam veritatis manducentes. (p) S. Greg. hom. in Ezechielem. (q) S. Chrysofomus hom. 3. in 2. ad Cor: unica anima, quam lucrati fuerimus, potest innumerabilium peccatorum pondus abolere, fierique pretium Redemptionis in illo die. (r) Beuveler de excellentia status Ecclesiastici med. 4. p. 1. pag. 8. si Christiani saluantur, hoc provenit ex Parochorum munere, & ministerio. (s) l. 3. de sac. cap. 4. citra horum opem nec quis potest gehennæ ignem evitare, nec repositæ in celo coronæ merita assequi. (t) S. Chrysofomus l. c. in Isaiam. (u) Initio pastoralis: honor & sublimitas horum (Pastorum Ecclesiæ). nullo modo poterit comparationibus æquari. Si Regum fulgorem compares, & Principum diademati, longe inferius erit, quam si plumbi metallum, & auri fulgorem compares. Quippe cum videamus Regum colla, & principum submitti genibus sacerdotum osculata eorum dextera, & regna orationibus eorum credant contineri.

jako Ústa má budeš; což Svatý Chrysostom takto vykládá: (n)⁸⁶ Kdo z Bludu k Pravdě za Ruku vede / neb z Hříchu k Ctnosti Bližního přivádí, dle možnosti mně následuje. Svatý Jakub Apoštol praví: kdo to působí, že se Hříšník obrátí z bludné Cesty / Spasí Duši jeho / a přikryje množství Hříchův; to jest: shladí také vlastní Hříchy své. To činí Farář ne bez nesmírné Zásluhy / a Užítku větší Jistoty svého Spasení / jak soudí podotknutý vejše Svatý Chrysostom Učitel Církve, a Řečník Zlatoústý (o)⁸⁷: To bude Důvod našeho Spasení, i Příležitost, když neškuli sami o sebe starostliví, ale i Bližnímu užiteční budeme jej na Cestu Pravdy rukovedoucí. Kdybychom nesmírně drahé Bohatství, mezi Chudé rozdali / přec víc učiníme / když jednu Duši zejskáme; nebo jak poznamenal Svatý Řehoř (p)⁸⁸: Žádná BOhu Všemohoucímu není tak milá Oběť, jako horlivost po Spasení Duší. Jedinká Duše mluví svatý Jan Zlatoústý: (q)⁸⁹ Jedinká Duše, kterou zejskáme, může bezečíslných Hříchův Tíž shladiti, a nás vykoupiti v Den Soudný. To jest Konec Faráře: Hříšníka Obrácení / Posvěcení / Vštípení Slávy Božský / a Hříchův zmaření. Ten Ouřad / ta Povinnost / ti Skutkové Důstojnosti; málem mnoho řkouc: (r)⁹⁰ Přicházeli Křestiané k Spasení? to pochází z Ouřadů Farářův, a Posluhování; věru / věru bez těch žádný Peklu neujde / ani se do Nebe nedostane; nevěříš? slyš Svatého Chrysostoma (s)⁹¹: Bez jejich Přispění, Slova jsou svatého Chrysostoma, nemůže kdo Pekelnému Ohni ujíti, ani složenou v Nebi Korunu dostihnouti. Sud' nyní pobožná Duše: nečinili ten Ouřad Svatý Stav Farářův velebně – důstojný, a důstojně-Velebný?

Arcy! a sic tak: že dle Osudků chváleného, Sv. Jan Zlatoústého vznešenost Farního Kněžstva bezevšeho Přirovnání všecky zemský Důstojnosti převyšuje. Poslechněte ho: Knížectvo jest, mluví bizuntinský Biskup, a Patriarcha (t)⁹² Knížectvo Pastýřův Dušší velebnější nad Království a větší; nemlův mě nic o Šarlatu, neb Koruně / neb zlatým Kroji / to všecko jest jenom Stín, lechčí nad jarní Kvítky / a Kytky; Král posluhuje jenom časný Věci / Farářové Duchovní / a nadpřirozený, kteříž jsou vznešenější nad tělesné / a to nepřirovnávedlně; Králi jsou jenom svěřená samotná Těla / Faráři Duše; král shlazuje Poskvrny Tělesný / Farář poskvrny Hříchův; Král nutí / Farář bývá uprošený; On Mučením násilným / tento Raddou; On má Zbraň čitedlnou / a porážející / tento Duchovní; On bojuje s barbarskými Národy / tento bojuje proti Diáblům. Farář posléze za Krále a Lid se modlí, Neřády Mysle plakne / místo Krista Hříchy odpouští / drží Klíče Království Nebeského / a otvírá ho kajícím; Křest / a jiný Svátosti pravém přisluhuje / a Slovem Božím Lid pase. Musí tedy větší Knížectví býti Farářův, proto: že Králové ti nejvyšší Zemské Knížata se v ruce Farářův / a Právu jejich v Svědomí podrobují. Pročež Svatý Řehoř velký Papež takto psal: (u)⁹³ Výsost / a Čest těch Pastýřův Duší Farářův žádným Podobenstvím se

⁸⁶ (n) Hom. 3. in Genesim.

⁸⁷ (o) Hom. 3. in Genesim: hoc nostrae salutis argumentum erit, & occasio; si non solum pro nobis ipsis solliciti, sed & proximo utiles fuerimus, ipsum ad viam veritatis manucentes.

⁸⁸ (p) S. Greg. hom. in Ezechielem.

⁸⁹ (q) S. Chrysostomus hom. 3. in 2. ad Cor: unica anima, quam lucrati fuerimus, potest innumerabilium peccatorum pondus abolere, fierique pretium Redemptionis in illo die.

⁹⁰ (r) Beuvelet de excellentia status Ecclesiastici med. 4. p. I. pag. 8. si Christiani salvantur, hoc provenit ex Parochorum munere, & ministerio.

⁹¹ (s) l. 3. de fac. Cap. 4. citra horum opem nec quis potest gehennae ignem evitate, nec repositae in caelo coronae merita assequi.

⁹² (t) S. Chrisostomus l. c. in Isaiam.

⁹³ (u) Initio pastoralis: honor & sublimitas horum (Pastorum Ecclesiae). nullo modo poterit comparationibus aequari. Si Regum fulgorem compares, & Principum diademati, longe inferius erit, quam si plumbi metallum, & auri fulgorem compares. Quippe cum videamus Regum colla, & principum submitti genibus sacerdotum osculata eorum dextera, & regna orationibus eorum credant contineri.

nemůže vyrovnati, přirovnášli je k **Blesku Králův**, a **Knížat** hlavobejmé daleko nižší bude, než abys **Kov Volova** k **Blesku Zlata** přirovnal; nebo vidíme, že **Králové**, a **Knížata** se kořejí, a klečejí před **Kněžmi**, pravici líbají a věřejí: že je, a **Království Modlitby Pastýřův** zdržují. **O Roznešenost! O Důstojenství!**

Důstojnější také **Faráře** nad jiný **Stavy** činí **hodnější Milosti BOží** a větší **ponůcky k Spasení**. **Sprostí Křesťané** dostávají toliko **Milost**, která je **posvěcuje**, a **Svatí** dělá; **Milost Božská Farářům** propůjčená přes to, že je **posvěcuje**, dělá také z nich **Posvětitel**: že **nerčili sami jsou Svati**, ale i jiní **posvěcují / a posvěcováním jim Svátost udělují**. **Ona Milost dělá Syny / tato Otce**. **Ona od Vin osvobozuje; tato Sudí / neb Soudce ustanovuje**. **Ona jest hodná; tato nejhodnější**, podle **Stupňů / který v Církví mají propůjčená: velký zajisté zřetel jest mezi obojí / Důstojnost této / než oni**.

Důstojenství Pastýřův Duší mnohem více se **vyjevuje** z toho: že jako **Farář jest nejbližší / bezprostřední**, a první **Duchovní svého Stáda Vrchnost**; tak se nejvíc k **Důstojenství Biskupskému** přibližuje / a připodobňuje / což zjevně učí nejjasnější **učeného Světa Hvězda / a Kanclíř Pařížský Jan Gerson**, jehožto **Slova jsou: (w)⁹⁴ Stav Farářův v Řádu jest nejbližší k Stavu Biskupův**, a to jest **patrné**; proto: že rovně ti **řiditedlní svatý Skutky** jim uloženy / a určity jsou / který **Biskupům**, ačkoliv ne tak **vznešeným Stupni**: nebo **musejí Poddaní očistiovati** skrz **obvinění, Kárání, osvěcovati učic a kázajíc, dokonati Svatosti** posluhujíc; jsou tak **povinni jako Biskupové v Čas potřeby Duše za Duše vsaditi / aby Bližní věčnému Zatracení** byli **odtrhnuti**; který **Oučinek jest nejdokonalejší Lásky Boží**, jak soudí **Svatý Tomáš Aquinský (x)⁹⁵**. **Z toho zavří: když Důstojenství Biskupské jest nejsvrchovanější Důstojenství / Fašské jest svrchované v Církví / v Přirovnání k jiným**. **Biskupové jsou posvátní Knížata nejvyšší, Farářové nižší**, jak je za **takové uznává / a velebí Svátý Tomáš de Aquino** řka: **(y)⁹⁶ Křtítí patří menším Církvě Knížatům**. **Biskupové jsou Kněží předního Řádu / Faráři Druhého**, jak učí **Theodolphus Biskup Aureliánský (z)⁹⁷**. **A Vigilius Papež (a)⁹⁸ v Psání k Ouraniovi / který z Faráře na Biskupství byl povýšen**. **Biskupové jsou Řiditelové první / Farářové druhý / jak svědčí Sidonius (b)⁹⁹**: proto se nazývají **συνειρητοί** společní **Posluhovatelé (c)¹⁰⁰ od Biskupa, v Sněmu shromážděných proti Pavlovi Samosatenskému; a od Svatého Jana Zlatoústého: spolu Pastýřové (d)¹⁰¹**. **Od Justýna společníci. (e)¹⁰² Od Balsamona**

⁹⁴ (w) Rmus Gerson parte 3. de consiliis Evangelicis, & statu perfectionis: status Curatorum in ordine est proximus statui Episcoporum, & patet: quia eadem opera hierarchica eis incumbunt, quæ & Episcopis, etsi non in tam excellenti gradu; debent enim sunditos purgare, arguendo, increpando, illuminare docendo & prædicando, perficere sacramenta ministrando: tenentur etiam in casu sicut Episcopi animas pro ovibus ponere.

⁹⁵ (x) in 3. d. 29. a. 9. ad. 3. est perfectissimus actus virtutis tradere se ipsum morti propter amicum, unde hunc actum magis appetit Episcopus, & Parochus, quam vitam corporalem: ut proximus æternæ damnationi subtrahatur 2. 2. q. 184. a. 5. in ○

⁹⁶ (y) 4. parte q. 67. a. 2. ad 2. baptisare pertinet ad minores Ecclesiæ Principes, Joannes Major dist. 24, q. 3, Juenin in Tractatu historico dogmatico de Sacrament, dissert. 9. de ordinibus in specie q. 3. § I. v. probatur.

⁹⁷ (z) in capitulari ad Parohos.

⁹⁸ (a) Ep. 6. ad Auxanium Arelatensem.

⁹⁹ (b) Sidonius lib. 4. ep. 2. antistites secundi ordinis.

¹⁰⁰ (c) Comministri Evsebius lib. 7. historiæ Ecclesiasticæ cap. 24.

¹⁰¹ (d) Chrisostomus Serm de Psevdo Prophetis σμωθιμένεσ Compastores.

¹⁰² (e) Apol. A. ἠρνεσώτεσ.

nemuže vyrovnati, přirovnášli ge k Blesku Králov, a Knížat Hlavobegmé da-
leko nižší bude, než abys Kotv Bolova k Blesku Zlata přirovnal; nebo vidíme:
že Králové, a Knížata se křejí, a klečej před Knězi, pravicy libaj a věreji: že
ge, a Královstvi Modlitby Pastýřův zdržuj. O Roznessenost! O Důstog-
stvi!

Důstogněšší taky Saráre nad giny Stavoy činj hodněšší Milosti Boží a
větší ponuky k Spaseni. Sprosti Křesťané dostávají toliko Milost, která
ge posvěcuge, a Swatj dělá; Milost Boží Sarátům propugčena přes to,
že ge posvěcuge, dělá taky z nich Posvěcitele: že nercyli sami gsau Swatj, ale
y giny posvěcugi / a posvěcovánim gim Swátost vdělugj. Ona Milost dělá
Syny / tato Otce. Ona od Wyn oswoobuzuge; tato Sudj / neb Saudce vsta-
nowuge. Ona gest hogná; tato nehodněšší, podle Stupnu / který w Cyr-
kwi magj propugčena: welký zagjšťe žretel gest mezy obogj / většij Důstog-
nost této / než oni.

Důstogněššij Pastýřův Duffy mnohém wjce se wygewuge z toho: že ga-
to Sarát gest nejbližší / bezprostřednj, a prwnj Duchownjho swého Stáda
Wrchnost; tak se neywjc k Důstogněššij Biskupskému přibljuge / a připodob-
ňuje / což zgewně wěj neygashněšší věcnýho Swěta Hwězda / a Kancljř Pa-
rišský Jan Gerson, gehožto Slowa gsau: (w) Staw Sarátůw w Řádu gest
nejbližší k Stawu Biskupůw, a to gest patrné; proto: že rovné ti řidstediň
swatj Skutky gim vloženi / a vřiti gsau / který Biskupům, ačkoliw ne tak wynešeným
Stupnj: nebo musěj Poddani očisťiwati strz obwinění, Karání, oswěcowni wěc
a kázajic, dokonati Swátosti posluhujic; gsau tak powinnj gako Biskupowé w Čas
potřeby Duffe za Duffe wsaditi / aby Bližnj wěcnému Zatracenj byli odtrhnuti;
který Aučinel gest neydoxonalešší Lásky Boží, gak saudi Swatý Tomáš Aquin-
ský (x). Z toho zawri: když Důstogněššij Biskupské gest neyworchowanešší
Důstogněššij / Sařské gest sworchowane w Cyrkwi / w Přirovnánj k giny.
Biskupowé gsau poswoatnj Knížata neywyšší, Sarátowé nižší, gak ge za ta-
lowé uznáwá / a welebij Swatý Tomáš de Aquino řka: (y) Křiti patři men-
ššim Cyrkwe Knížatům. Biskupowé gsau Knězi přednjho Řádu / Saráti druhý-
ho, gak wěj Theodolphus Biskup Aurelianský (z). a Vigilius Papež (a) w Psá-
nj k Auxaniow / který z Saráre na Biskupstwj byl powyššeny. Biskupowé gsau
Řidstelowé prwnj / Sarátowé druhý / gak swědčij Sidonius (b): Proto se na-
zpwagj *συνεπιτροποι κοινῶν* společnj Posluhowatelowé (c) od Biskupa, w Sně-
mu shromazděných proti Pawlowi Samosatenškému; a od swatýho Jana Zla-
tosťeho: spolu Pastýřowé (d). Od Justýna společnjcy. (e) Od Balsamona Pas-
try:

(w) Rmus Gerson parte 3. de consilijs Evangelicis, & statu perfectionis: status Cu-
ratorum in ordine est proximus statui Episcoporum, & pater: quia eadem opera hie-
rarchica eis incumbunt, quæ & Episcopis, etsi non in tam excellenti gradu; debent
enim subditos purgare, arguendo, increpando, illuminare docendo & predicando, per-
ficere sacramenta ministrando: tenentur etiam in casu sicut Episcopi animas pro
ovibus ponere. (x) in 3. d. 29. a. 9. ad. 3. est perfectissimus actus virtutis tradere se ip-
sum morti propter amicum, unde hunc actum magis appetit Episcopus, & Parochus,
quam vitam corporalem: ut proximus æternæ damnationi subtrahatur 2. 2. q. 184. a. 5.
in C. (y) 4. parte q. 67. a. 2. ad 2. baptizare pertinet ad minores Ecclesiæ Principes.
Joannes Major dist. 24. q. 3, Juenin in Tractatu historico dogmatico de Sacrament. dissert.
9. de ordinibus in specie q. 3. §. 1. v. probatur. (z) in capitulari ad Parohos. (a) Ep.
6. ad Auxanium Arelatensem. (b) Sidonius lib. 4. ep. 2. antistites secundi ordinis. (c)
Communistri Evsebius lib. 7. historix Ecclesiasticæ cap. 24. (d) Chriostomus Serm de
Psewdo Prophetis *συνεπιτροποι* Compastores. (e) Apol. 2. *πνευματικῶν*.

tryarchy / Biskupůw Pomahačů / a Pomocnjcy (f) ; od Sněmu Aquisgranenskeho Naměstkové, a Přispívatelové (g) w wyřčowanj Lidu sobě svěřeneho. Po sluhugau tedy w Cyrkwí s Biskupami / pasau Owce Krystowé s Biskupami, pracugau s Biskupami / přispíwagj a pomáhagj Biskupům Cyrkwě / a Dusse řidjti : Biskupowé gsau Přednostowé / neb Prelátj prwnj / Farářowé druhý.

Pochybuges o ty Prawdě mŭg Křestiane ? dokážu wjce Swědectwjm Děitelůw. Powěz nám wysoce dustogný Jene Gersone, geli tomu tak ? tak gest dj on : (h) Farář gsau Prelátj druhého Řřadu ; a gindé řetedlněgc : Wánj Farářowé gsau w Cyrkwí menšj Přednostowé / neb Prelátj (i). Geli tomu tak Arcybyskupe Florentjnský Swatý Antonine. ? (k) tak gest ! odpowjda on, Přednost Farářům přispjgic : Farářowé gakožto Prelátj Cyrkwě magj wsc ctěni býti než swědské Dsobj. Geli tomu tak wysoce wčeny Basspare Juenine ? tak gest ! prawy on : Prelátstwj Farářům ; Nebe od sameho BDbu gest propjgěné (l). Geli tomu tak Děiteli wyborný Jozesse Gibaline ? Tak gest gisti on : (m) Farářowé gsau Prelátj wčeny, aučastnj Dokonalosti, ačkoliw menšj než gest Biskupská sobě přiměřené, kteřj gsau vlastnj Pastýřowé, a ne genom Auředlnjcy Biskupůw, vlastnj Powinnost zastáwagjch, a ne gen cpyš plnjcy ; a swětlec : (n) Přiznávám se, a wznávám : že Farářowé w swých Farách gsau Prelátj. Geli tomu tak Parjostký Děiteli dwogj Cti hodný Basspare Beuvelet ? tak gest odpowjda on : Staw Faráře cosy dokona Božskeho w sobě obsahuge (o). Geli tomu tak Swatý Tomášsy de Aquino ? Tak gest / odpowjda on : Knězi Farnj gsau nižšj Prelátj, gimžto ; gegich Auradů patři starost o Dusse (p). Geli tomu tak wysoce dustognj Banownjku Anagnjnský Jene Marangoni ? Tak gest odpowjda on : Důstogjnstwj Farářské od Křysta ustanowené Stawu Farářůw dlě Wstanowenj, Přirozenosti, Maudrosti, a Etnosti wywysšenyhu, přewysokau Brozenost wdělugę, a geg wroženěgšj nad giné Stawy dělá, proro : že musj wěššj Dokanalost mjti, gi w Skutku aučinkowati, a ginym wdělowati gakožto Staw BDbu bljžšj, a podobněgšj, gakožto Staw wmenj, wčenosti, a w Etnostech neywyborněgšj, kterežto Etnosti se w něm gako w Studnj spatřugi, a pokládagj (q). Geli tomu tak : co wy prawy te Děitelowé Duchownjch Praw ? tak gest odpowjdagj wšyřkni gedným Hlasem : hned gak řdo podle duchownjch Praw za Pastýře a Faráře je wstanowuge, Prelátěm ac nižšjho Řřadu se činj / a wřazuge w Cyrkwonjm Anžetstwj, bý

(f) Balsamon in canonem 8. Synodi Antiochena *πρωτοκρίτου*. (g) Concil. Aquisgranense tertium sess. 2. can. 5. (h) Tomo 1. pag. 137. Parochi dicuntur Prælati secundi ordinis. (i) Confid. 2. de stat eccles. Domini Curati sunt in Ecclesia minores Prælati. (k) par. 4. tit. 5. cap. 10. magis colendi sunt Parochi Prælati Ecclesiz. (l) Juenin in tractatu hist dogm. de sacram fol. 627s. 2. resp. 2. Prælatura parochis divinitus est concessa. (m) Tom. 1mo. scientiz canonicz, & hieropoliticz l. 2. cap. 3. de partibus Ecclesiz consecrario 3. §. assero : Parochi sunt Prælati perpetui participantes statum perfectionis quamvis statu Episcoporum inferiorem sibi proportionatum, qui sunt pastores proprii, & non solum Officiales Episcoporum propriam exequentes obligationem, & non implentes tantum alienam l. c. n. 113. (n) Gibalinus Tom. 2. lib. de jure canonico, & Ecclesiastico de jure privato, & proprio cap. 6. Fol. 228. n. 6. fateor Parochos esse Prælatos ordinarios quoad suz parochiaz administrationem. (o) Beuvelet de vita Ecclesiastica med. 13. p. 1. pag. 28. (p) 2. 2. q. 188. a 4. ad 2. ad parciales presbyteros Prælatos inferiores ex officio pertinet cura animarum. (q) Rmus. Marangoni Tom. 1. Thesauri parochorum lib. 1. cap. 2. §. alia pag. 8. dignitas parochialis a Christo instituta statui parochorum Inlicito, natura sapientia, & virtute sublimi excelsam nobilitatem tribuit, & nobiliorem ceteris statibus efficit, quia perfectionem aliis majorem requirit, actu exercere debet, & in alios derivare, tanquam status doctrina, scientia, & virtutibus, prætantissimus, quæ tanquam in fonte considerantur, & supponuntur.

Patriarchy / Biskupův Pomahači a Pomocníci (f)¹⁰³; od Sněmu Aquisgranenského Náměstkové, a Příspěvatelové (g)¹⁰⁴ v vyučování Lidu sobě svěřeného. Posluhují tedy v Církví s Biskupami / pasou Ovce Kristové s Biskupami, pracují s Biskupami / přispívají a pomáhají Biskupům Církve / a Duše řídit: Biskupové jsou Přednostové / neb Preláti první / Farářové druhý.

Pochybuješ o tý Pravdě, můj Křestiane? Dokážu více Svědectvím Učitelův. Pověs nám vysoce důstojný Jene Gersone, jeli tomu tak? tak jest dí on: (h)¹⁰⁵ Fařáři jsou Preláti druhého Řádu a jinde řetedlnějc: Páni Farářové jsou v Církví menší Přednostové / neb Preláti. (i)¹⁰⁶ Jeli tomu tak Arcibiskupe Florentinský Svatý Antoníne? (k)¹⁰⁷ tak jest! odpovídá on, Přednost Farářům připsujíc: Farářové jakožto Preláti Církvě mají víc ctění býti než svědkské Osoby. Jeli tomu tak vysoce učený Kašpare Juenine? tak jest! praví on: Prelátství Farářům z Nebe od samého BOha jest propůjčené (l)¹⁰⁸. Jeli tomu tak Učiteli výborný Joseffe Gibaline? Tak jest jistí on: (m)¹⁰⁹ Farářové jsou Preláti věční, oučastni Dokonalosti, ačkoli menší než jest Biskupství sobě přiměřené, kteří jsou vlastní Pastýřové, a ne jenom Ouředlníci Biskupův, vlastní Povinnost zastávající, a ne jen cizí plníci; a světlejc: (n)¹¹⁰ Přiznávám se, a uznávám: že Farářové v svých Farách jsou Preláti. Jeli tomu tak Pařížský Učiteli dvojí Cti hodný Kašpare Beuvelet? tak jest odpovídá on: Stav Faráře cosi dokoná Božského v sobě obsahuje (o)¹¹¹. Jeli tomu tak Svatý Tomáši de Aquino? Toť jest / odpovídá on: Kněží Farní jsou nižší Preláti, jimžte z jejich Ouřadů patří starost o Duše (p)¹¹². Jeli tomu tak vysoce důstojný Kanovníku Unagnienský Jene Marangoni? Tak jest odpovídá on: Důstojenství Farářské od Krista ustanovené Stavů Farářův dle Ustanovení, Přirozeností, Moudrostí, a Ctností vyvýšenému, převysokou Urozenost uděluje, a jej urozenější nad jiné Stavů dělá, proto: že musí větší Dokonalost míti, ji v Skutku oučinkovati, a jiným udělovati jakožto Stav BOhu bližší, a podobnější, jakožto Stav umění, učenosti, a v Ctnostech nejvýbornější, kteréžto Ctnosti se v něm jako v Studni spatřují, a pokládají (q)¹¹³. Jeli tomu tak: co vy pravíte Učitelové Duchovních Práv? tak jest odpovídají všickni jedním Hlasem: hned jak kdo podle duchovních Práv za Pastýře a Faráře se ustanovuje, Prelátem ač nižšího Řádu jej činí / a usazuje v Církevním Knížectví, byt

¹⁰³ (f) Balsamon in canonem 8. Synodi Antiochenæ πρωτςωέπαι.

¹⁰⁴ (g) Concil. Aquisgranense tertium sess. 2. can. 5.

¹⁰⁵ (h) Tomo I. pag. 137. Parochi dicuntur Prælati secundi ordinis.

¹⁰⁶ (i) Consid. 2. de stat eccles. Domini Curati sunt in Ecclesia minores Prælati.

¹⁰⁷ (k) par. 4. tit. 5. cap. 10. magis colendi sunt Parochi Prælati Ecclesiæ.

¹⁰⁸ (l) Juenin in tractatu hist dogm. de sacram fol. 627§. 2. resp. 2. Prælatura parochis divinitus est concessa.

¹⁰⁹ (m) Tom. Imo. scientiæ canonicæ, & hieropoliticæ l. 2. cap. 3. de partibus Ecclesiæ consecratio 3. § assero : Parochi sunt Prælati perpetui participantes statum perfectionis quamvis statu Episcoporum inferiorem sibi proportionatum, qui sunt pastores proprii, & non solum Officiales Episcoporum propriam exequentes obligationem, & non implentes tantum alienam l. c. n. 113.

¹¹⁰ (n) Gibalinus Tom. 2. lib. de jure canonico, & Ecclesiastico de jure privato, & proprio cap. 6. Fol. 228. n. 6. fateor Parochos esse Prælatos ordinarios quoad suæ parochiæ administrationem.

¹¹¹ (o) Beuvelet de vita Ecclesiastica med. 13. p. I. pag. 28.

¹¹² (p) 2. 2. q. 188. a 4. ad 2. ad pareciales presbyteros Prælatos inferiores ex officio pertinet cura animarum.

¹¹³ (q) Rmus. Marangoni Tom. I. Thesauri parochorum lib. I. cap. 2. §. alia pag. 8. dignitas parochialis a Christo instituta statui parochorum Instituto, natura sapientia, & virtute sublimes excelsam nobilitatem tribuit, & nobiliorem cæteris statibus erficit, quia persectionem aliis majorem requirit, actu exercere debet, & in alios derivate, tanquam status doctrina, scientia, & virtutibus, præstantissimus, quæ tanquam in fonte considerantur, & supponuntur.

by nebyl urozeného **Rodu** (r)¹¹⁴; a vzlášť **Cæsar Panimollis**: Farář ve vši vlastní **Faře** slove **Prelát**, za takového se má **Pokládati**, a vážiti. (s)¹¹⁵

Dovolte přejasní **Církve Svaté Vladykové** / velební **Páni Farářové!** **Abych** mohl s **Svatým Bernardem Učitelem** medetekoucím vás chváliti, a řícti co on hlásal v **Sněmu Rhemenským** při **Shromáždění Pastýřův Duší**: která jest **Přednost Řádu** vašeho? **Přednesl**, a představil vás **Bůh Králům**, a **Knížatům**; **přednesl**, a **přesadil Řád** váš všem **Řádům**; ba ať ještě vejš / a víc mluvím: **přednesl**, a **přesadil váš Řád Andělům**, i **Archandělům**. (t)¹¹⁶

Zapři nyní můžešli **Božské** jednoho **Faráře** v **Církvi Boží Důstojenství**: **Strážní Církve Ženichem Chotí Kristové** býti? **nejdražší Krista Poklad** od **Krista** a **Svatosti** / který **Právě Božský Věci** jsou, sobě **svěřené** míti? **Křestianstvo** pěstovati? **dokonalé Křestianstvo** činiti? **Církev** očišťovati? **osvěcovati**? k **Biskupské Milosti** se **přibližovati**? **Pomocníkem Krista** slouti? a **samého Boha Ouřad** konati? co jest to jiného / než **svrchované Důstojenství** ne od **Lidí** / ale od **samého Boha** míti? **Dobře** má **Diviš Kartuziánský**, když praví (u)¹¹⁷: **Cosi** nadnášendlivě **Božského** jest **BOhu** **dopomáhati**, aby **Duše** odněho **vykoupené** byly **věčně spasené**. **V** tom **Důstojenství** stáli **Apoštolové**, a **dnes zázračně vyvolený** v **Dokonalosti** z **všeho Lidu** / **nemajíc** sobě **žádného rovného** **divotvorný Svatý Matěj**, jak klade, a **svědčí Arcibiskup Januenský** / **Jakub de Voragine** (w)¹¹⁸; **takže slušněj** o něm **mohu řícti** to / co **Písmo** o **Saulovi**: (x)¹¹⁹ **jistě vidíte**, toho **vyvolil Pán**, že **jemu** ve **všem Lidu** **žádný rovný** není, **kterého Apoštolové** všem **jiným přesadili**. **V** tom stáli **Učedníci** / v tom **vidíme velebného Pána Františka Högnera** **teď Slávou** / a **Ctí ozdobeného**.

Co ty na to **Křestianstvo** **pravíš?** **Vzdej Chválu Pánu Nebe** i **Země** z toho: že **nejsvětější Stav Farářův** tak **velkým** / a **vznešeným** (y)¹²⁰ **hned prvním** po **Biskupstvím** **ozdobil**, a **okrášlil Důstojenstvím** / ne **Lidským**, ale **Božským**; a to k **tvému největšímu Vzniků** / a **nejlepšímu Prospěchu**. **Dále** **svrchovaný Bůh Důstojenství Božskému** také **Mocnost Božskou** **přiložil**, **Mocnářství Duchovní** **nadevšeda Mocnosti Zemské**; **slyš** tedy o **Mocnosti Božského chváleného Farního Ustanovení** / **Díl třetí mé kazatelské Řeči** / který **takto zní**: **Moc**, a **Pravost** **nejsvětějšího Stavů Pastýřův Církve** po **Farních Okrškách** **rozlosovaných**, **ne lidská**, ale **Božská** jest.

Díl třetí.

Neomylná Pravda jest: že **když Král Nebe** i **Země Kristus Ježíš**, **majíc Moc** **nezamezenou** na **Nebi**, i na **Zemi**, **svou Církev založil** / a **upevnil** v **Církevním Stavě** / **taký** v tom **svém duchovním Království** **zřídil Mocnáře** / **Vrchnosti** / a **Panující**, který **oučestné učinil své Božské Moci**, a **Práva** / **totiž: Řád Farářův Náměstkův svých**: **neboť** **není žádná Moc** / **leč od**

¹¹⁴ (r) Marangoni I. c. § statim.

¹¹⁵ (s) decis I. adnot. 6. n. I. Parochus in parochia dicitur Prælat, & tanquam talis reputari, & æstimari debet. Can. in apibus. 7. q. 3. cap. ut animarum de constit. in 6. v. & aliorum ordinariorum cap. tua nos de Cler. ægrot. v. prælationis cap. accedentes de officio ordinarii v. Prælati cap. quia quorundam extrav. Joan. XXII. v. paræcialium.

¹¹⁶ (t) S. Bernardus sermone pastores in synodo congregatos.

¹¹⁷ (u) Dyonisius Carthusianus apud Barziam in introductone ad excitatorem n. 175.

¹¹⁸ (w) Rmus Jacobus de Voragine in serm. aur. del S. Mathia sem. 2.

¹¹⁹ (x) I. Reg. 10.

¹²⁰ (y) Synodus Romana sub Symacho can. 6. Parochi post Episcopos primi sunt, & nulli alteri cedunt.

by nebyl vrozenýho Rodu (r); a vzhlásí Cæsar Panimollis: Farár we wššy wla-
stnj Fare slowé Prelát, a za takoweho se má Pokládati, a wážíti. (s)

Dowolte gregasnj Cýrkwe Swaté Wladykové / welebnj Pánj Farárové!
abych mohl s Swatým Bernardem Včitelem medotekaucým wás chwáliti, a
řjcti co on hlásal w Snému Řhemenským při Shromážděnj Pastýřuw Dussy:
která gest Přednost Řžadu wásseho? Předněl, a předsadil wás Bůh Králúm, a
Řnjžatím; předněl, a předsadil Řžad wásš wššem Řžadúm; ba at gesté wegšš / a
wic mluwjm: předněl, a předsadil wásš Řžad Angelúm, y Archangelúm. (t)

Zapři nynj mužěššl Božské gednoho Faráře w Cýrkwi Božj Důstogenstwj:
Stražnjm Cýrkwe Ženjchem Chotj Krystowé býti? neydražššj Krysta Poklad
od Krysta a Swátosti / který prawé Božský Wěcy gsau, sobě swěčené mji? /
Řřestianstwo pěstowati? dokonalé Řřestianstwo činjti? Cýrkwo očisťtiowati?
oswěcowati? k Biskupské Wysosti se přiblížowati? Pomocnjkem Krysta slauti? a
sameho Boha Aurad konati? co gest to gineho / než sworchowane Důstogenstwj
ne od Lidj / ale od sameho Boha mji? dobře má Džwšš Barthuzýánský, řdyž
prawj: Cosh nadnáššendliwé Božského gest Bžhu dopomahati, aby Dussé odně-
ho wykaupené byli wěcné spaiené. W tom Důstogenstwj stáli Aposťtolowé, a dnes
zazračně wywoleny w dokonalosti z wšseho Lidu / nemagj sobě žádného rowného
džwotworný Swatý Matěg, gal kladé, a swěděčj Arcybiskup Januenský / Jakub
de Voragine (w); tak že slušněg o něm řjcti mohu to / co Pššmo o Saulowj:
(x) Gšště wyđjte, toho wywolil Pán, že gemu we wššem Lidu žádný rowný není,
kterého Aposťtolowé wššem giným předsadili. W tom stáli Včedlnjcy / w tom
widjme welebného Pána Frantšška Žögnera ted Sláwau / a Čti ozdobenýho.

Co ty na to Řřestianstwo prawššs? wzdeg Chwálu Pánu Nebe y Země
z toho: že neyswětěgššj Staw Farárov tak welkým / a wznesseným (y) hned
prwjnm po Biskupským ozdobil, a okrásšlil Důstogenstwj / ne Lidským, ale
Božským; a to k twemu neywětššjmu Wznjškú / a neylepššjmu Prospěchu. Dále
sworchowaný Bůh Důstogenstwj Božskému taký Mocnost Božskau přiložil, Moc-
nárstwj Duchownj nadewššedka Mocnosti Zemské; slyšs tedy o Mocnosti Bož-
ského chwáleného řarnjho Vstanoweni / Djl třetj mé řkazatelské Řžecj / který
takto znj: Moc, a Prawost neyswětěgššjho Stawu Pastýřuw Cýrkwe po řarnjch
Dřřšškách rozlosowaných, ne lidšká, ale Božšká gest.

Djl třetj.

Secomilná Pravda gest: že řdyž Král Nebe y Země Krystus Gššššs, magj
Moc nezamezenau na Neby, y na Zemi. swau Cýrkwo založil / a vperwnil w
Cýrkwownj Stawu / taký w tom swém duchowownj Brálowstwj řřjđil
Mocnáré / Wřchnosti / a Panugjcy, který aučastně wčinił swé Božské Mocy, a
Práwa / totjž: Řžad Farárové Wáměštkuw swých: neboť není žádná Moc / leč od
Bo-

(r) Marangoni l. c. §. statim. (s) decis. 1. adnot. 6. n. 1. Parochus in parochia dicitur
Prelatus, & tanquam talis reputari, & estimari debet. Can. in apibus. 7. q. 3. cap. ut
animarum de constit. in 6. v. & aliorum ordinariorum cap. tua nos de Cler. agror. v.
praelationis cap. accedentes de officio ordinarii v. Prælatis cap. quia quorundam extrav.
Joan. XXII. v. paracialium. (t) S. Bernardus sermone pastores in synodo congrega-
tos. (u) Dionisius Carthusianus apud Barziam in introductione ad excitatorem n. 175.
(w) Rinus Jacobus de Voragine in serm. aur. de S. Mathia serm. 2. (x) 1. Reg. 10.
(y) Synodus Romana sub Symacho can. 6. Parochi post Episcopos primi sunt, & nulli
alteri cedunt.

Boha; tj gsau bezprostřednj / nejbližšj Duchownj Wrdnost / Sprawowé
 Wladarowé / a Řiditelowé Práwem BŮžim. Gať Swatá Římská Bato-
 lická Církev w Sněmu Tridentinském wčj (z): Pán BŮžjs Křystus z Zem-
 na Nebe wstúpugje Kněze Zákonj Náměstky své, zanechal gakožto Wladáre / a Saud-
 ce, k kterým se wšsetky smrtedlné Winy donásej, do kterých w Křysta wěřici
 padaj. A ačkoliw mluwy ten wšseobecný Sněm: Kněžj w Poswěcenj Hřichůw
 zhostiti Moc dostáwaj, přec wči swatý Sněm: že žádný nemuž Spowěd sly-
 šeti / ani k tomu spůsobny býti leč Farářem gest, magich Dsedlj / a Práwo Farář-
 nejbližšj Wladár we Farnej Obcy Farář gest / Duchownj Saudce, a Spráwo-
 ce, a to Práwem Biskupským / gať Kládé Juenin (a): Nížšj Wladýkowé Práwo-
 nost a Wládu bezprostředně od Křysta magj podle Čtění Ewangelického, a Wčen-
 Apostolského zgewné wčich: že Apostolům, a Wčedlníkům od Křysta poslaným
 Mocnost Práwnosti wdělena byla; která Biskupské wyžšj Mocy nic nevgjmá
 gať znamená Písma Wčitel Petr Aurelius (b) píssyc: Wlad Farářůw w Bisku-
 powi zawřený od Křysta gest, gako w Studnj, a Wpluku Církewnjm, a Kňžetci
 Swatě Mocy / gegichžto Farářská Mocnost, gest odpadlý Díl od Biskupa w
 Faráře, gakožto od Studně do Prámjku přelítý, bez škody přec, neb vgmj, tm
 Spůsobem: kterým Wčej Duchownj se přelhwaj, a wdělugj / gako z sedumdesát
 Staršjch Duchem Moggjššowým naplněných bez vgmj Wpluku Moggjššowého snad-
 no se rozumj. Gako tehdy Wčedlnjcy / který Křystus poslal (c), od sameho Křy-
 sta moc wázati Hřichy dostali, a Starost Duffy sobě od Křysta swěčenau měl
 (d); tak taký Farářowé / genž po Wčedlnjčch postupugj, podle Wčenj Swa-
 tých Otcůw / od sameho Křysta dostáwaj / a Starost Duffy od sameho Křy-
 sta sobě swěčenau magj. Farářům / dj wysoce wčený Jozeff Gibalin / (e) Da-
 Wůh Dar aby wčili, a Duffemi wladnuli.

O! gať wznesšená gest ta Wláda / neb Wladářstwj! wšsedo giné Wla-
 dárůw od Brálu zemšjch vsazených Swěta toho přewyššugjcy, podle Swa-
 tego Chrysestoma řkaucyho (f): Nebo tj / totíž Farářowé / který na Zemi by-
 dlejj, a na nj obcugj tím swěčeno gest: aby těmi Wčej, kteréž w Nebi gsau wlá-
 dnau-

S

(z) Trident sess. 14. cap. 5. de confessione in principio: Dominus Jesus Christus
 terris ascensus ad caelos sacerdotes sui ipsius vicarios reliquit tanquam Praesides, &
 Judices, ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quae Christi fideles inciderint
 Quamvis Presbyteri in sua ordinatione a peccatis absolvendi potestatem accipiant, decer-
 nit tamen sacra Synodus: nullum posse confessiones audire, nec ad id idoneum reputari
 -- nisi parochiale beneficium habeat. Trident. Sess. 23. cap. 15. (a) Juenius in tractat
 historico dogmatico de Sacramentis dissert. 9. de ordin. in specie cap. 5. a 3. §. 1. Fo-
 626. col. 2. Curati interiores Praelati jurisdictionem immediate ipsi Christo debent, jux-
 textum Evangelii & doctrinam Apostolorum expresse docentem: Apostolis, & Discipulis
 Authoritatem jurisdictionis fuisse collatam. (b) Petrus Aurelius Tom. 2. pag. 225. Pa-
 rochorum officium in Christo inclusum Ecclesiasticae, & hierarchicae potestatis, cujus
 parochialis potestas est decidua pars Episcopo in Parochum, ut a fonte in rivum trans-
 fusa, sine detrimento tamen, aut imminutione, eo modo, quo res spirituales transtur-
 duntur, & communicantur: ut e septuaginta senioribus Moysis spiritu in latus illibat
 Moysis plenitudine facile intelligitur. (c) Joan. 20. (d) Discipulis, quos Christus mis-
 sit, immediate commisit parochialem curam, Juenim l. c. Fol. 626. §. 2. in response
 (e) Josephus Gibalinus scientiae canonicae, & Hieropoliticae Tomo 1. l. 2. cap. 3. de par-
 tibus Ecclesiae n. 22. dedit Deus charissima Parochis docendi, & gubernandi auctoritas. (f)
 Etenim qui terram incolunt, atque in versantur, his commissum est: ut ea, quae in caelis
 sunt dispensent; iis datum est: ut potestatem habeant, quam Deus optimus, neque An-
 gelis, neque Archangelis datam esse voluit; habent quidem & terrestres Principes vir-
 culi potestatem, verum corporum, id autem, quod dico Sacerdotum vinculum ipsarum
 etiam animam constringit, atque ad caelos usque pervadit l. 3. de sac. cap. 4.

Boha; ti jsou bezprostřední / nejbližší **Duchovní Vrchnost / Správcové / Vladařové / a Řiditelové Právem Božím. Jak Svatá Římská Katolická Církev v Sněmu Tridentinském učí (z)**¹²¹: **Pán JEŽÍŠ Kristus z Země na Nebe vstupujíc Kněze Zákoný Náměstky své, zanechal jakožto Vladaře / a Soudce, k kterým se všechny smrtedlné Vinny donášejí, do kterých v Krista věřící padají. A ačkoliv mluvy ten všeobecný Sněm: Kněží v Posvěcení Hříchův zhostiti Moc dostávají, přec učí svatý Sněm: že žádný němuž Spověď slyšeti / ani k tomu způsobný býti leč Farářem jest, mající Osedlí / a právo Farské Nejbližší Vladař ve Farní Obci Farář, jest / Duchovní Soudce, a Správce, a to Právem Biskupským / jak klade Juenin (a)**¹²²: **Nižší Vladykové Právnost a Vládu bezprostředně od Krista mají podle Čtení Evangelického, a Učení Apoštolského zjevné učících: že Apoštolům a Učedníkům od Krista poslaným Mocnost Právnosti udělena byla; která Biskupové vyšší Moci nic neujímá jak znamená Písma Učitel Petr Aurelius (b)**¹²³ **píšíc: Ouřad Farářův v Biskupovi zavřený od Krista jest, jako v Studni, a Ouplňku Církevním, a Knížectví Svaté Moci / jejichžto Farářská Mocnost, jest odpadlý Díl od Biskupa ve Faráře, jakožto od Studně do Pramínku přelítý, bez Škody přec, neb újmy, tím Způsobem: kterým Věci Duchovní se přelívají, a udělují / jako z sedmdesát Starších Duchem Mojžíšovým naplněných bez újmy, Ouplňku Mojžíšového snadno se rozumí. Jako tehdy Učedníci / který Kristus poslal (c)**¹²⁴, **od samého Krista moc vázati Hřichy dostali, a Starost Duší sobě od Krista svěřenou měli (d)**¹²⁵; **tak taky Farářové / jenž po Učednících postupují, podle Učení Svatých Otcův / od samého Krista dostávají / a Starost Duší od samého Krista sobě svěřenou mají. Farářům / dí vysoce učený Jozef Gibalin / (e)**¹²⁶ **Dal Bůh Dar aby učili, a Dušemi vládnuli.**

Ó! jak vznešená jest ta **Vláda / neb Vladařství!** všecko jiné **Vladařův od Králů zemských vsazených Světa toho převyšující, podle Svatého Chrysostoma řkoucího (f)**¹²⁷: **Nebo ti / totiž Farářové / kterýž na Zemi bydlejí, a na ní obcují těm svěřeno jest: aby těmi Věci, kteréž v Nebi jsou vládnuli;**

¹²¹ (z) Trident sess. 14. cap. 5. de confessione in principio: Dominus Jesus Christus, terris ascensus ad caelos Sacerdotes sui ipsius vicarios reliquit tanquam Praesides, & Judices, ad quos omnia mortalia crimina deserantur, in qua Christi fideles inciderint Quamvis Presbyteri in sua ordinatione a peccatis absolventi potestatem accipiant, decer nit tamen sancta Synodus: nullum posse confessiones audire, nec ad it idoneum reputari -- nisi parochiale beneficium habeat. Trident. Sess. 23. cap. 15.

¹²² (a) Juenius in tractat historico dogmatico de Sacramentis dissert. 9. de ordin. in specie cap. 5. a 3. §. I. Fol. 626. col. 2. Curati inferiores Praelati jurisdictionem immediate ipsi Christo debent, juxt textum Evangelii & doctrinam Apostolorum expresse docentem: Apostolis, & Discipuli Authoritatem jurisdictionis suae collatam.

¹²³ (b) Petrus Aurelius Tom. 2. pag. 225. Parochorum officium in Christo inclusum Ecclesiasticae, & hierarchicae potestatis, cuju parochialis potestas est decidua pars Episcopo in Parochum, ut a fonte in rivum transfusa, fine detrimento tamen, aut imminutione, eo modo, quo res spirituales transfunduntur, & communicantur: ut e septuaginta senioribus Moysis spiritu in tutis illibat Moysis plenitudine facile intelligitur.

¹²⁴ (c) Joan 20.

¹²⁵ (d) Discipulis, quod Christus misit, immediate commisit parochialem curam, Juenim I. c. Fol. 626. §. 2. in responic

¹²⁶ (e) Josephus Gibalinus scientiae canonicae, & Hieropoliticae Tomo I. l. 2. cap. 3. de partibus Ecclesiae n. 22. dedit Deus charisma Parochis docendi, & gubernandi animas.

¹²⁷ (f) Etenim quim terram incolunt, atque in versantur, his commissum est: ut ea, quae in caeli sunt dispensent; iis datum est: ut potestatem habeant, quam Deus optimus, neque Angelis, neque Archangelis datam esse voluit; habent quidem & terrestres Principes vinculi potestatem, verum corporum, id autem, quod dico Sacerdotum vinculum ipsam etiam animam constringit, atque ad caelos usque pervadit I. 3. de fac. cap. 4.

těm dáno jest: aby mněli **Mocnost**, kterou nejlepší **Bůh** ani **Andělům**, ani **Archandělům** dáti nechtěl; mají sic i **Zemských Knížata Moc** svázati: však **Těla** jenom: tato ale, o který mluvím **Vazba Farářův** i samou **Duši** vtahuje, a až do **Nebe** dosahuje. **A** podále: **Otec** všecken **Soud** dal **Synu**, ostatně vidím: že všecken **Soud** od **Syna Božího** jest odevzdaný **Farářům**. (g)¹²⁸ **Znamenej** tuto **Křestiane** zřetel mezi **Mocí Vládcův Zemských** / a mezi **Moci Vládcův Božích**. **Předně: Král zemský** svým **Vladařům** / který dělá **Ouředníky** / nejmenší **Díl**, neb jenom lehký své **Mocnosti** propůjčuje; **Kristus JEŽÍŠ** ale: všecku svou **Moc** / kterou od věčného **Otce** dostal, propůjčuje svým **Církevním Ouředníkům**. **Za druhé: Moc** kterou jeden **Kníže** neb **Král zemský** svému **Vladykovi** uděluje jest velmi zamezená, a zahrazená, teje se jenom časných / a pomíjejících **Věcí**. **Ale Mocnost Farářův**, kteří jsou **Vladařové** a **Ouředníky BOha** se dále vztahuje/ než by mohlo **Myšlení Člověka** dostihnouti / a proniká až do **Pekla**, neohlíží se pouze na **Duchovní Věci**. **Za třetí: Ouřad** od **Knížete** neb **Krále** došáhli se může odvolati; ale **Stupeň** / **Čest Hodnost Faráře** jenž jest oučastenství **Kněžstva Syna Božího** / jest věčný / zůstává v něm na věky / jak svědčí **Svatý Augustýn: Zůstává** v posvěcených **Svátost** posvěcení; (h)¹²⁹ i vláda a **Pracnost** jest věčná / a nemůže se odvolati od **Stavu** (i)¹³⁰.

Genesis 39. honosil se někdy **Arciotec Josef**: že **Plnomocníkem** od svého **Pána Krále Faraona**, dostavše **Klíče** od **Truhel** / od **Sklepů** / od **Stodol**. **Ale** co jest ta **Moc** / proti **Moci** řádně usazeného **Vladaře Duší? Vladařové Duší** nedostávají **Klíče**, k **zemským** / a **neposvátným Skutkům** toliko / ale i k samé **Nebeského Palácu Bráně**, skrz tyto **Slova: Cokoli svázete na Zemi**, bude svázáno i na **Nebi** (k)¹³¹. **Chceš věděti Křestiane** jaká je ta **Moc?** pravím tobě: nejvyšší / zázračná jest, anobř i **Božská**; proto když **Kristus** s **Šlakém** poraženému pravil (l)¹³²: **Odpouštějí** se tobě **Hříchové** tvoji, divíc se tomu **Židé** / tázali sami sebe vespolek: kdo může odpouštěti **Hřichy** / leč sám **Bůh?** (m)¹³³

V Skutcích Apoštolských se čte: že **Apoštolové Pavel**, a **Barnabáš** přijdouc do **Krajiny Lykaonie** v **Městě Lystře** natrefili tam **Muže nemocného** / který **chromý** z **Života Matky** své nikdá nemohl **Nohou** hnouti / nikdy, co **Kolýbku** opustil choditi; dívajíc se naň **Pavel**, a **Milosrdentvím** hnut, přikázal mu **Hlasem velikým**: postav se rovně na **Nohy své!** a schopil se, a chodil před všemi **Lidmi** / a rychlé **Zástup** pro obdivování sotva při sobě jsa / začal **Ruce** srážeti / a vykřikovati (n)¹³⁴: **BOhové** podobni učinění **Lidem**, z stoupili k nám! i nazývali **Barnabáše Jupiterem** / **Pavla** pak **Merkuriusem**: nebo on byl **Vůdce Slova**. **Kněz** také **Jupiteru** neb **Králomoce**, kterýž byl před **Městem** přiveda **Bejky** s **Věnci** před **Dvěře** s **Lidem** chtěl **Oběti** obětovati; což když uslyšeli **Apoštolové Barnabáš**, a **Pavel** / roztrhše **Sukně** své, vyskočili k **Zástupům** křičíce / a řkouce: **Muži**, což to činíte? i my **Smrtní** podobni jsme vám **Lidé**; kterýž zvěstujeme vám: abyste se od těchto **marných Věcí** obrátili k **Bohu živému**, kterýž učinil **Nebe** / i **Zemi** / i **Moře**, i všecko /

¹²⁸ (g) S. Chrysost. l. c. Pater omne iudicium dedit filio; cæterum video omne iudicium a Dei Filio traditum Parochis.

¹²⁹ (h) S. Aug. l. I. contra Epistolam Parmeniani cap. 7. manet in ordinatis Sacramentum ordinationis.

¹³⁰ (i) Can. Sanctorum 2. d. 70. Sanctorum Patrum Statutis consona sanctione decernimus: in qua Ecclesia quilibet titulus est, in ea perpetuo perseveret. S. Antoninus. p. 2. cap. I. §. 22.

¹³¹ (k) Math. 18.

¹³² (l) Marci 2do.

¹³³ (m) Lucae 5. v. 21.

¹³⁴ (n) Act. 14 v. 10.

dnali; tím dáno gest: aby měli Mocnost, kterau nelepší Bůh ani Angelum, ani Archangelum dáti nechtel; magi syc y Zemšťi Knížata Moc svázati: wšak Těla genom; tato ale, o který mluwim Wazba Jarárůw y samau Duffu wtahuge, a až do Nebe dosahuge. A podále: Otec wšecken Saud dal Synu, ostatně widim: že wšecken Saud od Syna Božjho gest odevzdán Jarárům. (g) Znameneg tuto Břestiane zřetel mezy Mocy Wladjkuw Zemšťch / a mezy Mocy Wladjkuw Božjch. Předně: Král zemšťy swým Wladárům / který dělá Auředlnjky / ney-
 menšj Děl, neb genom lechťy swé Mocnosti propugcuge; Břystus Skřjss ale: wšecku swau Moc / kterau od wěčneho Otce dostal, propugcuge swým Cpe-
 keownjm Auředlnjktům. Za druhé: Moc kterau geden Bnize neb Král zemšťy swému Wladjkwowi wdělugе gest welmi zamezená, a zahrazená, tegče se genom časnych / a pomjgegjch Wěcy. Ale Mocnost Jarárůw, kterj gsau Wladarowé a Auředlnjcy BŇha se dále wztáhuge / než by mohlo Myslenj Czlowěka do-
 stihnauti / a pronjka až do Pekla, neohljz se powze na Duchownj Wěcy. Za třetj: Auřad od Bnizete neb Brále dostahli se muze odwołati; ale Stupeni / Čest ěhodnost Jaráře / genz gest aučastenstw Bnězstwa Syna Božjho / gest wěčný / zůstáwá w něm na wěky / gať swědcj Swaty Augustyn: Zůstáwá w poswěce-
 ných Swátost poswěcenj; (h) y wlada a Pracnost gest wěčná, a nemuže se odwo-
 lati od Stawu (i).

Genesis 39. honosyl se někdy Arcyotec Jozeff: že Plnomocnikem od swěho Pána Brále Faraona byl ustanoweny / a plnomocným Wladárem nad wšsemi Statky Pána swěho, dostawšse Břjce od Truhel / yd Sklepu, od Stodol. Ale co gest ta Moc / proti Mocj řádně vsazenyho Wladáre Duffy? Wladarowé Duffy nedostáwagi Břjce, k zemšťym / a neposwatným Skutkům toliko / ale y k samé Nebestěho Pallácu Brané, řřz tyto Slowa: Cokoli swázete na Zemi, bu-
 de swázano y na Nebi (k). Čhecs wědětj Břestiane gata gest ta Moc? pra-
 wim tobě: neywyššj / zazračná gest, anobřz y Božsta; proto řdyž Břystus s Slatkem poraženymu prawil (l): Ddpaušštegj se tobě Hřichowé twogj, djwic se tomu Židé / tazali samy sebe wšpolek: řdo muze odpaušštětj Hřjchy / leč sám Bůh? (m)

W Skutcyh Aposstolstych se čte: že Aposstolowé Pawel, a Barnabás přigdauc do Bragini Lykaonye w Městě Listře natřessyli tam Muze nemocný-
 ho / který chromy z Žiwora Matky swé nřdá nemohl Uohau hnauti / nřdy co Bolybku opustil choditi; djwagie se naň Pawel, a Milosřdenstwjm hnut, při-
 řázal mu řlasem welikým: postaw se rowně na Uohy swé! a schopil se, a cho-
 dil před wšsemi Lidmi / a rychlé řástup pro Obdřcowánj sotwa při sobě řsa /
 začal řuce řřžeti / a wyřřikowati (n): BŇhowé podobni wčinenj Lidem, z stau-
 pili k nám! y nazywali Barnabásse Jupiterem / Pawla pak Merkurjusem: nebo on byl Wřdce Slowa. Bněz také Jupiteru neb Bralomoce, kterýž byl před Městem přiweda Břgky s Wěncy před Dweře s Lidem řřtel Oběti obětowati;
 což řdyž wšlysseli Aposstolowé Barnabás, a Pawel / rozřřsse Sukně swé, wy-
 řřočili k řástupům řřšjce / a řřkauce: Muži což to činjte? y my smřtedlnj po-
 dobnj řsme wám Lidé; kterýž zwěštugeme wám: abyste se od řčhto marných Wěcy obrátili k Bohu žiwemu / kterýž wčinił Nebe / y Zemi / y Moře, y wšse-
 řo

(g) S. Chrysof. l. c. Pater omne iudicium dedit filio; ceterum video omne iudicium a Dei Filio traditum Parochis. (h) S. Aug. l. 1. contra Epistolam Parmeniani cap. 7. ma-
 net in ordinatis Sacramentum ordinationis. (i) Can. Sanctorum. 2. d. 72. Sanctorum Pa-
 rrum statutis consona sanctione decernimus: in qua Ecclesia quilibet titulatus est, in ea
 perpetuo perseveret. S. Antoninus p. 2. cap. 1. §. 22. (k) Math. 18. (l) Marci 2do.
 (m) Lucx 5. v. 21. (n) Act. 14. v. 10.

Po / což w nich gest / kterýž za předesslych Wěku nechal wsech Nárůdů / aby
 chodili po cestách swých. A zagistě nenechal sebe sameho bez Swědectwj / do-
 bře čině, z Nebe dáwage Děště / a Časy aurodné, naplnuge Pokrmem, a vtě-
 šenjm Srdece nasse; a to mluwjce sřtwa spologyli Zástupy, aby jim neoběto-
 wali. Proč ale Listerstý tak wytrikowali? Proč Pawla a Barabasse w lidskym
 spůsobu za Bohy mněli? Totiz pro Zázraky / nimžto Czlowěka chromeho z ži-
 wota Matky na Nohy postavili, a dwauma Slowy sřazowyti žili wpetwnili.
 Takli genom proto? co kdyby byli wěděl: že na dvě Slowa sameho Pekla
 Pauta se rozrazegj / a rozwozuggj? co kdyby byli Nebe se otowrati widěl? Czlo-
 wěka z Propastj Pekelně do Towaryšstwa Angelůw přenášeti? gať by se mno-
 hém wyc byli diwili / a to se gistě stáwá / když Sarát Auku pozwednaucy tyto
 dvě nekratšy Slowa propowjá: rozhřessugu tebe, a tak mezy Narownánj, a
 wpetwněnj Audiu, které učinil Swatý Pawel; a mezy Rozhřessenjm w Swato-
 sti Polánj / který tiska Sarát gest takowý Žetel / gako mezy Čelem a Dussy, gať
 zřegmě wěj Swatý Tomáš (o): wpetwniti Zělo snáz gest; wssak čjm wzáctněgšy
 gest Dusse než Zělo, tim wznesseněgšy gest Rozhřessenj od Wbn, a Proměnj.

O zázračné Mocnárstwj! kterému ani Moc Zázrakůw přirowonaná býti ne-
 muže. Nedyštogněgšy Jakub de Voragine Arcybiskup Januenský (p). powj-
 dá o Swatým Aposstolu Matěg: že mnoho Zázraků učinil při své Aposstol-
 ske Prácy: Sto padesáté Lidj gedowatým Nápojem otráwených uzdrawil, a
 na Wjru Bryskowu obrátil; sám s Bedem smyšlený Nápoj wypil, a nic mu
 newššodil.

Nenjli to zázračná, a welká Moc? Diably wymjtal / když se mu Diabel w
 spůsobu Chlapce protiwil: wyhnal ho / a do Pekla poslal; Diablowé w žalá-
 rj proti němu Zubami škřipali, a nesněli k němu přistaupiti / nenjli to zázračná /
 a welká Moc? Bdyž twrdossygnj Hřissnjcy Matěgowi kazagjcy mu Slowo Božj
 se posmjwali / řekl k njm / prawjm wám: že za žiwa do Pekla s staupite, a rych-
 lé w tu Chwpli hned se Zem otowřela / a žiwy pohltila; nenjli to zázračná, a
 welká Moc? Ale přirowonášli wsecky ty Mocnosti / k Mocj Rozhřessenj, njmž-
 to Swatý Aposstol Matěg Hřissnjkům Nebe otowřal / a Peklo zamjkal / ani Stjn
 negsau proti nj. Moc rozhřessenj gest daleko wětšy, a zázračněgšy: Rozhře-
 ssenj z Syna Diabla děla Syna Božjho; z Nepřjtele Boha / láskaweho Přjtele;
 z Zatracence Blahoslaweného, z Diabla Angela. Vžjwánj té Mocj zarmucuge
 Peklo, a Nebesa Radosti naplnuge / ba Swatými Nebe naplnuge / O! kolik
 tisyc by Hřissnjků w Pekle hořelo, kdyby od Sarátůw skřz Swaté Rozhře-
 ssenj w Swatosti Polánj wdělený nebyli Hřichůw sprosstěny, a Peklu wytrh-
 nuti? anobřz tolikrát Hřissnjka Sarát Peklu wytrhugel / kolikrát od smrte-
 něho Hřichůw rozhřessenj dáwá.

To Wládatřstwj nad Dusem skřz rozhřessenj w Swatosti Oltářnj / práwě
 Božské gest / w Křestianském Obecensstwj newwážněgšy. Nuže, co muže wě-
 šy býti / gako na mjstě Boha Hřichy odpustěti? komu gest kdy Bůh řekl z An-
 gelůw: komu odpustjšs Hřichy budau odpustěny / komu zadržjšs budau zadrž-
 ny? ani Nedywššymu z nich wsech Serafynowj; ale Lidem / Wčedlnjškům / a w
 njch Sarátům / který posádl na saudnau Stolicy: tak že galsy sauděgj před
 saudnym Dnem, gať Swatý Jarolým mluwj (q); a co oni vsauděgj w swém
 Saudu / bude pochwáleno w Den Saudny.

(o) S. Thomas apud Ardiam in tuba catechica de ordine instructione secunda n. 1.
 consolidare corpus facilius est: at quanto nobilior est anima corpore, tanto excellentior
 absolutio criminum. (p) Serm. 2. de S. Mathia. (q) S. Hieronimus ep. ad Heliodo-
 rum: ante diem iudicii iudicant.

což v nich jest / kterýž za předešlých Věkův nechal všech Národů / aby chodili po Cestách svých. A zajisté nenechal sebe samého bez Svědectví / dobře čině, z Nebe dávaje Deště / a Časy ourodné, naplňuje Pokrmem, a utešením Srdce naše; a to mluvíce sotva spokojily Zástupy, aby jim neobětovali. Proč ale Lysterský tak vykřikovali? Proč Pavla a Barnabáše v lidským způsobu za BOhy mněli? Totiž pro Zázraky / nimžto Člověka chromého z života Matky na Nohy postavili, a dvouma Slovy svazovati žili upevnili. Takli jenom proto? co kdyby byli věděli, že na dvě Slova samého Pekla Pouta se rozrážejí / a rozvazují? co kdyby byli Nebe se otvírati viděli? Člověka z Propasti Pekelné do Tovaryšstva Andělův přenášeti? jak by se mnohem víc byli divili? a to se jistě stává / když Farář Ruku pozvednoucí tyto dvě nejkratší Slova propovídá: rozhřešuju tebe, a tak mezi Narovnání, a Upevnění Oudův, které učinil Svatý Pavel; a mezi Rozhřešením v Svátosti Pokání / které říká Farář, jest takový Zřetel / jako mezi Tělem a Duší, jak zřejmě učí Svatý Tomáš (o)¹³⁵: Upevniti Tělo snáží jest; však čím vzáctnější jest Duše než Tělo, tím vznešenější jest Rozhřešení od Vin, a Provinění.

O zázračné Mocnářství! kterému ani Moc Zázrakův přirovnaná býti nemůže. Nejdůstojnější Jakub de Voragine Arcibiskup Januenský (p)¹³⁶ povídá o Svatým Apoštolu Matěji: že mnoho Zázraků Učinil při své Apoštolské Práci: Sto padesáte Lidí jedovatým Nápojem otrávených uzdravil, a na Víru Kristovu obrátil; sám s Jedem smíšený Nápoj vypil, a nic se mu neuškodil.

Nenili to zázračná, a velká Moc? Diábly vymítal / když se mu Diábel v způsobu Chlapce protivil: vyhnal ho / a do Pekla poslal; Diáblové v Žaláři proti němu Zubami skřípali, a nesměli k němu přistoupiti / nenili to zázračná / a velká Moc? Když tvrdošíjní Hříšníci Matějovi kázajícimu Slovo Boží se posmívali / řekl k nim / pravím vám: že za Živa do Pekla s stoupíte, a rychle v tu Chvíli hned se Zem otevřela / a živí pohltila; nenili to zázračná, a velká Moc? Ale přirovnášli všechny ty Mocnosti / k Moci Rozhřešení, nimžto Svatý Apoštol Matěj Hříšníkům Nebe otvíral / a Peklo zamykal / ani Stín nejsou proti ní. Moc rozhřešení jest daleko větší, a zázračnější: Rozhřešení z Syna Diábla dělá Syna Božího; z Nepřítele Boha, laskavého Přitele, z Zatracence Blahoslaveného, z Diábla Anjela. Užívání té Moci zarmucuje Peklo a Nebesa Radostí naplňuje / ba Svatými Nebe naplňuje / Ó! kolik tisíc by v hříšníků v Pekle hořelo, kdyby od farářův skrz Svaté Rozhřešení v Svátosti Pokání udělený nebyli Hříchův sprostěni, a Peklu vytrhnuti? anobřz tolikrát Hříšníka Farář Peklu vytrhuje / kolikrát od smrtného Hříchův rozhřešení dává.

To Vladařství nad Dušemi skrz rozhřešení v Svátosti Oltární / právě Božské jest / v Křestianském Obecenství nejvážnější. Nuže, co může větší býti / jako na místě Boha Hříchy odpouštěti? komu jest kdy Bůh řekl z Andělův: komu odpustíš Hříchy budou odpuštěny / komu zadržíš budou zadrženy? ani Nejvyššímu z nich všech Serafínovi; ale Lidem / Učedlníkům / a v nich Farářům / který posadil na soudnou Stolicí: tak že jaksi soudějí před soudným Dnem, jak Svatý Jarolím mluví (q)¹³⁷, a co oni usoudějí v svém Soudu / bude pochváleno v Den Soudný.

¹³⁵ (g) S. Thomas apud Ardiam in tuba catechica de ordine instructione secunda n. I. consolidare corpus facilis est: at quanto nobilior est anima corpore, tanto excellentior absolutio criminum.

¹³⁶ (p) Serm. 2. de S. Mathia.

¹³⁷ (q) S. Hyeronimus ep. ad Heliodorum: ante diem iudicii judicant.

Jest taky to Posluhování Čina na nejvyšš potřebná: nebo (r)¹³⁸ v mnohých Věcech klesáme všickni, pravímeli že Hřichu nemáme, sami sebe podvádíme; jsou nezčíslný který nepotřebujou Lékaře, proto: že jsou zdraví; ne Soudce / proto: že jsou pokorný; ne Vůdce Cesty / proto: že jsou Cest povědomí; ne Hájitele, proto, že jsou Silní; ne Učitele, proto: že jsou moudrý, neb Mudrcové. Ale kdo jest z Dospělých po Křtu Svatém, nařízeného Kněze / Faráře, Spovědníka? Ó! jak dobře vyřknula Svatá Terezia: běda Světu! kdyby nebyli Farářové, ty Zákoní, od Zákona určitý Kněží; bez těch by nesčíslné Duše zahynuli / málo kdo by došel Spasení / ba žádný! všecko by se do Pekla hrnulo; jako že v Zimě Sních na Zem padá, tak by se Duše Hříšníkův do pekelné Propasti sypaly.

Co řeknu o Užítku té nadpřirozené Moci jak na nejvyšš potřebné, tak užitečné? Nejenom Oudům Církvě vzlaštím ale i veškerý Církví / a celému Křestianstvu nejvíc Užítku přináší, jakož i Zásluhy nesmrtné Moci / ozdobuje věřící pravou Svátostí, ku který Správcové Duší nejvíc dopomáhají přísluhujíc Svátost z pohnutku Náboženství / Spravedlnosti / Dobrotivosti / Tichosti / způsobnosti / a jiných Ctností.

Jakkoli ale ta Mocnost v Svátosti Pokání jest potřebná, a užitečná, přece není jediná. Nebo Vladařství / a duchovní Správa Faráře jakožto Spořádatele své Církvě se dále rozprostírá: že mimo dvou Svátostí Biskupům patřících, Právem všechny Svátosti sám z sebe v dožadání jiného posluhovati může / dle jednotného Učitelův duchovních Práv zdání: Farářové, (s)¹³⁹ dí vysoce učený Jan Gerson: Z Stavů svého samotný mají Právo kázati / Právo Odpověď slyšeti, Právo pohřbívat / Právo k Desátkům, a jiným Právům Farním. Sem náleží ono Prikázání pobožné Církvě v Sněmu Lateranenským čtvrtým vydaný: Každý věrný, když Rozumu dojde, ze všech hříchův sám ať se alespoň jednou v Roce spovídá svému vlastnímu Knězi, totiž Faráři, a uložený sobě Pokání vlastní Silou vykoná, přijmouce uctivě nejmíň o Velikonoci Svátost Oltářní; sic Živý se do Kostela nepřipustí, a Mrtvý na posvátném Místě se nepohřbí (t)¹⁴⁰. Kdyby pak kdo jinému to jest Cizímu se chtěl spovídati, ať žádá o Dovolení / a dostane od vlastního Faráře, máli spravedlivou Příčinu / aby se mohl z svých Hříchův cizímu spovídati, poněvadž jiný, a cizí NB. jinak nemůže Hřichy jemu rozvázati / ani smazati; totiž bez dovolení vlastního Pastýře; nebo Svátosti se nemají jenom od vlastního přijímati, jak učí Církev v Sněmu Tridentinským: (u)¹⁴¹ od věčného Faráře samotného jest dovoleno, Svátosti přijímati. Vlastnímu prikazuje Bůh Duše pásti, podle učení opětovaného Sněmu v Slovech: (w)¹⁴² Všem Starost Duší svěřenou majícím / Božským Prikázáním / prikázáno jest, Ovce své znáti, za ně Mši obětovati / je kázáním Slova Božího / posluhování Svátosti / a Příkladův všech dobrých Skutkův pásti, a ostatní všechny Pastýřský Ouřady

¹³⁸ (r) Jacobus 3. v. 2.

¹³⁹ (s) Consid. 12. de stat. Eccles. Curatis ex statu incumbit jus prædicanti, jus confessiones audiendi, jus sepeliendi, jus decimas, & alia jura parochialia accipiendi.

¹⁴⁰ (t) (Concilium laterantense IV. Can. 22. cap. omnis 12. de pænit: & remis: omnis utriusque sexus fidelis postquam ad annos distcretionis pervenerit omnia sua solus peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti, & injunstat sibi pænitentiam propriis viribus studeat adimplere, suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistuzæ Sacramentum; alioquin & vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, & moriens Christiana careat sepultura; si quis autem, alieno sacerdoti voluerit justa de causa sua confiteri peccata, licentiam prius postulet, & obtineat à proprio sacerdote, cum aliter alias ipsum NB, non possit solvere vel ligare.

¹⁴¹ (u) Trid. Sess. 24. cap. 13. a quo solo licite Sacramenta suscipiant.

¹⁴² (w) Trid. sess. 23. de reform. cap. 10.

Gest taky to Posluhowání Czina na neywegšs potřebná: nebo (r) w mno-
hých Wěcech klesáme wššykni, prawnieli že Hřichu nemáme, sami sebe podwádi-
me; gsau nezčisný který nepotřebu gaw Lekaře, proto: že gsau zdrawý; ne Saud-
ce/ proto: že gsau pokojný; ne Wúdice Cesty/ proto: že gsau Cest powědomý;
ne Hágitele, proto: že gsau Splyný; ne Včitele, proto: že gsau maudrý, neb
Murdcowé. Ale kdo gest z dospělých po Řetu Swatém, aby nepotřebowal
narizeneho Aněze/ Faráře, Spowědníka? O! gať dobře wyřknula Swatá
Terezye: běda Swětu! kdyby nebyli Farářowé, ty Žakónj od Žakóna vrčeti
Anězi; bez těch by nesčisné Dusse zahynuli/ málo kdo by došel Spasenj/ bá
žadný! wššeko by se do Pekla hrnulo; gaťo se w Žymě Snjch na Žem sypa, tak
by se Dusse Hřisnjškůw do pekelné Propasti sypali.

To řeknu o Vžitku té nadpřirozené Mocy gať na neywegšs potřebné, tak
vžitečné? negenom Audium Cyrkwe wzláštnejm ale y wšškerý Cyrkwi/ a cele-
mu Břestianstwu neywc Vžitku přinášy, gaťož y Žásluby nesmjrné Mocy/
ozdobuge wěřicý prawau Swátosti, ku který Sprawcowé Dussy neywc do-
pomáhaj přisluhujc Swátost z pohnutku Náboženstwj/ Sprawedlnosti/ Do-
brotiwosti/ Tčhosti/ způjbnosti/ a giných Čtnosti.

Galkoliw ale ta Mocnost w Swátosti Pokání gest potřebná, a vžitčná,
předc nenj gedná. Nebo Wladářstwj/ a duchownj Spráwa Faráře gaťožto
Sporádatele své Cyrkwe se dále rozprostjrá: že mjmo dwauch Swátosti Bi-
skupům patricých, Práwem wššeký Swátosti sám z sebe w dožadanj gineho poslu-
howati muže/ dlé gednostegneho Včitelůw duchownjch Praw zdanj: Farářowé,
(s) dj wysoce wcený Jan Gerson: z Stawu swěho samotný magj Práwo kázati/
Práwo Spowěd slyšeti, Práwo pohřbřiwati, Práwo k Desátkům, a giným Pra-
wům Gárnjm. Sem náležj ono Přikázanj pobožné Cyrkwe w Sněmu Late-
ranenským čtortým wydanj: Každý wěrný, kdž Rozumu dogde, že wššech hř-
chůw sám at se aspoň gednau w Roce spowjda swému wlastnjmu Knězi, totiž Fa-
rări, a wložej sobě Pokání wlastnj Sylau wykoná, přigmauce wčiswé negmij o
Welikénocj Swátost Dltárnj; syc Žiwý se do Kostela nepřipustj, a Mrtwý na
poswatnjm Mjstě se nepohřbj (t). Kdyby pak kdo giněmu to gest Czýmu se chtěl
spowjdati, at žadá o Dowolenj/ a dostane od wlastnjho Faráře, máli sprawedli-
wau Přjcinu/ aby se mohl z swých Hřichůw czýmu spowjdati, poněwadž giný,
a czý NB. gináč nemuže Hřichůw gemu rozwázati/ ani swázati; totiž: bez dowolenj
wlastnjho Pastýře; nebo Swátosti se nemagj genom od wlastnjho přigmati,
gať wci Cyrkew w Sněmu Trydentjnským: (u) od wěčneho Faráře samotneho
gest dowoleno, Swátosti přigmati. Wlastnjmu přikazuje Důh Dusse pásti,
podlé wčenj opětowaneho Sněm w Slowech: (w) Wššem Starost Dussy swě-
renau magjcým/ Božským Přikázanjm/ přikázano gest, Owce své znáti, za ně
Mjssy obětowati/ ge kázanjm Slowa Božjho/ posluhowánjm Swátosti/ a Pri-
kladůw wššech dobrých Skutkůw pásti, a ošternj wššeký Pastýřský Auřady za-
was

(r) Jacobus 3. v. 2. (s) Confid. 12. de stat. Eccles. Curatis ex statu incumbit jus
predicandi, jus confessiones audiendi, jus sepeliendi, jus decimas, & alia jura paroch-
ialia accipiendi. (t) Concilium lateranense IV. Can. 22. cap. omnis 12. de penit. & re-
mis: omnis utriusque sexus fidelis postquam ad annos discretionis pervenerit omnia sua
sola peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti, & inunctam
sibi penitentiam propriis viribus studeat adimplere, suscipiens reverenter ad minus in
Pascha Eucharistia Sacramentum; alioquin & vivens ab ingressu Ecclesie arceatur, & mo-
riens Christiana careat sepultura; si quis autem, alieno sacerdoti voluerit iusta de causa
sua confiteri peccata, licentiam prius postulet, & obrineat a proprio sacerdote, cum a-
liter alias ipsum NB. non possit solvere vel ligare. (u) Trid. Sess. 24. cap. 13. a quo solo licite
Sacramenta suscipiant. (w) Trid. sess. 23. de reform. cap. 10.

stáwati Sauzení těštyi, Slěpj oswěcowați / Skormauceny wtěštyi, stydliwým
 Ddatnosti dodáwati, bážliwy posplyňowati. Pochybnosti Swědomi rozwožo-
 wati / Uzkoști rozptiliti, klesagjcy wpewňowati, nedbalým hroztyi / wolažnj ped-
 palowati, křechky wtworzowati, twrdy odmělcowati, opowážliwě strassytyi / zau-
 fagjcy Mysle pozdwojowati / Nemocné wzdrawowati / každému dobře raditi /
 wšsecky na spasytelné Pastwy wodjti / Hřissnjky k Bohu obráčowati / sprawe-
 dlíwí potworzowati / co mdleho gest wpewňiti / co nemocného hogiti, co po-
 lamaneho wtwazowati / co zawrženého přiwaděti / co straceneho hledati, co tuč-
 neho a sylneho ostrjhati / na Pastwách přehogných a tučných pásti.

A co gest genom w Cýrkwj Duchownjho / co spasytelného, aby to Los Sa-
 rářůw nečinil? reč Křestiane! šrz toho gšy Křestianem / Aud Cýrkwe, a Kry-
 šta / ty blahoslawené hlavy wčinený? šrz Saráře; šrz toho býwás Angelšým
 Nebeským Božšým Pokrmen kmený? šrz Saráře; šrz toho gšy proti Autokům
 Diabla / a Pokussenjm ozbrogněný? šrz Saráře / poslednj Pomazánj wdělugjcy-
 ho. šrz tohoš přigal Swátost Manželstwa? šrz Saráře; kdo tebe tolikrát
 s Bohem smřil? Peklu / Hřjchu / a Nebezpečenstwjm wytrhnul? twiug wlastnj
 Sarár. Glé tomu to wšsecko máš wděčně připřjati.

Neni bez toho: že mohau Pastýřowé Sarnj dobré Cýrkwe, a Křestianské-
 ho Swěta neywoyc působiti, a wšsecky Národy k wěčnému Blahoslawenstwju
 přiwedsti; anobřz nercyli se to od njch státi může obogi / ale y stáwá / tak že w
 Práwdě pišse wysoce wčeny Širj Kolb: Žadnj wjc Cýrkwe, a Křestianského
 Dbecenstwj dobré neprowožuge, gačo Sarári (x). Swatý Karel Boromegšý w
 práwdě ge wynáší / a nazýwá: Chwáły nehodněššy / a Sláwn Boha náštroge (y)
 od gegichžto Wjt wišj, neb na njch záleži wšsech Narodůw Spasenj.

Žadnj gjž nebude řdoby nepoznáwal w Swatém Pokolenj neyswětěgššyho
 Řžadu Sarnjho Mocnost Božškau gjž dosti dokázanau z toho: že Sarářowé Ná-
 městkwé Krystowý, duchownj Wladářowé, Mocnářowé nad Duchownjmi
 Statky, Spráwcowé, při kterých Spráwa Cýrkwe štogj / Angelowé Strážco-
 wé Dussý / Sporađatelowé swých Sarnjch Cýrkwj, Posluhowatelowé Božšých
 Swátosti Práwem Božšým gšau žřizenj.

Wjme tedy z propowězených Durwodůw: že Wstanowenj, Powolánj, a Se-
 slánj poswatnjho Stawu a Řžadu Sarářůw, ne Lidské / ale Božské gest; Dú-
 štoženstwj Božské nadewšsecky Dúštožnosti Swěta nadnáššendliwý (*). Mocnost
 Wchnostenská dokóná Božská / Moc Mocnářůw zemnatých bez přitrownánj pře-
 wyššugjcy; tak wžátený gšau ti Ozdoby, njmaz se Bůh na neywegšs oslawuge
 že ge žadnj dosti wážiti nemuže leč on sám; tak gšau newyslowitedlný: že ge
 ani Lidská, ani Angelšká Wegmluwonost nepostjgne.

Chwálmež tedy Boha! který powolal Pastýře / do Cýrkwe své podle Šrdce
 swěho šeslal; Bnjžata swé Cýrkwe / a Strážnj wčinił; též swau Božškau Moc
 smřtedlným Lidem z swé nekónčené Dobrotiwosti wdělití rácił: nic geho Slá-
 wě přislusněgššyho, nic Cýrkwy neypotřebněgššyho, nic Dussēm neyozjtečněg-
 ššyho se státi nemohlo.

Pleseg w Duchu Swatá Řžimská Katolická Cýrkwe! nebo we Sarářjch máš
 B Po

(x) P. Georgius Kolb lib. jus & oblig. Paroch. nullus magis promovet bonum Ec-
 clesiaz, & Reipublicz Christianaz, quam Parochi. (y) S. Carolus Borromzus conc. 11. ad
 Clerum mediolanensem: incylta Dei instrumenta, a quorum ore omnium populorum
 pender beatitudo. (*) Sacerdotium inter omnia Mysteria novz Legis supremum locum
 obtinet. Alexander Hammerus in coment. de Jure Principis circa Sacra cap. 1. §. 7. pag. 4

zastávají **Soužený** těšiti, **Slepý** osvěcovati / **Skormoucený** utěšiti, **stydlivým Udatnosti** dodávati, **bázlivý** posilovati. **Pochybnosti Svědomí** rozvažovati / **Ouzkosti** rozptýliti, **klesající** upevňovati, **nedbalým** hroziti / **vlažný** podporovati, **křehký** utvrzovati, **tvrdý** obměkčovati, **opovážlivé** strašiti / **zoufající Mysle** pozdvihovati / **Nemocné** uzdravovati / **každému** dobře raditi / **všecky** na spasitedlné **Pastvy** voditi / **Hříšníky** k **Bohu** obrácovati / **spravedlivý** potvrzovati / **co mdlého** jest upevniti / **co nemocného** hojiti, **co polámaného** uvazovati / **co zavrženého** přiváděti / **co straceného** hledati, **co tučného** a **silného** ostříhati / **na Pastvách** přehojných a **tučných** pásti.

A co jest jenom v **Církvi Duchovního** / **co spasitedlného**, aby to **Los Farářův** nečinil? rci **Křestiane!** **Skrz** toho jsi **Křestianem** / **Oud Církve**, a **Krista** / ty **blahoslavené Hlavy** učiněný? **Skrz Faráře**; **skrz** koho býváš **Andělskými Nebeským Božským Pokrmem** krmený? **skrz Faráře**; **skrz** toho jsi proti **Outokům Diábla** / a **Pokušením** ozbrojněný? **skrz Faráře** / **poslední Pomazání** udělujícího. **Skrz** kohos přijal **Svátost Manželstva?** **skrz Faráře**; **kdo** tebe tolikrát s **Bohem** smířil? **Peklu** / **Hříchu** / a **Nebezpečenstvím** vytrhnul? **tvůj vlastní Farář**. **Hle** tomu to **všecko** máš **vděčně** připsati.

Není bez toho: že mohou **Pastýřové Farní** dobré **Církve**, a **Křestianského Světa** nejvíc působiti, a **všecky Národy** k věčnému **Blahoslavenství** přivedsti; **anobř** nercili se to od nich státi může obojí / **ale** i stává / **ať** že v **Pravdě** píše **vysoce učený Jiří Kolb**: **Žádný** víc **Církve**, a **Křestianského Obecenství** dobré neprovozuje, jako **Faráři (x)**¹⁴³. **Svatý Karel Bartolomějský** v **pravdě** je vynáší / a nazývá: **Chvály** nejhodnější / a **Slávy Boha** nástroje **(y)**¹⁴⁴ od jejichžto **Úst** visí, **neb** na nich záleží všech **Národův Spasení**.

Žádný již nebude kdoby nepoznával v **Svatém Pokolení** nejsvětějšího **Řádu Farního** **mocnost Božskou** již dosti dokázanou z toho: že **Farářové Náměstkové Kristovy**, **duchovní Vladařové**, **Mocnářové** nad **Duchovními Statky**, **Správčové** při kterých **Správa Církve** stojí / **Andělové Strážcové Duší** / **Spořadatelové** svých **Farních Církví**, **Posluhovatelové Božských Svátostí Právem Božským** jsou zřízení.

Víme tedy z **propovězených Důvodův**: že **Ustanovení**, **Povolání**, a **Seslání** posvátného **Stavu** a **Řádu Farářův**, **ne Lidské** / **ale Božské** jest; **Důstojenství Božské** nadevšecky **Důstojnosti Světa** nadnášendlivý **(★)**¹⁴⁵. **Mocnost Vrchnostenská** dokoná **Božská** / **Moc Mocnářův** zemnatých **bez přirovnání** převyšující; **tak vzácný** jsou ti **Ozdoby**, **nimaž** se **Bůh** na nejvejš oslavuje: že je **žádný** dosti vážití **nemůže** leč **on sám**: **tak** jsou **nevyslovitedlný**: je ani **Lidská**, ani **Andělská** **Vejmluvnost** nepostihne.

Chválmež tedy **Boha!** který povolal **Pastýře** / **do Církve** své podle **Srdce** svého seslal; **Knížata** svá **Církve** / a **Strážný** učinil; **těž** svou **Božskou Moc** smrtedlným **Lidem** z své **neskončené Dobrotivosti** uděliti ráčil: **nic** jeho **Slávě** příslušnějšího, **nic Církvi** nejpotřebnějšího, **nic Duším** nejužitečnějšího se státi nemohlo.

Plesej v **Duchu Svatá Římská Katolická Církev!** nebo ve **Farářích** máš

¹⁴³ (x) P. Georgius Kolb. lib. jus & oblig. Paroch. nullus promovet bonum Ecclesiae, & Reipublicae Christianae, quam Parochi.

¹⁴⁴ (y) S. Carolus Borromaeus conc II. ad Clerum mediolanensem: incylta Dei instrumenta, a quorum ore omnium populorum pendet beatitudo.

¹⁴⁵ (★) Sacerdorium inter omnia Mysteria novae Legis supremum locum obtinet. Alexander Hammerus in coment. de Jure Principis circa Sacra cap. I. §. 7. pag. 4.

takový Řiditele, kterýž vyjevené od Boha Tajemství sobě svěřené tobě oznamují / nebeský Poklady rozdávají / tebe / a nejsvětější Náboženství Kristové zachovávají, Víru, a Království, Kristovou Apoštolskou Práci rozšiřují.

Křestianské Obecenstvo! těš se z tvých tobě od Boha seslaných Pastýřův: kteří z vůle / a Lásky Boží tobě sloužejí, tebe vyučují v pravé Víře / v Zákoně Páně všecky / všecka Pokolení Lidská, obojí Pohlaví v Městech / Vesnicích na všech Místech / z nichžto sám Duch Svatý mluví / v nich jakožto v svém nejdůstojnějším Chrámu přebývá / Duše všech bezpečně dovážejí k Břehu věčného Blahoslavenství, veškeren Svět posvěcují / jsou na vlastní Svátost pro Lid sobě svěřený, hledají netoliko to, co jim jest užitečný a prospěšný, ale co mnohým jest prospěšný a užitečný; v těch máš svy Učitele / Příkazatele / Vůdce k Spasení: od Hříchův odtrhují, v Víře upevňují, v Náději posilňují / v Lásce Boha, všecky Boha znáti učejí; a ti jsou: kteří Láskou Bohu oplivající, Dobrotu BOha následujíc z pouhé Lásky vesměs pro Spasení všech parcuje Božský způsob na sebe beroucí, anebř celý Muži Boží (z)¹⁴⁶. Podle Svatého Tomáše Aquinského: Bohu nejspůsobnější, a nejpodobnější (a)¹⁴⁷. Kartaginenský Učitel Certullian (b)¹⁴⁸ je jmenuje: Dědičný Učedníky Páně, a Apoštolského Semena Křoví; Svatý Marimus a Diviš: (c)¹⁴⁹ Vykladače Vůle Boží, a Posly Božství; Oratius Mellitus: Nejskvostnější ozdoby Církev všelikou Ctností a Uměním Církev zdržující, jejichžto Ramena Řiditelská Světa Skvostnost rozplozují, nazývá Faráře rolní, a vesničný (d)¹⁵⁰.

Ti jsou, mocní Přímluvčí / jenž neustále za živý / i mrtvý Křestiany v BOha orodují; ti jsou: kteří po všech Končinách / a Místech lidnatého a obydleného Světa Božskou Čest uvádějí / skrz církevní Pořádnosti vejš a vejš vyvádějí; Ti jsou oni Panovníci: kteří každodenně Nebeskému Otci Syna jeho hořké Umučení ukazují / aby ho k smilování nad bídnými Hříšníkami pohnuli; Ti jsou: kteří s Apoštoli pořad Udice s Sítě vyhazují do Moře Světa tohoto, aby k Zahynutí běžící Duše chytili / a z nebezpečenství vytáhli. Ti jsou oni Prostředkovatelové mezi BOhem / Člověkem, jenž ti, an skrz Hřích od něho odstoupili / skrz spasitelné Učení k BOhu vracují, a svýma Modlitbami Hněv Boží krotějí. Oni jsou ti: kteří na Vinici Páně ustavičně, a pilně pracující / z ní ničemné porostliny vykořeňují / a vytrhují. Oni jsou ti: kteří s milosrdným Samarytánem / raněného / a polomrtvého Pocestného zavazují, a péči o něj mají / až se zhojí. Oni jsou ti: kteří s Evangelickou Ženou celý Dům metou, a tak dlouho hledají, až ztracený Groš najdou. Oni jsou ti, kteří s Kristem do cela unavený a mdlý v Studnice sedějí / a tam převrácenou Samarytánku k Pokání narážejí. Oni jsou ti: kteří / bídnému Hříšníkovi Vazby rozvazují jako Anděl Petrovi / a jeho na Svobodu pouštějí. Oni jsou ti: kteří jako Nebe udělalo Izraelitům Mannu daje, Nebeský Chléb vlastními Rukami na Jazyk kladou. Oni jsou ti: kteří s Anděli těžký Kámen od Hrobu utrpeného Svědomí odvalují,

¹⁴⁶ (z) Dionysius apud Barziam in introductione ad Excitorem: qui visceribus charitatis affluentes, ac communicationem bonitatis Dei imitantes, puro amore pro universorum salute laborant racte deiformes Divini, imo Divinissimi nuncupantur.

¹⁴⁷ (a) S. Thomas in suplemento q. 36. a. I. secundum omnem habitum suum deiformissimus & Deo simillimus, eximius Hubert de ordine par. 3. cap. 3. sub finem Tournelli T. 7. Theol. spec. dogm. mor. fol. 243. §. his.

¹⁴⁸ (b) Quintus Septimius Tertullianus in Scorpiaco cap. 9. hæreditarii discipuli & apostolici seminis frutices.

¹⁴⁹ (c) Maximus & Dyonisius apud Beu. velet de excellentia Presbyteratus pag. 261. p. I.

¹⁵⁰ (d) in Epistola Apologetica pro illustrissimo statu Petrino: Parochi rurales sunt splendissima Ecclesie ornamina, hi sunt omnigena virtute, & scientia præditi Ecclesie Atlantes, quorum misericordia tot religioforum millia, quotidie pascuntur, quorum humeri hierarchici orbis splendorem sustinent, ac propagant.

taľowý Říjdiſtele, kterýž wygewené od Boha Tagemſtwj ſobě ſwěrené tobě oznamuji / nebeſký Pokladý rozdáwagi / tebe / a neyſwětěgſſý Naboženſtwj Kryſtowe zachowáwagi, Wjru, a Bráľowſtwj, Kryſtowanu Apoſtoliſkau Prácy rozſſýrugi.

Řeſtianiſké Obecenſtwj! těs ſe z twých tobě od Boha ſeſlaných Paſtyřůw: kteřj z wůle / a Láſky Božj tobě ſlaužegj, tebe wywůcugi w prawé Wjře / w Záľoně Páně wſſeďy / wſſeďa Pokolenj Lidſká, obogi Pohľawy w Měſtech / Weſnicých na wſſeď Mjſtech / z nichžto ſám Duch Swatý mľuwj / w nich gaľožto w ſwém neyďuſtogněgſſým Chrámu přebýwá / Duſſe wſſeďy bezpečně dowážegj k Břehu wěčného Bľahosľawenſtwj, weſſkeren Swět poſwěcugi / gďau na wlaſťnj Swátost pro Lid ſobě ſwěrený, hľedagi netoliľo to, co gjm geſt wžitečny a proſpěſſný, ale co mnohým geſt proſpěſſný a wžitečny; w těch máſ ſwý Dčitel / Přikázatele / Wůdce k Spasenj: od Ĥřichůw oďerhugi, w Wjře wpewňugi, w Náděgj poſyľnugi / w Láſce Boha, wſſeďy Boha znáti wčegj; a tj gſau: Kteřj Láſkau Bohu oľſiwagjch, Dobrotu BŤha náſľedugj z pauhé Láſky weſmňeſ pro Spasenj wſſeď pracugj Božſtý ſpůſob na ſebe berauch, anebř celý Muži Božj (z). Podle Swatého Tomáſſe Aquinſkého: Bohu neyſpůſobněgſſý, a neyodobněgſſý (a). Barthaginěſký Dčitel Tertullian (b) ge-gmėnuge: Dėdichň Bėdľnſký Páně, a Apoſtoliſkého Semena Řřowj; Swatý Maximus a Dyowiſ: (c) Wyklaďace Wůle Božj, a Poſli Božſtwj; Oratius Mellitus: Neyſtwofnėgſſý Dždoby Ĥřkwe wſſeľkau Etnoſti a Wmėnjm Ĥřkew žďřugjch, gegjchžto Namena Řřjđitelſká Swěta ſkwoſtnoſt rozpľozugi, nazýwá Ĥaräre roľnj, a weſničny (d).

Ti gſau: mocny Přimľuwěj / genž neyſtáľe za žiwý / y mrtwý Řeſtianiý w BŤha orodugi; ti gſau: kteřj po wſſeď Končínách / a Mjſtech lidnatýho a obyďľenýho Swěta Božſkau Ĥžeſt wwadėgi / a ſřez ĥřkewňj Pořáďnoſti wegſa a wegſa wywadėgi; Ti gſau oni Panownjcy: kteřj řždodenně Nebesķemu Otcy Syna geho hořķe Wmučėnj wľazugi / aby ho k ſinilowánj nad bđdnými Ĥřjſňňľkami pohňuli; Ti gſau: kteřj s Apoſtoli pořáď Wďjce a Sýťe wyhazugi do Moře Swěta toľoto, aby k Žahynutj bėžjcy Duſſe chýtili / a z nebezpečėſtwj wyťáľli. Ti gſau oni Proſřředkwatelowė mezy BŤhem / a Ĥľowěkem, genž ti, an ſřez Ĥřjch od něho oďſtauwili / ſřez ſpaſýtedľné Wčėnj k BŤhu wracugi, a ſwýma Modľitbami Ĥněw Božj krotėgi. Oni gſau ti: kteřj na Wjnjcy Páně wſtawičně, a pilně pracugjcy / z nj njcėmně poroſtľny wyľořenugi / a wyťřhugi. Oni gſau ti: kteřj s miľoſřďdným Samaryťanem / raněného / a poľomrtwěbo Poceſťněho zawazugi, a peči o něg magj / až ſe žhogj. Oni gſau ti: kteřj s Ĥwangelickau Žėnau celý Dům metau, a taľ dľauho hľedagi, až ſtračėný Groſs nagďau. Oni gſau ti: kteřj s Kryſtem do cela wňawėny a mďľý w Studnjce ſedėgi / a tam přewřáčenau Samaryťanku k Pokánj narážegj. Oni gſau ti: kteřj / bđdněmu Ĥřjſňňľkowý Wazby rozwazugi gaľo Angel Pėťrowi / a geho na Swobodu pauſťtėgi. Oni gſau ti: kteřj gaľo Aebe wďeláľo Izraheliſtum Mannu ďage, Nebesķý Ĥľėb wlaſťny mi Ĥukami na Ĥazyľ kľadau. Oni gſau ti: kteřj s Angeli težķý Bámėn od Ĥřobu wťřápeněho Swěďomj oďwalugi, a ho

(z) Dionysius apud Barziam in introductione ad Excitatorem: qui uisceribus charitatis affluentes, ac communicationem bonitatis Dei imitantes, puro amore pro uniuersorum salute laborant recte deiformes Divini, imo Divinissimi nuncupantur. (a) S. Thomas in supplemento q. 36. a. 1. secundum omnem habitum suum deiformissimus & Deo simillimus, eximius Hubert de ordine par. 3. cap. 3. sub finem Tournelli T. 7. Theol. spec. dogm. mor. fol. 243. §. his. (b) Quintus Septimius Tertullianus in Scorpiaco cap. 9. hereditarii discipuli & apostolici seminis fructices. (c) Maximus & Dyonisius apud Beu. uelut de excellentia Presbyteratus pag. 261. p. 1. (d) in Epistola Apologetica pro illuſtriſſimo ſtatu Petrino: Parochi rurales ſunt ſplendiſſima Eccleſie ornamina, hi ſunt omnigena uirtute, & ſcientia pŕediti Eccleſie Athlantes, quorum miſericordia tot religioſorum millia, quodidie paſcuntur, quorum humeri hierarchici orbis ſplendorem ſuſtinent, ac propagant.

a ho dicone oswęcugj. Oni gsau ti: kteryž stracenau Owčičku mezy tisycy Ob-
tijnostmi hledagj / a když nagdau mile na Ramena berau / a gi neopausstęgi / až g-
do Nebeskeho Owčince donesau. Oni gsau ti: kteryž, když při gedowatých Ne-
mocých přiblizugice se k Smrti wsecko odstupuge, neodstupugau / wěrně př-
Nemocnem stogegj, k wěčnosti pripravugau, k hlawnj Putce wzbuzugau / k
Witezstwj nad Diáblem wywęcugau, a dřiw od Boku neodegdau / až z wytezyjs.

Alle kdy přestanu powydati co pro Boha, a Lid Božj w robě o Křestian-
stwu! neyswětęgšy Staw Farárůw činj? Kdyby byla Bnhá tak wellá / gačo
celý Swět, gegich Apostolské Skutky by nepochopila. Wezmi toto okamženj
Pastýře Dussy z Swěta pryč / co by to byl za Swět? wsecko by bylo různé
odstaupilo by wsecko Skřesti, a Požehnánj, Hřichy a Neprawosti by se roz-
mohli; a kdo by od nich oswobodil? Hřůza gest genom na to pomysliti / gačo
bjdný by byl Swět bez Duchowenstwa. Z čehož gedine gačo mnoho dobreho
dostáwá se od Pastýřů Dussy / mužes seznati.

Sšarečy wywolene Stádo Božj, rozmili Hornicy! pokládejte sebe za pře-
stiaštny: že z Milosti neslychane / a Dobrodjnstwj Neydustognęgšyho P. P. Frantj-
ška Basymira Swatě Křjmské Křjše Rytire, hlawnjho Kostela swatýho Wita-
Probozšsta nowotným / a na budaucy wěčný Čzasy Farárem / Náměstkem Brysto-
wym pro Spasenj Dussy wassých, totiž welebným Pánem Frantjškem Šognerem
od Boha škreze Cyrkeu wám seslaným Wrchnjm / a Wladárem Duchowym, gste
zaopatřenj; slyšte w Nedělch / slyšte o Swátkach / slyšte po wsečy Čzasy Glas-
geho misto Boha mluwicy; gemu od Boha a Cyrkwe Dusse wasse, y Spase-
nj gest swěčené / on Auřad Boha zastáwa; geho Včenj, ktery gest bezpečný,
se držte / a nikda nezblaudite; warugte se Mistrůw přewrácených, magjcych
swrablawé Dsy / Obogetnjku, pokautnjch Pjšanů / an Pjmo cuchagi;
mjmo Faráre Včenj wsecko gest nebezpečné; neslyšte hlasu cyžých / kteryž
se o Owce nestaragi / a Nagemnjku; netoče po Wětru cyžyho nebezpečného V-
čenj; Napomenutjm / a winšowánjm wasseho Welebného Pána Faráre / nezhrze-
te, Báranj pokorně přigměte pro wasse lepšy / we wsech duchowjch Wěcech
pro wás wlastný Žyšt / Zaslubu, a Odplatu poddaný buďte. Faráre gačožto ney-
bljšy / a bezprostřednj duchowj Wrchnost swrchowane Vctiwosti mnęgte doma-
w ně / před Lidmi, v wěregnosti, we wssy přiležitosti. Wěc ta samá z sebe mlu-
wj: nebo Auřad / ktery Farár na Místě Bryška zastáwa / zasluhuge neobyčę-
nau Čzešt; a gačo byste nemněli toho ctiti / ktery w Směnu Boha mluwy, kte-
ry geho Slowo wyhlassuge, ktery poswěčenj Zawdawky geho Milosti náštro-
ně rozdáwa / geho prawdy Posel, a Angel gest? Milý Bratři! prawy Swatý
Pawel, prošme pak wás: (e) abyste znoli ti, kteryž glau mezy wámi, a předlož-
nj gsau wám w Pánu, a napomjnagi wás; Farárowé, klade wysoce důstogný Jan
Marangoni / gačožto Knjzata (f) / a Křjditelowe Lidu Božjho / magj na negwěš
odewsech ctěnj a welebenj býti; tak napomjná samo Pjmo Swatě (g): buď v Pro-
střed Bratři Spráwce gegich we Eti, a ktery se bogegj Pána budau před Něma
geho; a Swatý Pawel: Kněži, ktery dobře spravugi / dwogj Eti hodnj gmjni buďte,
wzlasťte ti, kteryž pracugi w Slowu, a Běenjm Božjm; to gest / gačo wykládá
wysoce Důstogný Jan Marangoni (h): Kněži, a Duchowj Spráwcowé kdezto se

(e) 1. ad Thessal. 5. v. 12. (f) Marangoni T. 1. Thef. par. lib. 1. cap. 2. pag. 8.
§. statim: Parochi tanquam Principes & Rectores populi Dei, summopere ab omnibus
sunt colendi, & venerandi. (g) Eccles. 10. v. 24. (h) L. c. honore ac obsequio sup-
ra ceteros homines ut colantur, & honore a manu, ut necessaria ad vitam illis submi-
nistrentur, sicuti Sancti Patres interpretantur.

a ho divně osvěcují. Oni jsou ti, kteříž ztracenou **Ovčičku** mezi tisíci **Obtížnostmi** hledají / a když najdou mile na **Ramena** bérnou / a ji neopouštějí / až ji do **Nebeského Ovčince** donesou. Oni jsou ti: kteří, když při jedovatých **Nemocích** přibližující se k **Smrti** všeho odstupuje, neodstupují / věrně při **Nemocném** stojí, k věčnosti připravují, k hlavní **Půtce** vzbuzují / k **Vítězství** nad **Diáblem** vyučují, a dřív **Bohu** neobejdou / až z vítězíš.

Ale kdy přestanou povídati co pro **BOha**, a **Lid Boží** v tobě o **Křestianstvo!** **Nejsvětější Stav** **Farářův** činí? **Kdyby** byla **Knih**a tak velká / jako celý **Svět**, jejich **Apoštolské Skutky** by nepochopila. **Vezmi** toto okamžení **Pastyře Duší** z **Světa** pryč / co by to byl za **Svět?** všechno by bylo různé, odstoupilo všechno **Štěstí**, a **Požehnání**, **Hříchy** a **Nepravosti** by se rozmohly; a kdo by od nich osvobodil? **Hrůza** jest jenom na to pomysli / jak **bídný** by byl **Svět** bez **Duchovenstva**. **Z** čehož jedině jak mnoho dobrého dostávalš od **Pastyřů Duší** / můžeš seznati.

Šárecký vyvolené **Státo Boží**, rozmilí **Horníci!** pokládejte sebe za přeštiastný: že z **Milosti** neslýchané / a **Dobrodinství** **Nejdůstojnějšího P. P. Františka Kasimíra Svaté Římské Říše Rytíře**, hlavního **Kostela** svatého **Víta Probošta** novotným / a na budoucí věčný **Časy** **Farářem** / **Náměstkem** **Kristovým** pro **Spasení Duší** vašich totiž velebným **Pánem** **Františkem Högnerem** / od **Boha** skrze **Církev** vám seslaným **Vrchním** / a **Vladařem** **Duchovním**, jste zaopatřeni; slyšte v **Nedělích** / slyšte o **Svátkách** / slyšte o všechny **Časy** **Hlas** jeho místo **Boha** mluvící; jemu od **Boha** a **Círke** **Duše** vaše, i **Spasení** jest svěřené / on **Ouřad** **Boha** zastává; jeho **Učení**, který jest bezpečný, se držte / a nikdy nezbloudíte; varujte se **Mistrův** převrácených, majících svrablavé **Uši** / **Obojetníků**, pokoutních **Písmáků** / an **Písmo** cuchají: mimo **Faráře** **Učení** všechno jest nebezpečné; neslyšte **Hlasu** cizích / kteří se o **Ovce** nestarají / a **Najemníků**; netočte po **Větru** cizího nebezpečného **Učení**; **Napomenutím** / a vinšováním vašeho **Velebného Pána** **Faráře** / nezhrzejte, **Kárání** pokorně přijměte pro vaše lepší / ve všech duchovních **Věcech** pro váš vlastní **Zisk** / **Zásluhu**, a **Odplatu** poddaný buďte. **Faráře** jakožto nejbližší / a bezprostřední duchovní **Vrchnost** svrchované **Uctivosti** mnějte doma / v ně / před **Lidmi**, v veřejnosti, v vši příležitosti. **Věc** ta samá z sebe mluví: nebo **Ouřad** / který **Farář** na **Místě** **Krista** zastává / zasluhuje neobyčejnou **Čest**; a jak byste nemněli toho ctíti / který v **Jménu** **Boha** mluví, který jeho **Slovo** vyhlazuje, který posvěcení **Závdavky** jeho **Milosti** nástrojně rozdává / jeho pravdy **Posel**, a **Anděl** jest? **Milý** **Bratři!** praví **Svatý Pavel**, prosíme za vás: (e)¹⁵¹ abyste znali ty, kteříž jsou mezi vámi, a přeblaženi jsou vám v **Pánu**, a napomínají vás: **Farářové**, klade vysoce důstojný **Jan Marangoni** / jakožto **Knížata** (f)¹⁵² / a **Řiditelové** **Lidu** **Božího** / mají na nejvyšš odevšech ctění a velebeni býti; tak napomíná samo **Písmo** **Svaté** (g)¹⁵³: buď v **Prostřed** **Bratří** **Správce** jejich ve **Cti**, a kteří se bojejí **Pána** budou před **Očima** jeho; a **Svatý Pavel**: **Kněží**, kteří dobře spravují / dvojí **Cti** hodni jmíni buďte, zvláště **Ti**, kteříž pracují v **Slovu**, a **Učením** **Božím**; tj. / jak vykládá vysoce **Důstojný** **Jan Marangoni** (h)¹⁵⁴: **Kněží**, a **Duchovní** **Správce** kdežto se

¹⁵¹ (e) I. ad Thessal, 5. v. 12.

¹⁵² (f) Marangoni T. I. Thes. par. lib. I. cap. 2. pag. 8. §. statim: Parochi tanquam Principes & Rectores populi Dei, summopere ab omnibus sunt colendi, & venerandi.

¹⁵³ (g) Eccles 10. v. 24.

¹⁵⁴ (h) L. c. honore ac obsequio supra cæteros homines ut colantur, & honore a manu, ut necessaria ad vitam illis subministrentur, ficuti Sancti Patres interpretantur.

rozumněji Farářové / hodni jsou dvojnásobné Cti, aby byli ctěni nadevšecky jiný Lidé; skrz Čest pak rozumí Svatý Pavel: netoliko Uctivost, ale taký náležitě Vyživení jak Sv. Otcové vykládají; i on sám níž dí: nezavážeš Úst Volu mlátícímu; a hoden jest Dělník Mzdy své; z čeho se poznává: že Farářové mohou Desátky / aneb Mzdu pro své obživení od Lidu přijímati, a Lid povinen jest jim je dávat; což jinde týž Svatý Pavel šesterým Důvodem dokazuje: (i)¹⁵⁵ Velebte vašeho Vrchního víc než jiné / proto že v své Faře nad Kostelem / a Dušemi vašemi, nadevšemi vámi Moc / a Právo Duchovní má, váš Prelát, vaše Vrchnost jest / váš Vladař od Boha ustanovený nad ostatní vyšší a postoupně také velebnější (k)¹⁵⁶. Milujte vašeho duchovního Otce Velebného Františka Högnera, a to víc než tělesného: Nebo Otec tělesný vás zplodil k časnému přítomnému živobytí. Farář k věčnému (l)¹⁵⁷. A to slušně / nebo jesti všecky Lidé / dokona i Nepřátelé milovati máš / mnohé víc jsi povinen milovati toho / který s Bohem zachází: aby tebe k němu přivedl který tobě Poklady Nebeských Pravd rozdává: jenž tebe z tvého Bludu spátky volá / a zase na Cestu Nebeskou přivádí; který za tebe nekrvavou Oběť každodenně obětuje / který tebe v Soužení těší / v Půtce posilňuje, velebný Pán František Högner vás v Mdlobě bude chrániti / Pochybnosti rozváže / o nejlepší Díl váš se bude starati / a pečovati: při Smrti vám Bránu Nebes otevře. Odkud prosím vás milý Bratři s Svatým Pavlem: abyste k němu, jakožto k Otci Duše / hodnější Lásku mněli / a pro Práci mezi vámi (m)¹⁵⁸. Galatové na takový způsob milovali Svatého Pavla: že ho taky, jak sám praví: jako Anděla Božího / a samého Krista Ježíše přijali; k tomu přidává: ba Oči své, kdyby možné bylo, byli byste vyloupili / a mně dali (n)¹⁵⁹.

Důstojně velebný nově ustanovený Pane Faráři Šárecký Františku Högnere! řiď Lid / Církev svou spravuj / panuj, dle dané tobě Moci, a Pravnosti; uč v Víře v Kázni / v Mravopovědnosti Oršlek Farní / tuto Ohradu / a Lid tvé Starosti svěřený; ať z něho žádný Farník / žádná Farnice nezahyne; starej se věrně o všech Spasení. Pomáhej Bohu / a Kristu Duše vykupovati: polož / a sad' za Duši tvou Duši. Bůh tebe bude oučindlivějšíma Milostmi / a Pomůcky nadpřirozenýma silniti, Svatý Matěj Apoštol zažene svou Holí pekelnou Příšeru / aby tobě v tvém Apoštolským Ouřadu překážeti nemohla a tebe z Nebezpečství, jako Boleslava Knížete na tomto Místě zboštil, zhostí / a všeliká Diábelská pokušení zapudí; svou Sekyrou odseká, Neštěstí, Protivenství, Překážky většího Zisku / a Prospěchu / a proseká Cestu k Spasení Led všelikých Obtížností: aby se s tvými štěstími doplavil k Břehu Apoštolův Maria Panna v tomto Chrámě ctěná tebe svému Synu bude poroučeti / všecky potřebné Milosti / a Pomoci pro tebe v něho vyprosí: abys vždy vyhledával co jejímu Synu, a jí jest Ctinásobné, tobě a tvým Poddaným spasitedlné, bys Apoštolský Jednotě v Slávě byl přičtený / Losem předřízený / jako Svatý Matěj byl přičtený Losem Volení jednotě Apoštolský: tyto tvoji Šárecký Farníci budou někdy tvá Radost, a Koruna / když je k Soudu přivedeš, aby v Království Nebeským vládnu.

¹⁵⁵ (i) Cornelius a lapide in I. ad Tim. s. v. 17.

¹⁵⁶ (k) Rmus Marangoni cap. 2. c. in sua parochia jurisdictionem spiritualem habet, astque Praelatus & superior omnium a Deo constitut caeteris eminentior, ac proinde venerabilior.

¹⁵⁷ (l) S. Chrysost. I. 3. de fac. cap 9. Parentes nos in praesentem, Parochi in vitam aeternam generant.

¹⁵⁸ (m) I. ad Thess. 5. v. 12.

¹⁵⁹ (n) Ad Galatas 4. v. 14. & 15.

rozumnějši Sarátowé / hodni gšau dwognásobné Eti, aby byli ctěnj nadewšsecky
 ginj Lidě; škrz Čest pak rozumj Swatý Pawel : netoliko Bctiwost, ale takj nále-
 žité Wžiwenj gat Šw. Otcowé wykladaj; y on sám njz dj : nezawážes Vst Wolu
 mlaticymu; a hoden gest Dělnjč Njzdy šwé; z čeho se poznáwá : že Sarátowé
 mohau Desátky / aneb Njzdu pro šwé obžiwenj od Lidu přigjmati, a Lid po-
 winen gest gim ge dáwati; což gindě tyž Swatý Pawel šsesterym Dúwodem
 dokazuje: (i) Welebte wasseho Wrchnjho wjc než giné / proto že w šwé šare
 nad Kostelem / a Dúšemi wassemi, nadewššmi wámi Moc / a Práwo Duchownj
 má, wášš Prelát, wasse Wrchnost gest / wášš Wladat od Boha ustanowenj nad
 ostatnj wyššj, a postaupně takj welebnějššj (k). Milugte wasseho duchownjho
 Otce Welebnjho Frantjška Šögnera, a to wjc než tělesnjho : Nebo Dtee těles-
 nj wás žplodil k časnému přítomnému žiwobntj, Šarát k wěčnému (l). A to slus-
 ně / nebo gestli wšsecky Lidě / dokona y Neprátele milowati mášš / mnohem wjc
 gšj powinen milowati toho / který s Bohém zacházj : aby tebe k němu přiwedl
 kte ry tobě Poklady Nebesčjch Práwů rozdawá : genž tebe z tweho Bludu spät-
 ky wola / a zase na Cestu Nebesčkau přiwádj ; který za tebe nekrowawau Obět
 každodenně obětuge / který tebe w Šauženj těššj / w Putce posyljuge, weleb-
 ny Pán Frantjšek Šögner wás w Mllobě bude chrániti / Pochybnošti rozwáže /
 o neplepššj Djl wášš se bude štarati / a pečowati : při Šmrti wám Bránu Ne-
 bes otewře. Odkud prošym wás mily Bratřj s Swatým Pawlem : abyste k ně-
 mu, gakožto k Otcy Dúšš / hodnějššj Lásku mněli / a pro Prácy geho mezy wámi
 (m). Šalatorwe na takowj Špúšob milowali Swatjho Pawla : že ho takj, gat
 sám prawj : gako Angela Božjho / a sameho Kryšta Šežjše přigali; k tomu při-
 dáwá : ba Ocj šwé, šdyby možně bylo, byli byste wylaupili / a mně dali (n).

Súštogně welebnj nowě ustanowenj Pane Šarátj Ššarečj Frantjšku Šög-
 nere! řid Lid / Čyrkow twau šprawug / panug, dlé dané tobě Mocy, a
 Prawnošti; wč w Wjře w Ráznj / w Mrawopočestnošti Oršleš Šarnj / tuto O-
 hradu / a Lid twé Štarošti šwětenj; ač z něho žadnj Šarnj / žadná Šarnjce ne-
 zabyne; štareg se wěrně o wššech Špasenj. Pomáheg Bohu / a Kryštu Dúšš
 wykupowati : polož / a šaš za Dúššj twau Dúššj. Bůh tebe bude aučindiwějššj-
 ma Mlloššmi / a Pomučj nadpřirozenjma šylniti, Swatý Matěg Aposštol zaže-
 ne šwau Šoli pekelnau Přjššeru / aby tobě w twém Aposštolščjch Auradu překáže-
 ti nemohla a tebe z Nebezpečnostwj, gako Boleslawu Bnjžete na tomto Mj-
 ššě žhoštil, žhoštil / a wššelika Diabelščá pokúššeni zapudj; šwau Šekyrau odsěka,
 Ašššestj, Protiwentwj, Překážky wěššjho Žjštj / a Prospěchu / a prošeka Ces-
 štu k Špasenj Led wššelikjch Obtjžnošti : aby gšj se s twými ššiasšně doplawil k
 Břehu wěčného Błahoslawnestwj. Nežblahoslawnějššj Rodička Božj Brá-
 lowna Aposštoluwa Marya Panna w tomto Chrámě ctěná tebe šwému Šynu
 bude poraučeti / wššedj potřebné Mlloššti / a Pomocy pro tebe v něho wyprošj :
 abys wždy wyhledawal co gegjmu Šynu, a gi gest Čtinášobně, tobě a twým
 Poddanjm špasjtedlně, bys Aposštolščj Šednotě w Šlávě byl přičtěnj / Lošem
 předěženj / gako Swatý Matěg byl přičtěnj Lošem Wolenj gednotě Aposštol-
 ščj : tyto twogj Ššarečj Šarnjcy budau někdy twá Radoš, a Boruna / šdyž ge-
 k Šaudu přiwedešš, aby w Brálowščwj Nebesčjch wladnuli.

Ššlyšš

(i) Cornelius a lapide in 1. ad Tim. s. v. 17. (k) Rinus Marangoni cap. 2. c. in sua
 parochia jurisdictionem spiritualem habet, estque Prae-latus & superior omnium a Deo con-
 stitutus ceteris eminentior, ac proinde venerabilior. (l) S. Chrysoſt. l. 3. de ſac. cap 9.
 Parentes nos in praesentem, Parochi in vitam aeternam generant. (m) 1. ad Theſſ. 5.
 v. 12. (n) Ad Galatas 4. v. 14. & 15.

Slyšs Napomenutj wysoce důstogneho Arcy Jáhna Bathonienskýho Petra Blesenskýho: (o) Vklaz se wšsem přiwětíwjm , pomysli že gšy wšskeh Služebnjš/ žes ne pro sebe/ ale pro wšskeh zplozený; wěť že žiw gšy / a daný Uččenjm Včítelem/ Chudjm Včěšytem, Včěškaným Potěšenj/ Syrotkům za Otce/ Wdowám za Hágce/ a wšskeh Dlužnjškem. (p) We wšskeh Skutech twých buď přewyšsugicj/ spas Lid twůg. Žádný at Mladosti twau nepohrdá: ale buď Příkladem Wěrných w Řzeči / w Obcowánj , w Lásce / we Wjře / w Čiřtote; buď pilen Napomnánj / a Včenj , nezanedbáweg Mllosti kteráž gest w tobě / kteráž daná gest tobě s wzkładánjm Kuřau Bněžstwa; ti Wěcy přemeyšsleg , w těch buď : aby Prospěch twůg zgewný byl wšskehnm. Deg na sebe pozor , y na Včenj: w těch Wěcech trweg. Nebo to čině y sám sebe spasená včinišs, y ti kterýž tebe poslauchagj. Baž Slowo/ nabýzeg w čas / y w nečas: tresteg/ pros/ zehťj we wšsy Čpěliwosti / a Včenj; Čzlowěče Božj! nasledũg Sprawedlnosti/ Pobožnosti, Wjry, Lásky, Pobožnosti, Čpěliwosti, Čschořti; bogũg dobry Bog Wjry, dosáhni Žiwota wěčneho, k němuž gšy powolán, a wyznal gšy dobré Wyznánj před mnohými Swědky , dobré čjn ostatně Česty twé, a Posluhowánj Swatě (q).

Dent tibi longævum Superi quo dignus es ævum

Te Christi Semen spectet, ametque Senem.

Ať tobě blauhý Wěť popřege , a propůgčj Bůh z Nebe!

Buď Lidu Farnjmu Wděk, Krysta Čhmně at starěho mluge tebe.

Bonečně : Bráli wěku nesmrteđnřmu, newiditeđnřmu samřmu BŔhu buđiž Čžest, a Sláwa na wěky wěkůw, Amen. (r)

(o) Lib. de Institutione Episcoporum cap. 4. tu te omnibus affabilem exhibe, cogitans te omnium servum, nec tibi, sed cunctis Igenitum; te vivere credas: datum indoctis doctorem, consolatorem pauperum, solatium oppressorum, Patrem orphanorum, defensorem viduarum, & omnibus debitorem. (p) Ecclel. 33. v. 33. in omnibus operibus tui præcellens esto. (q) 1. Tim. 4. v. 12. 1. ad Tim. 6. a. v. 11. (r) 1. ad Tim. 1. v. 17.

Slyš Napomenutí vysoce důstojného Arci Jáhna Bathonienského Petra Blesenského: (o)¹⁶⁰ Ukaž se všem přívětivým, pomysli že jsi všech Služebník / žes ne pro sebe / ale pro všechny zplozený; věř že živ jsi / a daný Neučným Učitelem / Chudým Utěšitelem, Utiskáným Potěšením / Syrotkům za Otce / Vdovám za Hájce / a všech Dlužníkem. (p)¹⁶¹ Ve všech Skutcích tvých buď převyšující / spas Lid tvůj. Žádný ať Mladostí tvou nepohrdá: ale buď Příkladem Věrných v Řeči / v Obcování, v Lásce / v Víře / v Čistotě; buď pilen Napomínání / a Učení, nezanedbávej Milosti kteráž jest v tobě / kteráž daná jest tobě s vzkládáním Rukou Kněžstva; ti Věci přemejšlej, v těch buď: aby Prospěch tvůj zjevný byl všechněm. Dej na sebe pozor, i na Učení: v těch Věcech trvej. Nebo to čině i sám sebe spasená učiníš, i ty kterýž tebe poslouchají. Každé Slovo / nabízej v čas / i v nečas: trestej / pros / zehři ve vši Trpělivosti / a Učení; Človče Boží! následuj Spravedlnosti / Pobožnosti, Víry, Lásky, Pobožnosti, Trpělivosti, Tichosti; bojuj dobrý Boj Víry, dosáhni Života věčného, k němuž jsi povolán, a vyznal jsi dobré Vyznání před mnohými Svědky, dobré čiň ostatně Cesty tvé, a Posluhování Svaté (q)¹⁶².

Dent tibi longævum Superi quo dignus es ævum
Te Christi Semen spectet, ametque Senem.

Ať tobě dlouhý Věk popřeje, a propůjčí Bůh z Nebe!
Buď Lidu Farnímu Vděk, Krista Símě ať starého miluje tebe.

Konečně: Králi věku nesmrtedlnýmu, neviditedlnýmu samýmu BOhu
budiž Čest, a Sláva na věky věkův, Amen. (r)¹⁶³

¹⁶⁰ (o) Lib. de Institutione Episcoporum cap. 4. tu te omnibus asfabilem exhibe, cogitans te omnium servum, nec tibi, sed cunctis genitum; te vivere credas: datum indoctis doctorem, consolatorem pauperum, solatium oppressorum, Patrem orphanorum, defensorem vi duarum, & omnibus debitorem.

¹⁶¹ (p) Eccles 33. v. 33. in omnibus operibus tuis *præcellens* esto.

¹⁶² (q) I. Tim. 4. v. 12. I. ad Tim. 6. a. v. 11.

¹⁶³ (r) I. ad Tim. I. v. 17.

**Sláva Kostela
Svatého Matěje
Apoštola Páně,**

po vypršených Osmi Stech Létech
od prvního Založení na Šárce
za Pruskou Bránou
v Rakownickém Kraji
v nově založeném, přestaveném,

a

od Nejdůstojnějšího Vysoce Urozeného
Pána Pana

Jana Ondřeje, Antonína Kaiser

Z Milosti Boží, a Apoštolské Stolice Biskupa
Themiscirenského, vždy věrně vysoce-důstojné Kapitoly hlavního
Kostela Sv. Víta PRÆLATO SCHOLASTICO,
Nejosvícenějšího
Knížete, a Pána Pana

Antonína Petra

Náměstka Vesměsného, OFFICIALI, ET SUFFRAGANEO

posvěcením

Chrámu Páně

s větší Slavností

Obnovená.

Při Slavném Uvedení Církevním do téhož Farního
Chrámu prvního Velebného Faráře

Pána

Františka Högnera

Vytištěného v Praze

u **Johanny Prušovy Vdovy**

skrz Filipa Nickeše, tehdáž Faktora

na Den Svatého Apoštola Matěje

25. Února tohoto Roku přestupného 1772

INSTITUT RENESANCE KULTURNÍHO DĚDICTVÍ Z. Ú.
KULTURNĚ-HISTORICKÁ SEKCE
CYKLUS AD HONOREM S. MATHÆ

IRKD.cz | HoraFugit.cz

Do barokizované češtiny přepsal
& graficky zpracoval

Jiří Altior

Korektury

Beata Altior

